

રાહુ

કિતાબ
૧૫ મી
હીસ્સો
૨૦ મો.

નજીબ

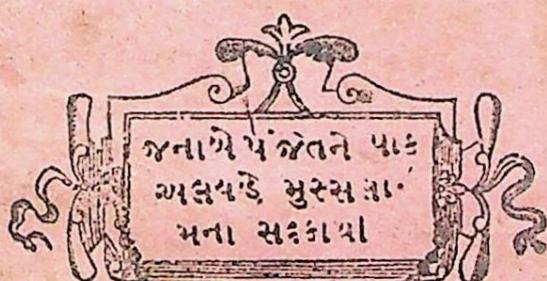
માહે
શાખાબાન
માન હી.
૧૩૨૫.

શાખાબાન કે વાસ્તે યેહો 'રાહુનજીત' હું=પરદે અમલ કીયાએ જથીત હૃદાત્મે *
લાયેગા વેછ યકીન કે જો યુશચીદાન્દે=ખિજરે રહે યેહિશ્રત યેહ રાહુનજીતહું *

અંકડો ઊ.

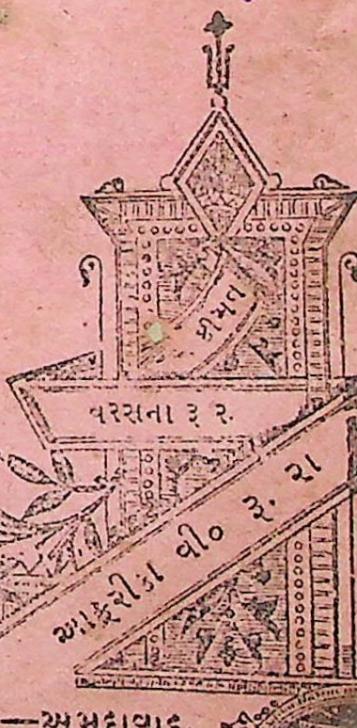
૧-જીદે? યાં ચે!	૨૮૮
૨-આરતા આરતું પંચાગુરુ	૨૮૦
૩-પદ્ધતાના હારો	૨૭૧
૪-પરદુર્ઘ્ય.	૨૭૨
૫-ગોચરાણરમણાદ્દ.	૨૮૩
૬-સાતાને રાગંગા	૨૮૪
૭-દ મળે લૈદી	૩૦૮
૮-૫૦ મેદી ઓ	૩૧૩
૯-૬૦ વેદ્યા ઓઠ અટે	૩૧૭
૧૦-દુષ્ટી દુષ્ટી	૩૧૮
૧૧-દુષ્ટી દુષ્ટી	૩૧૯
૧૨-દુષ્ટી	૩૨૦

પ્રગટ કરનાર
હાજ ગુલામઅંતી
હાજ ઈસ્માઈલ

અંતી વાહિનીન
અંતે તુરેધુમાન
અભિવ્યક્તિ-પાયું

દુર્ઘટાની
દુર્ઘટાની
દુર્ઘટાની
દુર્ઘટાની

દસનાઅશરી ઓન્ટીંગ પ્રેમ—અમદાવાદ.

મરહુમેને લાભ પહોંચતો અટકાવ્યો !

લવાજમ વસુલ કરવા અગોએ ચાર મહીનાથી દરેક વર્ષને જાહેર કરેલ કે માણે રજુખની રીતી તારીખ સુંધરી તગામ અહેડો લવાજમ મોકલો આપણે તો નરહુમ અહેડો વીં ને આસુક આસુક હૈલ પહોંચાડીશું ને નીમને ઘણી સરી આખતોની સાત કલમો લજેણો, પણ ગ્રાહકોસ છસ્પે અદર્દેખાંથી આશરે વીસ શ્રાદ્ધે નની સાચતું લવાજમ ગોકલ્યુ, બોજાણોએ દાદ આપી નહી તેવા એ લભ ચન્દ્ર અટકાયા, અગર પોણું ભગતું લવાજમ આપતે તો પણ અમો હાન્ગાન કરતે એ ને હીં પણ ચાલુ સાચતું લવાજમ હજુ સુંધરી ઘણી જખતું ન આવતું થાંહિંદુરના ગાળ આને વી. પી. ડિંગું તે ચાળીસ પચાસ સાહેનો ખાંચ દેવાયા, અને ચાંદ્રીકાવળાંગો જગતું આપતા નથી, એ હતાં કે ટેટલાંક મહીનાથી ઘુસ અને પંચેને ખક ચૂંના કરતા આપતે સ્વરૂપ કરીએ છીએ કે ચોપાન્યા રાખતાની ગરજ ન હેઠ તો પેસ્ટ કાંચા અન્ગર આપો તો પણ અન્ગર આપી નહીં.

ઐર હવે તેં ઘણું કારણેથી કંટાળું ગયા છીએ અટ લવાજમ પહેલું આપણે તોન ચોપાન્યા મોકદીશું.

આ માસીક વીશે નવા કાયદા.

આ નવા કાયદા વાંચ્યા પછી બીજું વાંચ્યલું એ હિંતેમાસ છે.

લવાજમ માટે હુરવખત પોકાર પાડવો પડે છે તે પોકાર અંગું કરવા નીચે ચુજામ કાયદા ઘડયા છે, તેથી જો કે શુરૂઆતમાં અહેડો ૬૦૦ ના ૪૦૦ માંડ રહેણો પણ હન્દ્યાઓદાહ આગળ જતા વધશે, અને લવાજમનો પોકાર માડવો નહીં પડે.

૧—આદ્રીકાવળા મનીચાડર, ચેંક, માધ્ય પેસ્ટ, સેનાતાની પણે લીં થી પહેલેથી લવાજમ પહોંચતું કરશે તોન નવા પરસતા એ પચાસ ગોકલ્યાનાં આપણો, અને લીંહુસતાનવળાની લીં લો અંક વી. પી. કરી વસુલ કરી લેશું.

૨—આતુ ૧૫ મે સાચતું લવાજમ વસુલ કરવા ગયો અંક લીંહુસતાનવળાને વી. પી. કર્યો હતો, અને ચાંદ્રીકા લીં વળાને તાકીદે મેડલના અરજ કરાયે છીએ.

૩—આદ્રીકા લીં વળા પહેલે હવેથી રહેણનાના સવાએ હૃપીએ, અને તુરેદ્ધમાનનો હેઠ હૃપીએ, અને લેનારના હૃતા લીંહુસતાનવળાના રહેણનાના એ હૃપીએ, તુરે દ્રમાનનો સવા હૃપીએ અને લેનારના હૃતા.

૪—આ ઉપરના કાયદા ચુજામ અમલ કરવા રાજ ન હેઠ તેણોને બહુજ નઅનાપુર્ણક ઘુસ અને પંચેને પાડતો વાસ્તો આપી અરજ કે તાકીદે અમારો ચડેલા હક મોકલીને એક પેસ્ટ કારણી અન્ગર આપો, એટલે તેટલા ચોપાન્યા ચોઢા છપણોએ, કૃમકે વધારે છપાવાથી દગદા થાય છે.

૬૦ છાણ-નાણ.

બિસમિલાહિર

રહુમાનિર

રહીમ.

માસીક

અહાહુમ સંદ્વેચ્છા

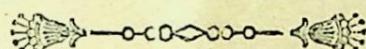
મોહમ્મદ વ આલે

મોહમ્મદ

ચ્યાપાન્ધુ

(દિવાન ૧૮૫ મી.) ૧૦ ર લી માહે શાગળાન સત ૧૩૨૫ હીઠ (હિસ્સે ૧૦ મે)

જ ર ર વાં ચો.

લવાજમની ખુમેં બંધ કરવા માટે જે ઈલાજ
શોધી કાઢ્યો તે જો કે અમેને ઘણ્ણો નુકસાનકારક
છે, તો પણ હીઠ આગળ જતાં એ ખોટ પરી થવા
ઉમ્મેદ ~ તેથી એ ઈલાજ જરી કરીશું.

તે એંકે હીંહુસ્તાનવાળાને હીઠ આવતી નવી
સાલનું લવાજમ અગાઉથી વસુલ કરવા પહેલા ચાં-
કથી ત્રીજા અંક સુધી વી. પી. કરીને વસુલ કરીશું.

આફ્રીકાવાળાએનું ખાતાવાળા શીવાય બીજા-
ઓનાં લવાજમ પહેલે આવશે તોજ નવી સાલના
ચ્યાપાન્ધા મેાકલીશું.

આવતા માહે રમઝાનનું છસ્ત્રામી પંચાંગ, સન ૧૩૨૫ હીજરી.

[ખીજ વખતે વેહલી મોડી દેખાય કે સાથીત થાય તે અમલ કરનારે હીસાં કરવો.]

વાર.	સંસ્કૃત નામનામ નામનામ નામનામ	સંવત ૧૩૨૫ના આસો સુહ રથી ૧૩૨૫ ના સારતક સુહ રસુધો.	ધસવીસન ૧૩૨૫ તારીખ અનુદ્દેશ્યો તારીખ નવેમ્બર સુદ્ધી.	
			નામનામ નામનામ નામનામ	નામનામ નામનામ નામનામ
બુધ	૧ ૬	૨ પહેલી રાતરે વહેતા પાણીનાં શુસ્ત્ર કરવું, ૩૦ વધુકા પાણી માથા ઉપર	નામનામ નામનામ નામનામ	૧૦૦૦
ગુરુ	૨ ૧૦	૩ નાંખદું સુનત છે. ધમામે હુમયન ૨૦ ની જીવારા પડી સુનત છે.	નામનામ નામનામ નામનામ	૧૦૦૦
શુક્ર	૩ ૧૧	૪ ડાંદસાચ્છુદીપર ધનજીનાં જીવથચુદે, હુદીધથ લીમચ્છુદીપર સારીનાં જીવથચે	નામનામ નામનામ નામનામ	૧૦૦૦
શની	૪ ૧૨	૫	નામનામ નામનામ નામનામ	૧૦૦૦
રવી	૫ ૧૩	૬	નામનામ નામનામ નામનામ	૧૦૦૦
સોમ	૬ ૧૪	૭	નામનામ નામનામ નામનામ	૧૦૦૦
બોધ	૭ ૧૫	૮	નામનામ નામનામ નામનામ	૧૦૦૦
બુધ	૮ ૧૬	૯	નામનામ નામનામ નામનામ	૧૦૦૦
ગુરુ	૯ ૧૭	૧૦	નામનામ નામનામ નામનામ	૧૦૦૦
શુક્ર	૧૦ ૧૮	૧૧	નામનામ નામનામ નામનામ	૧૦૦૦
શની	૧૧ ૧૯	૧૨	નામનામ નામનામ નામનામ	૧૦૦૦
રવી	૧૨ ૨૦	૧૪	નામનામ નામનામ નામનામ	૧૦૦૦
સોમ	૧૩ ૨૧	૧૫	નામનામ નામનામ નામનામ	૧૦૦૦
બોધ	૧૪ ૨૨	૧૬	નામનામ નામનામ નામનામ	૧૦૦૦
બુધ	૧૫ ૨૩	૧૭	૧૦૦ ધમામે ધસન ૨૦ ની હીજરી સન ૩ માં વીજાદાન છે	૧૦૦૦
ગુરુ	૧૬ ૨૪	૧૮	અદરતી લડાધ થઈ છે.	૧૦૦૦
શુક્ર	૧૭ ૨૫	૧૯	અદરતી લડાધ થઈ છે.	૧૦૦૦
શની	૧૮ ૨૬	૨૦	૫૬૦ દાઉદ ૨૦ ઉપર અભુર નાઝીલ થઈ છે, આને ૬૦એકી અંતે જાગમ લાગવાની રાત છે પહેલી શાખેકદર છે	૧૦૦૦
રવી	૧૯ ૨૭	૨૧	૬૫૦ અલી ૨૦ ને આને સારે ધળો સુલઘભ મલકને તલવાર મારી છે	૧૦૦૦
સોમ	૨૦ ૨૮	૨૨	૭૫૦ સને ૮ હીજરીમાં માટે ઇતેછ થાંદે છે ૬૦ ચાલાંગે ઝુત તોડ્યા છે આને બીજી શાખેકદર અને ૬૦ અલી ૨૦ ની શક્ષાદાની રાત છે.	૧૦૦૦
બોધ	૨૧ ૨૯	૨૩	૮૫૦ આને હાલાંદીઓ સને ૪૦ની માંશાહાદતપાંચાંદે. ૬૦ ધસાઅં આને ગ્રાસ અનપર ગયાછે. ૬૦ સુસા ૨૦એને ૬૦ કુશોઅંચો આને ગ્રાસ પણ છે	૧૦૦૦
બુધ	૨૨ ૩૦	૨૪	૬૫૦ આને તણી શાખેકદરછે અને ૨૩ મી રાતના શાખેકદર હેતુના ઘણી દ્વારા દૂસરે	૧૦૦૦
ગુરુ	૨૩ ૩૧	૨૫	૭૫૦	૧૦૦૦
શુક્ર	૨૪ ૩૨	૨૬	૮૫૦	૧૦૦૦
શની	૨૫ ૩૩	૨૭	૯૫૦	૧૦૦૦
રવી	૨૬ ૩૪	૨૮	૧૦૫૦	૧૦૦૦
સોમ	૨૭ ૩૫	૨૯	૧૧૫૦	૧૦૦૦
બોધ	૨૮ ૩૬	૩૦	૧૨૫૦	૧૦૦૦
બુધ	૨૯ ૩૭	૩૧	૧૩૫૦	૧૦૦૦
ગુરુ	૩૦ ૩૮	૩૨	૧૪૫૦	૧૦૦૦

એક હિંદુશી ગુલામ અથવા પથરમાં હીરો.

આહુર દીયાજીને આધારે એક ડીકાયત લપેદી છે કે એક વર્ષ ૧ મહિને મોચાનું આમાં વરસાદ થયો નહીં અને હજાળ પડ્યો, તેથા મહિના રહેનારાં અરકાતમાં ગયા અને વરસાદની હોઆ ગાગી પણ કોઈની હોઆ કણું થઈ નહીં અને વરસાદના ચીન્દ પણ થયા નહીં, જાણી કહે છે કે બોને આડાડીઓ આમો અગ્રહત ગયા તો જેણું કે ભજમાયાં એક કળો હિંદુશી દુઃખો પાતળો છે તેણે એ રહ્યા નમાજ પડીને શીજદામાં જઈને હોઆ કરી કે “એ હજુનેક લાઘુરાયો રાસી મેતસેણુંદે માલમ તસ્કે એભાદું” એટલે આચે ખુદાન્દા તારી ધજજત અને જીવાલની કસમ જ્યાં સુધી તુ તારી બંધાઓ માટે વરસાદ નહીં વરસાવે જ્યાં સુધી હું શીજદામાંથી ભાયુ નહીં ઉપાડું.

તેજ વખતે વાદળું આવ્યું અને ઓળ વાદળાં પણ આસપાસથી ભેગા થઈ ગયાં અને વરસાદ વરસાવો શુરૂ થયો તે વખતે તે હિંદુશી ખુદાનો હમું કરીને ગામ તરફ ચલતો થયો, આ તમામ હકીકત મેં જેધું તેથા તેની પાછળ પાછળ હું પણ ગયો એટલે સુધી કે ખુલ મેં વેચાનો ધંધો કરતારના ધરમાં ગયો હું સમજ્યો કે તે હિંદુશી એ યુવામ વેચનને યુવામ છે તેથા ઓને દીને હું થેડ દીનર જઈને તેને ધરે ગયો અને એક યુવામ વેચાતી ક્ષેવાની આડીશ બતાવી, તેણે સાઠ યુવામ મને બતાવ્યા તેમાં ને યુવામ ન હેઠાથી મેં કહ્યું આ રીતાય બોળ યુવામ નથી? તેણે જવાબ આપ્યો કે આ સાઠ યુવામ એવા સારા છે કે તેઓ જેવા મહિનાં બોળ કોઈ પસે નથી, મારી પાસે હવે ઇકત ખરાબઅને નહસ એક યુવામછે કે તે કોઈ સાયે વાત પણ કરતો નથી તેથા તેને બતાવ્યો પણ નથી, આ

સાંગળાને મેં કહ્યું તે પણ અતાન, તરત તેને હાજર કર્યે તો જેણું કે જેણી મને આડીશ હતી તેજ યુવામ છે તેથી મેં પુછ્યું છા યુવાન તમોએ કેટલામાં લીધો છે? તેણે કહ્યું લીધો છે તો સાં દીનારમાં, પણ તેની ઝામત તો એ દીાર પણ નથી, મેં તેજ વખતે તેને સાત દીનાર આપી એ યુવાન વેચાતી લીધો.

નયારે એ આમુદ્ધ્ય મેતીને ધરે લાગ્યો લારે તેણે કહ્યું એ મધારા આડ તમોએ મને શામાટે ખરીદ કર્યો? મધારાથી આપની પ્રીતિ મત થઈ નહીં શકે, મેં કહ્યું તેને મધારા પ્રીતિમત ગાટે લીધો નથી બલકે લારી પ્રીતિ મત કરવા માટે લીધો છે, તેણે કહ્યું એમ શામાટે ઓલો છો? મેં કહ્યું ખુદાની પસે તારો ને દરળે અને કદર છે તેથા અને તેનાથી જે અનુભેદ વાત જેધું તે ખ્યાત કરી, તે વખતે તેણે કહ્યું આપ મને આજાદ (મુક્તિ) કરો, મેં તરત તેને આજાદ કર્યો તેણે કહ્યું ખુનાના શુકર કે દુનાના અને ન્હાના આડા તરફથી ચાંદી (મુક્તિ) મળી, પણ હવે જોનું છે કે યુનુંગ અને ખરા આડા તરફથી એ આડી મળે છે કે નહીં?

પણ તેણે વણુ કરી એ રકાત નમાજ પડીને હોઆ મળી ઓરણ કરી ખુદાન્દા જ્યારથી મેં તને જોળપ્યો લાંથી લારી નાફરમાની કરી નહીં, અને હમેરા દેખ્યા કરતો હતો કે મધારા બેદને જહેર કરીશ નહીં પણ તેં મધારા બેદ ખુલ્લો કર્યો એટલે બીજાએ જેણું માટે હવે મારી ઓરણ એજ છે કે મધારા ઇક કાંચ કરી પેતાની પાસે ઓલાંબિને, તેજ વખતે તેની ઇક કાંચ કાંચ થઈ, મેં તેને યુસલ ઇકન આપી નમાજ પડીન દરન કરી આપ્યો, પણ મધારા એટલા તો બુદ્ધ થઈ કે તેને જીંયુ કુદત આપું નહીં.

રાત્રે સવાળમાં લેયું કે હું દસું ખુદાસું મોદું છુપાવેન તથા એક ખુશુગાર ઘુશદ્વારે સદેશ હુદ્વારે પહરેલ હજ રાતી જાળું છે, તેઓનાં જાસ્ત ઉપર હું રતનો હાથ હતો, હજરને ભારી ધજજત દરીને ઇરમાંયું કે તેં ખુદાથી અને ભારથી શરમ અને હૃદા કરી નહીં ? મેં આરજ કરી આપ ડ્રાષુ હો ? અથે ઇરમાંયું કે હું મોહુરમનું છું અને આ મદાન હાડા હું ધયરાહીમ અઠ૦ છે, મેં આરજ કરી આપ ઉપર હું હેરદાધથી પહું છું છના આપ ઇરમાચે છો કે શરમ કરતો નથી તે કેમ ? આંથી ઇરમાંયું ખુદનો, એક હેરદાન ચુલ્લરી ગયો; તેને તેં સર કરન આપણું નહીં અને સમજનો નહીં ? કે કે તે મહારો અને હજરને ધયરાહીમ અઠ૦નો છૈન્નાંત્રોમાં દરીક છે (સલગત)

—૦૦૦૦૦૦૦૦—

પરચુરણ.

હજરને ધિગામે જાયદરે સદેક અઠ૦થી મનકુલ છે કે કે કે ડાઇ જાંબમાં બીતો હોય તે સુચાની પહેલે નાચેની હોઆ હસ વખત પડીને પછી જનાભે ઇતેમાં અઠીની તસગોડ પડે હોઆ આ છે—લાયોલાહુ ઈલદિલદાહુ વહુદહુ લાશરીક લહુ યોહુંથી વયોમીતો વયોમાંતો વયોહુંથી, વ હોય હુંદુંયુન લાયસૂન.

કેદેને ધરે મહેમાન ગયો તેની પાછળા ઇકોર આંધ્રાયો તેને ધરવાળાના નોકરે અંદર જના અટકાયો તે પાછા ગયો અને યોડીનાર પછી ગાણીનો કુન્જે લઈને આંધ્રાયો અને કહું ધરવાળે પણીનો કુન્જે લઈને મંગાયો છે તે આપનો છે એં કહી અંદર ગયો એકીદાર સમજનો, કે શેડે કુન્જે મંગાયો હતે તથા કાંઈ ઓલ્યો નથી, ઇકોર અંદર ગયો મહેમાન જગતો હતે

તેની સાથે જમવા એરી ગયો ખાઈ પીમને કુન્જે સાથે લઈને આહેર નાંદળો, એકીદરે મુશું કુન્જે કેમ પાછો લઈ જાય છે ? તેણે કહું શેઠો પસંદ આવ્યો નહીં.

એક પૈશાવળો ધર્માનું સુમ અને બખીલ હતો તેને ધરે એક સખી તાંત્રીચાતવળો ઇકીર માગવા આવ્યો તે બખીલતી આંતે તેને અરધી રેટલી આપી તેથી બખીલને ગુરુસો આવ્યો અને પોતાની ઓરતને તલાક આપી તે ઓરત ચાલી ગઈ ડેટલીક સુદૂર પછી કોઈની સાથે નીકાલ કર્યા, એક વખતે તે ઓરતને ધરે કોઈ ઇકીર માગવા આવ્યો તેના શવડરે કહું એક રેટલી ઇકીરને આપ, જથારે તે આપના ગઈ લારે જેયું કે તેણીનો આગંદી શવડર છે, મુશું તો કહું બખીલિના સાથી અથી ખુલ્લાં તમામ માલ લઈ લીધો, તે વખતે ધરધણી ઓલ્યો કે હું એનું ઇકીર છું કે નેતે અરધી રેટલી આપી હતી મારી સખી તાંત્રીયતતું આ ઇન મજું કે માલ મળ્યો અને ઓરાન પણ મળ્યા.

આપણી મરજ સુજાય ચલાની શકાય એવા હવામાં ઉડાના સાંચાઓ તથા અલુનોની જે શોધ હાલ થાય છે તેથી તહું વેગળા નાંદળે એ ધટાલીયન ભાઈઓ હવામાં ઉડવાની એક બુદ્ધીનું કરામત ઉપર હાલ મંડ્યા છે. એ બંને ભાઈઓ એનટોની કુદુંઅના છે અને તેઓ ૨૦-૨૫ વરસની ધર્ણી જવાન વધના છે. પક્ષીઓ જે રીતે ઉડે છે તેજ નીયમ ઉપર તેઓ પોતાની શેધપોળ ચલાવે છે. તેઓએ માણુસો ગારે પક્ષીઓના જેવી ઉડવાની પાંખો બનાની છે; એ પાંખો વડે મરજ સુજાય ગમે લાં ઉડી શકાય છે અને ગમે એવા તોઢાની પવન છનાં હવામાં રહી શકાય છે એમ તેઓ જણ્ણાવે છે. (ધ.ગ.)

એવાના દીલને એકદમ કાળું કરી મુકેછે તે સફેદ વિચું બહુજ મુશકીલછે, નેતા દીલ ઉપર હરામ માલનો મેલ અને કાટ થડી ગયો હોય તે નીકળવો અને સાંક થાવો બહુજ મુશકીલ છે, અને તેથીજ હરામ માલથી અથવા માટે શરાના હાકીગોએ અને પરવરદીગારની વહયના અમીનોએ સખતમાં સખત મનાધ દૂરમાણી છે, હજરતે રમુલે ખુદા સંઠી ભરવી છે કે કે બયતું સુદૃષ્ટસ ઉપર એક ઇં.રિસ્ટો છે તે હમેશા રાત્રે નીદ કરે છે કે ને કોઈ હરામ ચીજ ખાય તો ખુદાગોતાચા તેના કોઈ પણ સુનના અથવા વાણ્ણ અમલને કાયું કરતો નથી, અને એનું હજરતથી ભરવી છે કે ને કોઈ જુને લાંધા મેળવે અને હલાલ હરામની પરા ન રાખે તો ખુદાગોતાચા પણ તેની પરવા નહીં રાખે અને જુને તે દરવાનેથી તેને જહનનમાં દ્વારીલ કરે. અને દૂરમાધ્યું કે ધનસાનના શરીરમાં ને જોણ હરામથી બેગો થયો હોય તેના માટે આગ વધારે સળગાર છે, અને દૂરમાધ્યું કે ને કોઈ હરામથી માલ મેળવે અને તે થડી રીતેરહમ કરે અથવા સદકો કરે અથવા રાહે ખુદામાં વાપરે તો ખુદાગોતાચા તે તમામ માલને બેગો કરી તે શખસને જહનનમાં નાયે. અને દૂરમાધ્યું કે ને કોઈ હરામ ધંધાથી માલ બેગો કરે અને તે થડી સદકો કરે તો તે કાયું થતો નથી, અને અગર તે માલ રાણી મુકે તો તે જહનનમાં રસ્તાનું ભતું થશે.

હજરતે ધમાને જાચાદ્રે સાદેક અંથી ગરવી છે કે ને શખસ હરામ રસ્તેથી માલ મેળવે અને હજ કરવા જાય અને તાં કહે કે, લખખયક અદલાહુમા લખખયક તો તેના જવાણમાં ખુદા તરથી કહેવામાં આવે છે કે લા. લખખયક વલા સાચદ્યક અને અચ્છે અમારમાં વારીદ થયું છે કે ક્યામતના દીવસે બંધને આચ્છમાલ તોલવાની જરૂરોએ ઉમ્મો રાખશે અને તેના નેક અચ્છમાલ મહોયા મહોયા પરવતો જેવા હશે પછી તેનો હીસાં કેતી વખતે પુછવામાં આવશે કે તેં માલ ક્યાંથી બેગો કર્યો અને ક્યા કાગમાં વાપ્યો અંનો પોતાના ધરના લોકોને કરી રીતે રાખ્યા અને તેઓના હડ જાળવા કે નહીં? તે વખતે એ હીસાંના સખાથી એ પરવતો જેની નેકીઓ ખલાસ થએ જરો અને તેના માટે કાંઈ પણ આકો રહેશે નહીં તે વખતે શીરીસ્તાઓ નીદ કરશે કે હા અલ્લાહી ગુરુલ અધ્યાત્મહુ હુસનાતેહુ એટલે આ એ શખસ છે કે તેના નેક આચ્છમાલ તેના ધ ના લોકો ખાઈ ગયા અને આને પોતાના ખરાખ કટ્યોમાં ગીરીકિતાર છે.

અને વારીદ થયું છે કે ધનસાનના ઓરત અને બચ્ચા ક્યામતના દીવસે તેને પકડીને પરવરદીગારના દરાયારમાં લાઇ જરો અને કહેશે કે ખુદાવંદી અમારો હડ આનાથી લે કુમકે અમ્મો શરીરાના અદ્ધામથી જાડીલ હતા છતાં અમેને તાચ્છીમ કરી નહીં અને અમેને હરામનો માલ બેગો કરીને ખરાખ વ્યાપો અને અમ્મો તે વીશે જાણતા નહુતા. હાંસવ ક્વામ ને શખસ નેકાખતી અને નજીનગો તલગાર અને આતુર હોય તેને જેઘણે કે તે હરામ માલથી એંનો રીતે ભાગે કે જેવી રીતે ઝડી ખાનાર વાબ અને હડાનાર સાંપથી ભગે છે, અદ્દોસ સદી અદ્દોસ આ જમાનામાં હલાલ મેળવતું અને હરામથી બચ્ચાનું ખાંધું મુશકીલ છે. હલાલને શાખવા જઈએ તો વરસાના પાણી અને જરુંગના ખડ શાંખ કાંઈ મળતું નથી કુમકે ને કે ચીજ જેઘણે તે આલીમ લોકોએ અને હરામ જાનારાગોએ હરાગ કરી મુકી છે અને ખાતીલ માલવા અને વહેપાર કરી ખરાખ કરી

તાખેલ છે કોઈ પણ એવું દીર્ઘમ જેવામાં નહીં આવે કે જેને વારગવાર ગસથ કરનાર એના હાથ આડ્યા ન હોય, અને કોઈ એવો દીનાર રળી નહીં શકે કે જે વારંમનાર જુલમ ચુલરનારાઓના પીસામાં ગયો ન હોય અરે જમીન અને જગીનના પાણી પણ ધણે ભાગે ગસથ થચોલા છે, અને ધણે ભાગે પણ એવાજ છે તે જીવે ચારે તરર હરામ અને ગસળની પુરી બલા અવી રીતે ફેલાણી છે સારે કોઈ ચીજ કેવી રીતે હલાલથી મળવતું યકીન થાય, આદ્યોમ સદ અદ્યોસ કોઈ વેપરીને નહીં જોઈશ પણ એ કે તેનો વહેપાર જાલીમો અને જુલમ કરનારાઓ સાથે હશે, અને તેમજ કોઈ અમલદારને નહીં જોઈશ પણ એ કે તેનો માલ હાંકીમો અને સુન્દરતાનોના માલ સાથે મળેલો હશે અને ખાસ કરીને આ જમાનામાં હલાલ મેળવતું જુલમ સુશકેલ થઈ પડ્યું, અને આ એવી આદ્યત છે કે દીનના ધરને વીરણ અને બરાબાદ કરી નાખે છે, જે ને ધમાનના બગીયાને બાળી નાખે છે, જીવે ખાસ કરીને આ જમાનાનોજ એવો હાંદ નથી બલકે જાહેર છે કે આગળના જમાનાઓનો પણ એવો હાલ હતો અને તેથીજ હજરતે દમામે જાયાદરે સાદીક અઠ મે પ્રભાવયું છે કે દુનિયામાં મોઅમીનની જોગડ સુજતરશીનની છે, એટલે જન બચાવા ખાલું પડે છે, જાણતું જોઈએ કે આ તગામ બાધતોથી એમ ન સમજે કે કોઈ ચીજ હલાલ નથી તેથી જે જો તે હલાલ હરાગની પરસ જોના લેણું, ના એમાંતો કટલીક બાતીનની અને એહાતીયાતની બાધતો છે. માટે શરા પ્રમાણે જાહેરમાં હરામ હોયાનું યકીન ન હોય તે મેળવે તો અથબા હરામથી બચશે.

—૦૦૦૦૦૦૦૩૦—

દ્વારા દસ્ત મી માલની જત.

—૦૦૦૦૦૦૩૦—

જાણલું જોઈએ કે માલ નણ જતનો છે ૧-હલાલ ૨-હરામ ૩-સુશતો, અને આ દરેક માટે હલકા ભરે દરજા છે જેમને હરામ માલ આગરચે તગામ જતનો ખાસિસ અને નાપાડું. પણ કોઈ માલ નાના અને હલકા દરજાનો હરામ છે, અને કોઈ માલ સખત અને મોટા દરજાનો હરામ જે જેમને વહેપારીએ કોઈ વહેપાર શરા વીજધ એક ખાંજ સાથે એક ખાંજની રણ ખુશીથી કરે અને તેમાં નહીં મેળવે તે ફક્ત શરા વીજધ માલનો કર્યો તેથી તે નહીં હરાન થયો તો આ હરામ હલકા દરજાનો છે. અને કોઈ ધતીમનો ગલ જોર અને જુલમથી લઈ લીએ તે ગલ સખત અને મોટા દરજાનો હરામ છે, તેજ પ્રમાણે હલાલ માટે પણ નાના મોટા દરજા છે કે આગરચે હલાલ માલ તગામ જતનો પાછ અને સારો છે પણ કેટલોક માલ વહેરે પાછ હોય છે, તેમજ સુશતો એટલે હરામ નહીં પણ હરામના સુઅંવાળો હલાલ માલ તગામ જતનો મકરડ છે એટલે તે ન વાપરેતો વધે સાર અને બહેતર છે અને પરહેઝગારીમાં ફાખલ છે અને વાપરેતો ચુનાહ નથી અને એમાં પણ નાના માટા દરજા છે કેટલોક માલ એવો સુશતો હોય છે કે તે વાપરેતો ચેકુ મકરડ છે અને કેટલોક માલ એવો છે કે તે વાપરેતો વહેરે અને સખત મકરડ છે જેમને હકીમો કહે છે કે હલવો ગરમ છે પણ કોઈ હલવો પહેલા દરજામાં ગરમ હોય છે અને કોઈ હલવો ખીજ દરજામાં અને કોઈ ચીજ દરજામાં અને કોઈ ચોથે દરજામાં તો એ પ્રમાણે તગામ માલ ગાંઠે પણ દરજા છે.

હરામ માલ વણું જાતથી આહેર નથી અટસે જુને તે જાતનો હરામ માલ હોય તે. નો વણું જાતમાં સમાવેશ થઈ જય છે ૧-તે માલની ખાસ જાત હરામ હોય છે નેમ કે કંપારો સુન્વર વિજેરે ૨-તે માલ અસલમાં હલાલ હોય છે પણ ડાઈ કારણથી હરામ થઈ જાય છે નેમકે હલાલ ખાણામાં જેર ભલેલું હોય અથવા નજીસ થઈ ગયું હોય ૩-તે માલ હલાલ હોય પણ કેવામાં નહું ઓછું કરાના વિજેરેથી હરામ થઈ જાય છે, અને આત્મ માટે ઘણું કોસમ છે નેમકે કોઈનો માલ જેર અને જુલબથી અથવા ગસળ કરીને એ. થવા ચોરી કરીને અથવા અમાનતમાં ખયાનત કરીને અથવા મંડકર અને દીકોં કરીને અથવા ઇશવત વીગરેથી મેળવે કે જો તમામ માલ હરામ છે અને એ દરેકી તદ્વારા લખવાથી બહુજ લંઘણું થાય છે તેથી કુંડમાં લખ્યું છે.

જાણું જોઈએ કે હરામ માલમાં ઇશવત (લાંઘ) નું પણ ના આવ્યું તો તે વીશે કેટલોક ખુલાસો લખવાની જરૂરત છે કેમકે ઇશવત કેવી હરામ છે અને હંદીઓ કેવો હલાલ છે પણ ઇશવત અને હંદીયા વચ્ચે ભુલ થાય થઈ જાય છે ગાટે કેટલોક હંદીયા જહેરમા હંદીયા તરીકે અપાદ છે પણ ખાતીનમાં તે ઇશવત હોય છે તો તે વીશે જાણું કે કોકો હંદીયા તરીકે ખાલગ્રાને આપે છે તેની કેટલોક રીત છે.

૧—એકે કોઈ ખારાદરે મોચામાન માટે કાંઈ ચીજ ગોકલે અને તેથી મોદળ્યાત જાહેર કરવાનો અને મોદળ્યાતમાં વધારો થવાનો મતલાય હોય અને એ શીવાય જોને કાંઈ મતલાય ન હોય તો હકીકિતમાં એ હંદીઓ છે અને તે હલાલ છે અગરચે તે આપનારે આપેરતના સવાખનો ધરાને રખ્યો હોય અથવા રખ્યો ન હોય.

૨—એકે કોઈ કોઈને કાંઈ ચીજ હંદીયા તરીકે માટ્લાં અને તે મોકલબથી આપના પાસેથી કાંઈ માલ મેળવ્યાનો મતલાય હોય નેગાંડ કાઈ ગરીય માણસ અનીરસે તાં હંદીઓ મેલાં અથવા કોઈ આમીર માણસ ખાળ મોટા કરીર માટે હંદીઓ મેલાં કે તે તેના અદ્ભુતમાં તેથી વધરે અથવા તેટલુંજ આપે તો તે પણ હંદીયાની એક જાત ગણ્યાશે પણ હકીકિતમાં તે અદ્ભુત કેવાતી શરતે હીંબા (ગખશીસ) છે તો લેન્દર તે આપનાર ના મતલાયને સમજે અને તેનો અહ્લો વલે તો તે દેખું હલાલ છે. નેગાંડ કેટલોક હંદીચોથી સાખીત થાય છે, પણ કેટલોક હંદીચોથી એમ પણ સાખીત છે કે આપનારના મતલાયને સમજ તેનો અહ્લો ન વલે તોપણું એ એપેકો હંદીઓ કેવો હલાલ છે નેમકે અરવી છે કે ધસણાક ખાળ આમારે હજરને ધરામે જનાઓ સાહેક આં ને આરજ કરીક કોઈ ઇકીર અને ગરીય માણસ માટે હંદીઓ મેલાં છે પણ તેનો મતલાય અને અહ્લો કેવાતી નીચ્યત ન હોય તો એહાંથી હંદીઓ કેવાથી પરહેંક કરે અને એ હંદીઓ આપનાર તે શખસના માલનાંથી હંદીઓ કેવાતી ઉગેઠ શખસનો ન હોય. પણ ખાલે માલ નેમકે અકાન અથવા ખુમસ અથવા સહકા વોગેરેમાંથી કેવાતી ઠંઢા હોય તો તે વીશે ખાચું આલીમેના કલામથી જહેર થાય છે કે તે હંદીઓ મેલાનાર એ ચાનોં.

જાણું જોઈએ કે ને હંદીઓ અહ્લો કેવાતી નીચ્યતથી મળે અને તેનો અહ્લો આપના નીચ્યત ન હોય તો એહાંથી એ છે કે એપેકો હંદીઓ કેવાથી પરહેંક કરે અને એ હંદીઓ આપનાર તે શખસના માલનાંથી હંદીઓ કેવાતી ઉગેઠ શખસનો ન હોય. પણ ખાલે માલ નેમકે અકાન અથવા ખુમસ અથવા સહકા વોગેરેમાંથી ઠંઢા હોય તો તે વીશે ખાચું આલીમેના કલામથી જહેર થાય છે કે તે હંદીઓ મેલાનાર એ ચાનોં.

હક્કાર હોય અને આ હૃદીયો ન મોકલતે તે પણ તેને આપવાનો વીચાર હોય તો તે વખતે એ હૃદીયો કેવો દલાલ છે પણ એહીયાત એ છે કે અવી દરેક બાળતનો હૃદીયો કેવાથી પરહેજ કરે.

૩—એ કે હૃદીયો મોકલતનારનો ભતલાય એ હોય કે કોઈ ખાસ કામમાં તે તેની મદદ કરે તે તે વખતે એ જોવાનું છે કે તે કેવા કામમાં મદદ માગે છે આગર કોઈ હરામ કામમાં મદદ યાદતો હોય અથવા એક હૃદીયો કેવારને એ કામ બનની લાવવું વાળું હોય તો એ બનને હાલતમાં તે હૃદીયો નહીં ગણું યથકે તે ઇશવતા ગણુંશે અને તે કેવો હરામ છે અને આગર એ કામ મુખ્યાદું હોય એટલે હરામનો હોય તેમજ પોતા ઉપર ચાળું ન હોય તો એ હૃદીયો કેવામાં હંડું નથી.

૪—એક હૃદીયો મોકલતનારનો ભતલાય એ હોય કે તે થકી તેની સાથે દેસ્તી અને મહેષ્યત પેઢા કરીએ દેસ્તી થકી તે આગવાના ભરતાના અને હેઠાના સથાનો પોતાના કોઈ ભતલાયે પણ અને તે આગલાને એ હુદ્દો અને ભરતાને નહિને તો તેને એ હૃદીયો ન મોકલતે તો એ વખતે એ જોવાનું છે કે તે હૃદીયો મોકલતનાર પોતાનો કેવો ભતલાય પાર પાડવા ચહેરે જો આગર શરા વીરદ્ધ તેનો ભતલાય હોય તો તે હૃદીયો નહીં પણ ઇશવતમાં શાખલ છે તો તે વધુંતે એ હૃદીયો કેવો હરામ છે, અને આગર તેનો ભતલાય શરા વીરદ્ધ નહીંથી અથવા તેનો ભતલાય શરાની વીરદ્ધ છેકે નહીં તેની ઘણરનહીંથી તે વખતે નંદેર એ છે કે તે હૃદીયો કેવો હરામ નહીં હોય અગરચે એવે વખતે એ હૃદીયો કેવો ભક્તિદલ્લે, કેમકે એ હૃદીયો ઇશવતના શુદ્ધાવણો છે. ભરવી છે કે હજરતે રસુલેખુદી સ૦ જેચાનું નામના કંખીલા પાસેથી અકાત કેવા ભાઈ જોક શાખસને મોકલ્યો જ્યારે તે પાછો આવ્યો લારે કુર્લાંક ચીજે તેણે પોતે રાણી અને કંદું કે આ ચીજે ગને હૃદીયા તરીકે મણી-છે, તો હજરતે પરમાણું કે જો આ ચીજે હૃદીયા તરીકે છે તો તારા ધરે અને તારા બાપવા ધરે અને તારી માન ધરે એડો નહીં કે તારા માટે તાં હૃદીયો મોકલતો અને પરમાણું કે તમોમાંથી કાંઈ ને એ કામ માટે નેમાને મોકલુંછું તો તમો કહેણો કે આ જકાતછે અને આ મારા માટે હૃદીયો છે તો શાખાએ પોતાની માના ધરમાં મેરસી રેતા નથી કે લાં તમારા માટે હૃદીયો મોકલે અનો ખુલાસો એ કે જો હૃદીયો આપવો હોતા તો ધરે મોકલત તો આ ઉપરથી રેક વાલી અને લાકીમ અને આનીમે અને કાઝીયો વીજેરેને સન્નાર છે કે તેઓ જ્યારે એ હુદ્દો ઉપર ન હોય તે વખતે આગર કોઈ હૃદીયો આપતુ હોય તે પરમણું અવા હુદ્દો વખતે પણ આપે તો તેને હૃદીયો સમજુને લાયે પણ એ હુદ્દો ન હોય નિ વખતે આપતા ન હોય રને એ હુદ્દો ભત્યા પણી આપે તો તે કેવાથી પરહેજ કરે.

કસલ ૩૦ મી હરામ માલથી બચવા વાંશો,

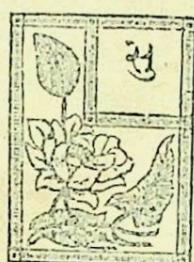
—૦૦૦૦૦૦૦૦—

જાણું જોઈએ કે હરામ મારની જ્યારે અહુજ એ શુમાર મજીમત છે અને તેથી સખત હલાકત છે અને છેઠે હુન્યામાં બંનામ ઐધજમત અને ઇસવા કરીને આપે તમાં જહનમની આગમાં અળવાતુ કારણ છે લારી લાનીમ છે કે કોઈ વખતે કોઈ રીતે હરામ માલતો ઉપયોગ કરે નહીં બલકે તેનાથી બહુજ બચતો રહે અને હરામ માલથી બચવું

અમાનાનો રંગ

અમાનાનો એંજખ રંગઠંગ !!!

—૦૦૦૦૦૦૦૦—

હંગાનદિકાહુ શું ખુલાયે હૃત્યા પેદા કરી છે, અજણ રંગ ઠંગ ચાહ્યા
કરે છે, જ્યારથી હૃત્યા અવક થઈ ત્યારથી હજરો રંગ બદલાયા અને
કયામત સુધી અદ્વારો, એક વખત એ હતો કે હજરતે આદમ અનું
જામ નીશાન નહાતું, એક વખત એવો આવ્યો કે આપ જનતમાં
એશ આરામ કરવા અને હરવા ઇરવા અને પૈતાની બાળી જતાણે
હૃત્યા અનું સાચે મોજ ભજાડ અને આનંદમાં વખત ગાળવા
લાગ્યા, હજુ એ મોજ ભજાડમાં છે લાં એક જનતમાંથી જન્મીન ઉપર જીતારું
પડ્યું જતાણે હૃત્યાની જુદાધની સુરીયતમાં રહતાનો વખત આવ્યો જંગલ બાટ-
કરા લાગ્યા, એક બીજાની સુલક્ષણ માટે તરસવા લાગ્યા, એ વખત પસાર થયો લાં વળી
મોજ ભજાડના દીવસો નજરે પડ્યા, જતાણે ૬૦। મહિયા, હળી મળી રહેવા લાગ્યા, અતથ દ
નેરી પ્રારી નેઅમત મળી શુરુ થઈ, ઘર આખાડ થવા લાગ્યું, છોકરા માટે હુર અથવા
જન મળી.

હજુ ધાણી સુદૂર શુલ્ફરી નહીં ત્યાં અમાનાનો રંગ બદલયો, નવો ઠંગ આવ્યો,
દાખીલ અને કાખીલ જે કે બને ૬૦ આદમના ઇરજંહ સગાભાઈ હતા પણ હસદનું
બા રોપાણું અને કાળાલે હાથાલને ભારી નાખ્યા, આદમ અનું પુશી હર થઈ રહેત ચાહીએ
શાહી એશ આરામગાં ખલ્લ પડી ગયો ખ્યાલ અને બહાલા ઇરજંટી માતમદર્રિમાં એટા,
હજુ એ વાતને લાંઝો વખત થયો નહતો ત્યાં હજરતે આદમ અનું પુદ્ધની રહમતે પહોં-
ચા, આપનું અનું આપની બહાલી જોલાદને માટે ગમ અને સુરીયતનું કારણ થયું, પણ
ના લાયક જોલાદ એટલે કાખીલ અને હસદ્યેર હુશમન એટલે શેતાન એ બને જણું
ધરા પુશી થયા, અને વાજગાળ અને ગાનતાનમાં ગશચુલ થયા, અને હુન્યમાં નેરકા
વાજગાળ રમતાગમત હરામ બાબતે નીકળી તેનું મુળ આ બને ભધશાયે થયા.

૬૦ આદમ અનું અમાનાનો એવો રંગ બતાવ્યો તે પણી એસુક અવલાદ પણી
હું છદ્રીસ અમાનાના ઠંગમાં સપદાણ્યા, લોકોને હીદાયત કરવા લાગ્યા કેટલાંક ધમાન
લાગ્યા, કેટલાંક જુદામ કર્યો, ૬૦ છદ્રીસને ગુરસો આવ્યો, પાણી વરસદું ૦.૮ કરાવ્યું,
જે અમાનાનો એવો રંગ બતાવ્યો કે ૬૦ છદ્રીસે વીસ વરસ સુધી પાણી વરસવા આવ્યું
નહીં, છેવટે ધનસાન છોકરા કાપીને આવા લાગ્યા, ૬૦ છદ્રીસને પણ સુખનો સંદર્ભો

પહેંચ્યો, લોકો પણ આજીજ થયા બાદશાહ સુધી જિવાડે પગે ૬૦ છદરીસ પસે ગવા ૬૦ છદરીસને, રહમ આવી વરસાદની હોઆ કરી, જમાનો સરો આવ્યો, છેન્ટે ખુદાગે આપનો આસમાન ઉપર બોલાવી લીધા.

એન્ન સુજાપ જમાનો રંગ દંગ બતાવતો ગયો, હજરતે લુહ અ૦ હીનાયત કરતા હતા બેદીનો એટલા પથરા ભારતા હતા કે આપ પથરામાં દ્યાધ જતા હતા, ૬૦ અસરહલ આવીને કાઢીને સારા કરતા, વળી હીનાયત કરવા જતા, છેન્ટે જમાને એવો રંગ બતાવ્યો કે આપે બદ હોઆ કરી, આપની દોઓથી પાણી વરરયું અને જરીનથી નીકળ્યું જુદ નથી સીવાય તમામ હુંની સુવા, એટસે સુધી કે આપનો છોકરો પણ ધમાન લાવ્યો નહીં હુંની મયો.

હાય એ જમાના તેં દોધને ચૈન લેવા આથ્યું નહીં પોતાના અજાપ રંગદંગ બતાવે ગયો, પછી ૬૦ હુંદ અ૦નો કમાનો આવ્યો લોકોની ભરતી થધ પણ એવા મજાયુન કે નાનો એવો પહાડ ઘિયકી લેતા પોતાના નેર ઉપર મગરદ હતા, ધમાન લાવ્યા નહીં જમાનાએ દંગ બતાવ્યો અજાપ હવા ચાલી તમામને મકન કીલ્લા વી૦ સુદ્ધાં જરૂરું જુદ મુગયા જોખેદી નાખ્યા, તે પછી જમાનાએ રંગ બદલ્યો ૬૦ સાલેહ અ૦નો જમાનો આવ્યો ૬૦ની મોઅણજાની સાંધણીને કાપીને લોકો અજાના સુસાહક થયા એવી હવા આવી કે પછાડીને ખાડ કરી નાખ્યા.

તે પછી જમાનો બદલ્યો નવો દંગ બતાયો હજરતે ધિમરાહીમ અ૦નો જમાનો આવ્યો નમરદ બાદશાહે હદ્થી વંધી જધ નાપાડ કઠરાથી પેદા થીજેલો લુદી જધ ખુદાદ્ધતો દાવો કર્યો, ૬૦ ધિમરાહીમને આગમાં નાખ્યા, આપને નજીત મળી આગ કુદ્દાડી બની ગમ, હજરતનું ધમતેહાન થયું બહાલા ફરજાંદે પોતાને હાયે અણાહ કરવાનો હુકમ થયો, તરત દાધ્યાર થયા કલેઝના કટકાને નજરેની સામે સુવરાવી હાથમાં છરી લઈ ગળા ઉપર ફરવી પણ તે ભાલીકે ધમતેહાનમાં પાસ નેછ છરી હટાવી દીધી.

અરે જમાના ૬૦ લુત અ૦ને પણ ચેનથી રહેવા આખ્યા નહીં, લોકો એકદમ નાકુરમાની કરી નાતી વીરદ એક બીજી સાથે વરતવા લાગ્યા, અરે ૬૦ લુત અ૦ શું કરે ? ધણી હીનાયત કરી, સાંભળે કોણું ? આખર એ તમામ શહરેને ખુદાના હુકમથી ૬૦ જુદ રહુલ અ૦ ઊંચા નાખી દીધા.

અરે જમાના તારો હોર ! પછી તો જુલ્કરનાયેન દીનાર આલીસાન બાદશાહનો હોર ચાલ્યો, તમામ હુન્યાની સૈર કરી, યાણું ભાજુનની આડી બાંન બાંધી છ લાખ ભાણુસ સાથે હજ કરી ચારે તરફ અદલ ધનસારનો ડંકો વગાડ્યો પણ જમાનાનો અજાપ રંગ છે. તે પછી ૬૦ ચાચ્કુણ અ૦નો હોર ચાલ્યો આપના ફરજાંદેએ પોતાના ભાઈ સુમુદ્ર ઉપર ને ચુંગાર્યું તે મશહૂર છે, હસેદ હસેદ હસેદની આગ ભાઈને પણ લુલાની દીગે છે, કુનામાં નાખ્યા, અને લાંધા સલામત નીકળ્યા તો ચુલામ બનાવી વેચી નાખ્યા, જુદે ખાચે જુદોણ રંગ રંગ્યો પોતાના ફરજાંદમાં લેવા ધણુંચે ફાંશાં ભારી નખરા અને ગફર કર્યા કે નેથી હજરો આખીદ ખલકે આલીમ પણ એંદ્રામાં આવે તો નવાઈ નહીં, પણ

આતો તુરે ખુદ માણસુભ હતા, તેના તમામ મહીરના જગતે ક્ષડી તોડી હેંકી આપી ભાગ્યા, તાં જુદેખાંનો શવહર આવ્યો, જુદેખાંને ધનજત બચાવા માટે થઈ ૬૦ ખુસુફ ઉપર તોછ-
મત ગાખ્યું, પણ ખુદ હક તરફ છે, દુંઘ પીતા બાળક ગવાહી આપી વગી ગવાહી કેવી
કે દલીલ સાચે, વાત જરૂર ગળે જિતરી ગઈ, પણ આખર જીંશી સાહેની તરફથરી ધનસાદ
કયાંથી કરવા આપે? જનાને કૈદ કર્યા, છેવટે છુટ્યા, અને એવા છુટ્યા કે જમાનાને
પેતાનો! રંગ ઢંગ બજાર્યો આપ બાદશાહ થઈ ગયા વાકુઅ અઠને જુદાધમાં વરસેના
વરસ રહાયા તે પાછા ગળ્યા.

ઓ જમાના એ પણી ૬૦ ખુદખુદ અઠ સાચે કેવો રંગ લાગ્યો? કરેડોના
મલીક હતા જરાવારમાં મોહતાજ કર્યા, હજરોને ખરરાવતા ને રોણીના હુકમાના મોહતાજ
થયા, ગાગમાંથી કાઢી સુક્યા, પણ એવી પણ ઓરત હોય છે કે જનાને રહમતે સાથ
સુક્યો નહીં મેહનત મળુરી કરીને ખરરાવતા અને એહેદખીદમત કરવા લાગ્યા, સુસીઅતનો
જમાનો ગયો તો નવો રંગ આવ્યો પાછા માલ થઈ ગયા સેનાના ટીડ વરસ્યા,
વાદરે મજાહ, પણ ડોના માટે એ પાક લોકોને મજાહ કેવો? એ તો જેવાની! ! !
બોગવનાની નહીં! ! !

અરે જમાના કેવો રંગ જિયડી રહ્યો છે? જેની ૬૬ નથી કોઈ શુદ્ધાકથી રમે કોઈ
રંગથી રમે છે, તો કોઈએ લોહીના રંગ જિડાડ્યા, ચારે ૬૦ ખુસા અઠનો જમાનો અન્યાં
અંધાર જમાનો હતો શીરચ્ચોન બદાયુંતે પેતાની ખુદાદ ચચાવવા માટે જુદુમ કરવામાં
કાંઈ આપી રાખી નહીં ઓરતોના પેટ ચારી નાખ્યા, હજરો હમલ પાડી નાખ્યા, મર-
દોને શુદ્ધામ ઓરતોને લોંડીયો મીસાલ રાખી, સીતેર હજર જાહુગરો ૬૦ ખુસા ઉપર
મુમાન લાભ્યા તેથી એડી વખતે લોહી વેહવરાવી મૈદાનને ખુનનો દ્વો કરી આપ્યો, પણ
છેવટે નીલ નહીંમાં ગરક થઈ ગયો.

૬૦ શોઅધ્ય, ૬૦ ખુશોઅ, ૬૦ હિઝકેલ, ૬૦ ધસમાદલ, ૬૦ ધલયાસ ૬૦ યથાચ.
વીઠના અહવાલ પણ જાણુના જેવા છે, અમાનાને પેતાનો રંગ સર્વેને અતઃપ્યો છે.

૬૦ લુકમાનની હીકમત અને અફુલ તો જહાનમાં મશહૂર છે, તેઓની દાનાધના
સાથક ચારે તરફ ચલુ છે, તેઓની હીકમત મશહૂર છે, તેઓએ પણ જમાનાનો રંગ ઢંગ
સારી રીતે જેવો, અને પુરી રીતે જમાનાને એણાખીને અન્યાંને પેતાના ક્રરંધને
વસીયતો અને નસીફનો કરી તે સેનાની તખતી ઉપર લખી રાખવા જેવી છે.

૬૦ દાઉદ અઠનો તો વાતજરી? ખુદાએ જખુર જેવી કીતાખ અતા કરી, આપ
બકતર બનાવી વેચાને શુનરાન ચચાવતા, લોકોના જગડા ચુકાવતા, હારદિને તો આરામ
રહેતો નથી નથી હોય કે ધનમાં કોઈને સુક્લતા નથી ૬૦ દાઉદ અઠ ઉપર જે તોહમત
સુક્લુ તે મશહૂર છે, પણ એ તુરે ખુદાને કાંઈ ડાગ લાગી શકેન્ન નહીં.

અદીજુર અઠનો દાખ તો રોશન છે, ૬૦ સોલયમાની બાદશાહતનો ડાંડા ચોતરાય
વાગ્યો અને ધનસાન તો શું જુનાંત પણ નામેદારી કરતા હતા, અરે મોટા મોટા દેન પણ
તાએ હતા, હવા આપતે તખત સહીત ઉડાડીને હજરો ગાજની સેર કનવતી હંતી, ધોડાના
તમેદામાં સોના ઝ્યાની ધંડો હતી, હજર તો બીભીયો હતી, એ તમામ હતુ પણ રેનો

શુદ્ધ રોચની છે.
શૈઠ લાઈબેરી

૩૦૦

શાલુભાઈ મહામાનનો રંગદંગ !!!

[રાહે]

માણીઓ (ચિત્ર)

શખના અને હાથે જાંબાલ પણીને એચાર પેશા મળે તેનો રોટી વેચાતી લઈ મીસડીન અને
ફકીર સાથે જેસાને ખાના હતા.

૬૦ ઉસમાંલ, ૬૦ લયકુંક, ૬૦ શાયા, ૬૦ હંતલી, ૬૦ ખુદના નાંદી હતા,
તેઓએ પણું જમાનાનો ધણેં રંગદંગ જોગો, જમાનાતી તરમ ગરમ હા ચાખી છાટે
આશાની દુન્યાને સુધી હમેશાની રાહતની નંબેઓએ તશીંક લઈ ગયા.

૬૦ જકરીયા ખુદના ખારા નાંદીને પણ જમાનાએ ચૈનથી રહેતો આપ્યા નહીં આલ
આહ આલીમોએ તોહમત સુધી, જનાએ મરયમ અંતે કુરુતી હમલ રહ્યું, તો દુશમનોએ
કુણું જનાએ મરયમ ૬૦ જકરીયા પાસે રહેતા તેથી તૈઓ તૌઓ ૬૦ જકરીયા અંત ઉપર
તોહમત સુધી, આપ ડી ગયા તેથા ભાગીને જડતી પોલગાં ધૂખી ગયા, હાથ જમાનો
નાય જમાનો આલીમોએ એ જાહ ઉપર આરી સુધી વેરવું શુરૂ કર્યું, એ આડ સાથે ૬૦
જકરીયા અંત માગસુમ એ શુનાડને પણ ચારી નાખ્યા॥

અરે જમાના તુ ખાસાને ખુદી સાથે હમેશા જેવકૃષી કરે છે, ખાસ તેઓનેજ સાનારે
છે, ૬૦ જકરીયાનો જગાનો ગયો તો આપના લાડવા ઇરકંદ માનતા ગાંતીને લીધેવા ખારા
પુત્ર, ૬૦ યહુયા અંતો જમાનો આંદો આપનો અહવાલ ધણેં ગશડુર છે, આપને
ખુદી જેંક એ શુમાર હતો, રહતા રહતા ગાલગાં આંસુથી જમય થઈ ગયા હતા, હાથ
અદ્દોસ ખગે ગસલો ઢંઢેયાના સખઅથી બાદથાડતી રણી નારણ થઈ ગઈ, કે બાદથાં
દની જેગગસાણ ધૂઢી થઈ ગઈ, તેથી બાદથાહે ઊજ ઓરત કરવા ચાહું, જેગમ સમજ
કે બાજુ એંતર ઘરગાં આવશે તો મારી માન નહીં રહે તેથી પોતાના આગદા શવહરણી
જવાન છોકરી સાથે નીકાંડ કરવા બાદથાડને અરજ કરી, બાદથાહે ૬૦ યહુયા અંતે
મસલો પુછ્યો, આપે ઇરમાંયું તેની સાથે નીકાંડ હરાગ છે, આ સાંભળાને જેગમને
શુસ્સો આંદો કે મારી ભરજુ સુજય શામાટે રહતો આપ્યો નહીં, તેથી ૬૦ યહુયા અંતે
કલબ કરવાનો ધરાદો કંધો, ગશડુર છે કે ઓરતોના અક્ષર શેતાનના અક્ષર કરતા વંદી જાય છે.

બાદથાહે નશામાં ચકસુર અનાવી પોતાની જીવાન છોકરીને રીખી સલુગરી
દીક્કમાઠથી બાદથાડની સ્કામે મેાંકલી બાદથાડ નશામાં હતો બાદથાહે હથ લાંઝો કરી
એંચબાં ચાહું પણ તે ગક્કરાન્ને પુરેપુરી રીખીની જીવી જ્યાં સુખી ૬૦ યહુયાનું માંયુ
કાપવાનો વાયદો લીધેં નહીં લાં સુખી રજુ થઈ નહીં, હથ અદ્દોસ હજાર અદ્દોસ તે
અરથી રાતનો વખત હતો બાદથાહે તેજ પંખતે જલ્દું હુકમ કંધો જાંદો જલ્દી જાંદો
૬૦ યહુયા અંતું માંયુ કાપીને લાવો, ચાહીંયા બાદથાડ તે રંડ ઉપર આશક થઈ પોતાની
સુરાદે પહેંચના ચાહે છે, લાં ૬૦ યહુયા અંત ગેદરાયમાં ખુદનો ધ્યાદાતગાં મશગું છે,
છેવે આંગણ શું થયું લખતા કલબ અટકે છે છતી ભરાદ્ધ આવે છે હથ અરે જમાના
તને કંધ પણ રહે જાવી નહીં? ખુદના ખારને મેદરાયમાં ધ્યાદાત કરતા હતા વાંદી
જેચી પકડીને બાડેર લાવ્યા, તરતજ ગયું કંખી નાખીને થાળામાં રાખી બાદથાડ પાસે
છાંદે કર્યું, અનો જુલમ ખુદને ખાડું શુસ્સામાં લાવ્યો બાદથાડને હલાક કંધો તે રંડને
જલના વાસીન કરી તેનો જોસત કુતરાનો પાસે અરતાંદો, અને ૬૦ યહુયા અંતના ખુનના
ખફ્કામાં રાખીને હાજર જાણું કર્યું કરતન થયા.

પછી ૬૦ અરમીયા, ૬૦ દાનીયાલ આવ્યા તેઓએ પણ જમાનાનો રંગ ઢંગ જેયો,
૬૦ એઝેરનો હાલ પણ મશદુર છે.

જનાએ ભર્યમ અઠો ચાહવાલ બ્યાન કરવાની જરૂરત નથી એ તો મશદુર છે,
એ માયસુમાને પણ જાલીમોએ ચેનથી રહેના આપ્યા નહીં. તોહમત સુકી ધળ આપી.

૭૦ ધસા અઠો તો ખુદના ખ્યારા ૬૦ ભર્યમ અઠો ક્રિજંદ છે, બાધ વીના આપને
ખુદાએ પૈંડા કર્યા, બચપણુમાંજ પોતાની વાલેજા (મા) ની પાકદાનની ગવાડી આપી,
આપને ક્રનજુલ મળા, મોઅલુજા મળા, તોહીને આંધગાને સારા કરવા લાગ્યા, લોકો
ઉપર ધણુ એહસાન કર્યા હીદાયત કરી પણ છેવટે જાલીમોએ જુદમ કરી ધર્મનો આપી.

૭૧ ખાલીની ધીન સીનાને પણ જમાનાનો રંગ જેયો.

આહ હને એક એવા યુજુરગવારનો હાલ કુલમથી લખાય છે કે એ મજલુમ ઉપર
જુદમનો પાર રહ્યો નથી એ યુજુરગવાર હજરતે જરૂરુસ અલયહીસુલામ છે, તેઓ
ઉપર ને ને જુદમ થયા છે તે વાંચવાથી દીલ ભરાઈ આવે છે તે વખતનો ખાદ્યાઙ
જુતપરસ્ત હતો, અને શાન યહુદીઓ હતા, આપે હીદાયત કરવી શુરૂ કરી, જાલીમોએ
જુદમ કરવો શુરૂ કર્યો, આપનું અંગ સુમારક જખગી કરી નાખ્યું, અરે જખમ ઉપર સુરક્ષા
છિયો, વળી હીદાયત કરી તો લોઢના ધીમા ગરમ કરીને માથાગાં મોંક્યા વળી હીદાયત કરી
તો સીસુ ગરમ કરીને ગળામાં રેખ્યું, વળી તંહુરસ્ત થયા અને હીદાયત કરી તો થંભની નીચે
દ્વારી દીધા, દરેક વખતે ખુદ સજીવન કરીને હીદાયત કરવા મેન્કલતો અને જાલીમો
જાત જાતની તકદીદી અને સખતાયે સખત બેન્હમી વાપરીને પહોંચાડા, એક વખત
જાલીમોએ હજરતને આગમાં બાળીને રાખ કરીને બિહાડી નાખી, તો પણ ખુદાએ જીવતા
કરી હીદાયત માટે મોટલ્યા, વળી જાલીમોએ કાપી કટક કરી દેગમાં નાખીને બિકાલ્યા,
છેવટે આપે નક્રીન કરી, અને એ લોકોએ મથુ કાપી રહીન કર્યા, તે પછી આપને
જાત કર્યા નહીં અને જાલીમો ઉપર અજાણ મોંકદ્યો.

આહ ! કેમ સાહેંગો કેવો જુદમ ? જાલીમોએ ખુદના નેક અંદાઓ સાથે હમેશા
આતાત કરી જહનમ વેચાતી લાધી છે, અરે જમાના તારો રંગ ઢંગ કેટલો અને કેવો
છે ? હાય એ મજલુમ પછી ૬૦ શુલુસ અઠો વખત આવ્યો ધણ વરસ હીદાયત કરી,
લોકોએ ધજ આપી, છેવટે માછલીના પેટમાં ગયા, ત્યાંથી ખુદાએ નજાત આપી, લોકો
ધગાન લાવ્યા.

અસહ્યાએ કહુંનો હાલ તો મશદુર છે, ખાદ્યાઙ ખુદાધનો દ્વારો કરતો હતો તેથી
તેના જુદમથી ભ.ગીને ગારમાં ગયા. જમાનો પોતાનો રંગ ઢંગ અતાનેજ જય છે, દુન્યાના
દીવસો વધે જય છે, તવારીખેના પુસ્તકો લખાતા જય છે.

એ સુજાત જમાનો ચાલતા ચાલતા એક લાખ અને ચોલીસ હજાર અથવા ચાલીસ
હજાર પૈગમબરો થય, એ સર્વે ખવકાંની હીદાયત માટે આવ્યા, ખુદના હુકમ સુજાત
કામ અન્યાંયું, કેટલાંક તો પોતાના મોહદ્દીના. કેકલાંક પોતાના ધરના કેટલાંક કેટ
ગમના કેટલાંક શહેરના કેટલાંક ધણુ ગમેના કેઠ આપી દુન્યાના પ્રયગમબર હતા.

છેલ્સે ખાતે મુન્નબીધન અહિગહે સુજગતથા હજરતે મોહમ્મદે મુસ્તિક્ષા સલ્વલ્વાહો અન્યથે વાગેદી વસ્તુભાનો જમાનો આવ્યો, આપના બાપદાદા સરવે ખુદને ભાતનારા ખુદના દીનને પાળનારા હતા, એ તમામ ખાખતના મોટા મોટા દૃષ્ટરો ભરેવા છે, ૬૦ હાશમ અંદો કેવી કેવી સખતીમાં દીન કાયમ રાખ્યું, ૬૦ અખુદસુતલીએ પણ એમજ તડલીક્ષા વેહી ૬૦ અખુતાદેએ ૬૦ રસુલે ખુદની પરવરીશ કરગામાં અને કુદ્દારોથી સાંચ્ય વગામાં કાંઈ આપી રાખ્યા નહીં.

૬૦ રસુલે ખુદ સ૦ ને જાહેરી નોખુઅત મળી ત્યાર્થી આપે દીન ફેલાવા એટલી ક્રાશીશ કરી કે જેની ૬૬ નથી આપની અદ્દ મારે ખુદએ ૬૦ અલ્પ અંદો ને સુકરરર કર્યા પછી તો ચારે તરફ દીનનો ડાંકો વગાડી આએયો, મહેઠી મહેઠી લડ્ધાઓ દૃતેદ કરી પૈઅરના જયરસ્ત ફેલ્વાઓ દૃતેદ કર્યા મરહુમ અને ઉમરબીન અખુદેવદ જેવા ૫૦ હેલવાનોને ડેકાણે પાડ્યા, કુદ્દારોની સખત તડલીક્ષા અને ધજ ઉપાડી હરહાલમાં સખર કરી જમાનાએ ધણ્યા સાગે બહાર બતાવ્યો, એટથે સુધી કે પથરગામોએ પણ લાગેલાહુ ફલ્લાલ્વાહુ કર્યું, કાઅખામાંથી ખુત તોડ્યા, એ ખુજુરગવારને પણ જમાનાએ હજરો સુસીઅતો બતાવી, છેવટે જેર આપી હજરતને શહીદ કર્યા.

આપની બાદ આપની બહાલી દીકરી માચસુમ તમામ એંરતોની સરદાર જનાએ દૃતેમાં અંદો ને જમાનાએ ચચેનથી રહેવા આપ્યા નહીં અરે કુંક દુદતમાં આદાર વરં સની વયમાં હજરો ખલા અને મુસીબતોસુંસહન કરી પોતાના વાલીદે ખુજુરગવારની પીઠ મતમાં પહોંચી ગયા.

તેઓ પછી હજરતે આલી અંદો સાથે જમાનાએ જે રંગ બતાવ્યો તે મશહૂર છે જે એ ધસલાભનો દાવો કરતા હતા તેઓનું આપ સાથે લડ્યા કેટલીક જંગ થઈ છેવટે કાંઈ દૃતેદ થઈ કાંઈ સુલેહ થઈ પણ જલ્દીમે પોતાનું ધયું કર્યું આહ આહ એનું સીજદામાં ઘાનએ ખુદભાં જેર પીવરાવેલું તલવાર થઈ શહીદ કર્યો, દીનના તુરને એલવી નાખી અંધે કરવા ચાહ્યું, પણ ધમામે હસન અંદો દીનને રોશન રાખ્યું.

એ જનાખને પણ જમાનાએ મોહલત આપી નહીં હાય અરસોસ દગ્ગા ઉપર દગ્ગા થવા લાગ્યા, મોઆનીયાને લાખોની દોલન ધણ્યા ગામોની હુકુમત બસ થઈ નહીં હીરસ વધનો ગયો, અને પોતાની પાછળ પેતાના છેકરા યઝીદ પલોદને કેદ જતની અહચણું ન આવે એવો ધલાન શેદ્ધો તો ઈમામે હસન અંદો તું દુન્યામાં હોવું તેને યઝીદની સતતનતમાં ખલબ મલુમ થયો તેથી એ તુરે ખુદને દુન્યાથી વીદાય કરવા મારે ધયું કાશાશા કરી જેરથી શહીદ કરવી નાખ્યા,

એ જનાના તારી રંગઢંગ ઉપર અરસોસ થાય છે, અરે કેવી તારી રીત ભાત અરે કેવી તારી વર્તણુંક !! કાંઈ ખખર પડતી નથી, આડ ને પછી જમાનાએ રૂપ બદલ્યું એકું હમ ખાસને ખુદથી કરી ગયો, અરે યઝીદ પલોદને કાંઈ પણ વીચાર થયો નહીં, ધસલાભની હુકુમત કરી નહીં નથીનો પાસ કર્યો નહીં હાય એ દીવસની દુન્યા મારે પોતાના નથીના નવાસા ઉપર કેવો સખત જુદુમ કરયો તે મશહૂર છે, આડ એવો બેરહભો એવો જુદુમ ૬૦ આદમ અંદો થી આજ સુધી કોઈએ કરેલ નથી અસ્ત્વાહો અફુર એ જુદુમ

યાહ આવે છે તે વખતે રોણું આવે છે, અરે આપણે તો શું ? પણ કાર્ય પણ સાંભળીને રોને છે, અદ્દોસ હજર અદ્દોસ જાલીમોએ એવે હસદ કર્યો કે દીન ધસલામનો પણ પાસ કર્યો નહીં, જેનો કલમો પડતા હતા જેનાથી શાક્ષાંતનો ડિમેદ રખતા હતા જેના સાચાથી નજીત મળવી ધારતા હતા તેનાજ નવાસાને અરે આખા ખાનદાનને અને આખા ઘરને અરે નાના મેટા સરવેને ધૂળ આપવામાં કાંઈ બાકી રાખ્યું નહીં, મહેમાન બોવાવી નણ દીવસના ખુખ્યા પ્રાસા જુઝ યોડા જણું ગણુનીના ઉપર હજરોની ચંદ્રાં હાય લુખ્યા પ્રાસાએને તલવાર અને તીર નેઝા અને બરછીથી કલલ કર્યા, અરે અધેંદ્ર ઉપર તરસ આવ્યો નહીં, જ્વ.નો ઉપર રહમ કરી નહીં, અરે બરછીએ ઉંડ દીબ પદળયું નહીં, હાય નાના મેટા જવાન ખુદ બલકે ફુંધ પીંગ બાળકને પણ મારી નાખી ખુશી થાં બાકી રહેણી એ વાર્દાંસ એવા એવા એવાનો ધતીમ બચ્ચાઓને પણ કેદ કરી સખત ધનાએ આપી,

છેવટે એ મલાધનો પણ મજાહ સાગવવા પામ્યા નહીં જમાનાએ અન્ય રંગ ટંગ પાતાંયો, માયસુમ અને મજલુમતું લોહી ઉછલ્યા વાના રહે નહીં, અરે ત્યાને ત્યાંજ આપસમાં કરમલામાંજ કેટલાક પસતાણું કેટલાંક જોશમાં આવી ગયા અસ મજલુમના ખુનનો બદલો લેવા ચુપકીનીથી સંબાદ કરી, રહેતે રહેતે કુંડ સુહિતમાં કદર નાંદીલ થયો યઝીદ ખુરી મોતે ભરી ગયો, મજલુમના ખુનનો બદલો લેનાર તલવારો બાંધી નોકળી પડ્યા, સુખતાર જેવા બાદાહુર, સુસથળ જેવા જવાંમરહ, મોટા મોટા શુરવીરો જોશમાં આવી ગયા, છંદગી કરુંથી થનું પહે, ખુનનો બદલો લીધા વીના ચેન હરામ થછ પડ્યું, ખાણું ઊર થદ્ધ ગયું, પાણી કંદું લાગવા લાગ્યું, અસ મજલુમોના કાતીદો અને સાંની પાઠીમાં શામીન રહેનાર મલાધનોની ઘડ પકડ મારકુટ થવા લાગી; મલાધનાએ હૃન્યા માટે દીન તો જોધ નાખ્યો હતો હૃન્યમાં મોન્ય મજાહ કરવાનો તક શોધતા હતા, પણ ખુદાએ એ વખત નરીય થવા આપ્યો નશીં, જિલયા પાયમાલ થવા લાગ્યા ક્યાં થાં છુપવા લાગ્યા, સુખતાર નાભાદ તરફથી ડરવ બહાર પડ્યા કે ને કાંઈ મજલુમોના કાતીદોને પકડી લાવે તેને ધનામ અળશે તે માલામાલ થશે, ભાચારા ગુલામકાંઓને તહંકો પડ્યો, વાદરે જમાના તારો રંગ ટંગ અરે જમાના તરી જલીહારી અરે જમાના આતે શું ? કેવો ઇન્દ્રાર કાંઈ ૬૬ ! અરે વાહ !!! હદની તો વાતન્ય રી હુકમ બાહેર પડતાંજ ધડાંડ જાલીમોને પકડી પકડીને લોએ લાવતા અને ધનામ પાંમતા, અરે તે ગુલામડાંઓને તહંકો પડવાનો જ્યાંવ તો જ્યુવો કે ને અમીરો અને રદ્દેસેએ ગુલામો રાખેલા તેઓ પ.સે પ.ણી ભનાવતા હશે એઓ ઉપડાવતા હશે, અને જરાક વાંક આવે તુંડ એથી પીઠ બાંગી નાખતા હશે, તમાચથી ગાલ લાલ કરો નાખતા હશે ચાયુદ્ધથી લોહીલુદાણ કરતા હશે. ભાવા પીંગ માટે તો સુહુંજ શું એહું જુહું વધેલું વાસો કુરી લુખુપુખુ આપતા હશે, એવા દુષી ગુલામોને મગર થવાનો જમાનો આવ્યો તેઓ માટે જમાને નવી નવાધનો રંગ ટંગ બતાંયો કે સુખતારનું કરગાન થતાંજ જાલીમોના ગુલામો પોતાના આકાંઓને પકડી બેંચી લાવીને સુખતારને સોધી દ્ધ ધનામ લ્ધ તમાશો જેતા કે સુખતાર દ્ધાધતે બેંય સુવરાની ખીલા જેકાંને આરતા કાંઈનો ચામડી ઉત્તરવીને સુ કો છાંટતા, કાંઈનો ગરદન મ.રતા.

આવા હાલની જાલીમોની ગુલામોની ડરી ગુલામોના પોતે ચુનામ જેવા અની અરજ કરતા કે અરે સાડેઅ મેહરખાની કરી મને બચાવજે અરે જેણે હો સુખતાર પાસે જઈ

જહેર ન કરને, કેટલાંક ગુલામ કે જેઓએ તેઓથી ધળ ઉપડી હશે કેહતા હતા હીક ભસે જહેર નહીં કરીએ પણ તમારા ખબા ઉપર એસારી અમોને ફેરવો જરા મજાહ તો કરાનો, તે શક્તાએ શું કરે ? જરૂર મરી લાયર થધ ગુલમેને ગરદન ઉપર એસારીને ફેરવતા, જે વખતે ગુલામ તેના ઉપર એસતા તે વખતે મીળજવ. આવી અમાનાનો લાભ થધ પોતાના પણ ની પણાયો પોતાના આદાના છાતીએ ઉપર મારતા અને નાજ તથા ન ખરતી કરતા અને ખુખ મેજમજાહ કરતા હશે.

દાસન કલામ સુખતારે જાલીમે પાસેથી ખુઅ અદ્દો લંઘો અને વીણી વીણીને જોતી જે તીને જરૂર મુળથા છાંડી નાખ્યા, એટલે સુધી કે ખાયર પડી કે હજરતે ધારી મુસેન અઠના ઊંટનો જોશત ઇલાણ્યા ઇલાણ્યા ધરના લોકેંએ ખાયો છે, તે તમામ ધરના સર્વે માણુસેને કાપી નાખીને નાખુદ કરી નાખ્યા.

આઝોસ જમાના તરો રંગઢંગ જેઠને તેમજ સાંભળાને હીલ ઘરસાચે છે, અરે તારામાં કેવા કેવા ખનાય બન્યા ? હાય એક અન્ય ઇણરતની ખાયત છે કે જસરે બની ઉમદ્યહુમાંનો પચ્ચે અલાદ્યા અઅહુલ ગલીક ખલોકેંએ થયો, તારે તેણે સાંભળ્યું કે મસ્સ-અખખાન જોખેરે કુદ્દાંકુદ્દેલ કરી લાદું, તેથી તે ડ્યો કે રખેને શામનો પણ કણજે લીએ તેથા તેની સાચે લડાઈ કરી હત્યાને છેવટે મસચાનને કઠલ કરાવ્યો, જ્યારે મસચાનું માથું કટ્પાને અણહુલ ગલીકની સામે લાખ્યા; તારે ૬૦ રસ્યુલે ખુદ સ૦ નો ખુખુંગ અસહાય ઉભો હતો તેણે કુદ્દું કુદ્દાના આ દરખારમાં મેં મારી નજરે આ જર્યોએ અણ-હુલ્ખાછણને જીવાદની સામે (૧) ધમામે હુસેન અ૦ નું માથું કાપીને રખેલું જેયું; તે પછી આ જર્યાએ સુખતારની સામે (૨) અણહુલ્ખા ઇને જીવદ્ધનું માથું કાપીને રખેલું જેયું, તે પછી આ જર્યાએ મસચાની સામે (૩) મુખતારનું માથું કાપીને રખેલું જેયું, તે પછી આ જર્યાએ તમારી પસે (૪) મસચાનું માથું કાપીને રખેલું જેલં છું, આ સાંગળાને અણહુલ ગલીક કણયું કે ખુફ્ફા ન કરે કે હવે તું અહીંયા પાંચમું માથું કપા-ચેલું જુવે ! અને વેહમાં પડી ગયો (રખેને પોતાનું મથું કપાધને બીજી કેદીના સામે રાખવામાં આવે) તેથી કુદ્દાના દરખારમાં રહેવું સુધી આવું, એટલું નહીં પણ એ દરખારી મફાનને તોડી નાખાવીને વીરાન કરાવી નાખું.

આદુ જમાનોનો એમજ રંગ દંગ બતાવતો ગયો એટલે સુધી કે ધમામે હુસેન અ૦ પછી ક્રામ ધમામને ચેનથી રહેવા આપ્યા નહીં, કેટલાંક ધમામને જાલોગોંએ કેદ કર્યા સખત તદ્દાદીએ આપી, છેવટે જેર અવરાવીને દૃગાચ્ચા શહીદ કર્યા, એટલે સુધી કે અણહારમાં ધમાગને પણ જેનથી શહીદ કર્યા.

તે પછી જમાનાએ રંગ બહદર્યો દંગ ઉદ્દર્યા અને નવોજ રીત ભાત ચલાકી ખુફાની મસલેદતથા બારગા ધમામ ગાયથ થધ ગયા, અને અસુક સુદૂને જહેર થવાની પુરી વક્તા છે, પણ અઝોસ મવડો જેઠ જેના મગજનાં રીયાસતની હુંગ પેઢી તે મહેદા ડોગાનો દાનો કરી જેસે છે, પણ એવા દાવથી એ મરતએ મળતો નથી, ૬૦ મેહુદી અ૦ જહેર થવા ગ.ટ ધારી નાશનાંનો છે, તેમાંની સુખ્ય ખાસ એ નાશની અમોએ આગગ લખી છે કે સુર્ય અસ્ત થવાની જર્યોથી ઉદ્ય થશે, અને આપ જહેર થવાની ખાયર જીયરદલ પુકાર પાડીને આપશે તમામ દુન્યાના લોક બરાબર સાંભળશે મારે એ ખુદ સીવાય બોળથા નાનનજા જેવી નીશાનોની રાહ જેઠશું તો કાધના રેખભાં નહીં આવીએ,

ઓ જમાના તેં ખાસાને ખુદને ચેતથા રહેવા આપ્યા નહીં, આદ્યોસ એ સર્વે ખુલુંગેને તેઓની દ્યાતીનાં જાલીમોએ ધજ આપી હુણ: પહેંચાડયા, જુલમ કર્યા, તોહમતો સુડી, એટલુંજ નહીં પણ કેદ કર્યા, અરે તે ઉપર પણ બસ કરી નહીં અને દદ્ધિ વધીને કેટલાંકને જેર આપીને કેટલાંકને કંતને કરીને શહીદ કર્યા, એ ઉપર પણ કાંઈ ખામી રહી સમજુને પાછા વાળાઓએ તેઓ ઉપર જોયા આરોપો અને તોહમતો સુડી દ્યાતરો ભર્યા જેનકે તે વોશે એક મહેંદ્રા સુજતહેઠ નાચેએ ધમામ હાકીમે શરાચા જનાં મૈનાના વસુકીજાના સધ્યાદ સુરતમાં અલસુનહોદ્દા અચાદલ્લાહો મફામેહુંએ “તાખસેર-તુદાયુચામ” નામની શીતાંમાં લખ્યું છે કે ધસલામીઓમાંથી મોઅતજ્જ્વા અને ખારજુ-ઓએ ખુદ, મચાઓકા, પયગમણરો, માટે પણ ખરાં લખાણો લખીને પુસ્તકો રચ્યા, અને એ તુરે ખુદને ખતાવાર ડેરાંયા, અને એનું કારણું એ કે અગર તેઓને કોણ કદે કે તમારા પેશવાઓએ ખતાઓ કરી ખુતપરસ્તી કરી વીં તો એ પોતાના પેશવાઓની અદનામી હુર કરવા ખાસાને ખુદ બિનર તોહમત સુક્યા કે કહેવા થાય કે જીનો પૈગમણરો વીં ઓએ પણ શુનાહ કરેલ છે વીં એ પછી એ ખુલુગે! ઉપર સુકાયેલ તોહમતો વીં લખેલ છે તે આહીંયા લખવાથી લંઘાણ થાય તેથી ધી કસસુલ અંધીયામાં એ બાઅતો તેના રહ દ્વારીસે સહીત લખીશું

હાસલ કલામ એન્જ સુજાં સુજતહેઠો અને આલીમો તેમજ હીનયત કરનારાને પણ જમાનાઓ પોતાના સપાઠીમાં લાધાં છે, અને આલીમોએ સતંયા છે, પણ હમેશા અને હરનાયા હક્કી ઇનેહ હક્કી ચડી છે, એક વખતે કોઈ સાચા કરે કે હક્કી ઇનેહ છે તો કેટલાંક ખુજરો ઉપર જાલીમોએ એટદો જુલમ કર્યો કે તેઓને છેને શહીદ કરી નાખ્યા તો ઇનેહ કેમ થઈ હેઠના! તો જાણવું કે તેઓ હક ઉપર હતા એ વાત લોકોને સંખીત થઈ તેજ ઇનેહ છે, અને ખરી ઇનેહ એન્જ છે કે હુન્યામાં મજલુમ કહેવાય છે સામાયણા જાલીમ કહેવાય છે, અને આણેરતમાં એ મજલુમો પરવરદીગારની એ શુમાર નેઅગતો પામવાના અને જાલીમો શીન્તાર થઈ સખત અજાયમાં ગીરહતાર થવાના, અને હકનાશ્શો જાહેરી ઇનેહ પણ ધણી વખત થાય છે, અને જાલીમને હુન્યામાં પણ સન અણ્ણા વીના રહેતી નથી.

અરે જમાના તારો રંગ ઢંગ લાય તારો રંગ ઇપની તો અખરજ પડી નહીં, અરે એક દીનસ એવો આવશે કે સખત હુકાળ પદ્દો, અને તેવામાં કાણો દંજાલ જાહેર થશે લોકોને શુમરાહ કરવા માંડશે, લાય જેમ આ જમાનામાં નજીવા ઇરેખીયોના કાસામાં જાહેરો ઇસાય છે તેમ તેમ તેના કાસામાં પણ લોકો કસાશે, અને તેનો ભક્ર ઇરેખ અને રાંસો સરં વથી ચીરીયાતો હશે.

અરે જમાના તારો રંગ ઢંગ તો ચાલેજ છે, દંજાલને લાંઝો વખત રહેવા નહીં અને જટપટ કુંડ સુહતમાં હી મેદ્દી અંજ જાહેર થઈ તેને ડેકાણે પહેંચાડી આપશે.

વાદો એ જમાના તારો રંગ ઢંગ શું કરું? એક વખત એવો આવશે કે જ્ય જુવો લાં અદલલાહ ! ! ના પોકાર સાંભળવામાં આવશે, ખુતપરસ્તકે સુશરીષ્ટનું નામ નહીં રહે અરે ચારે તરફ દીને મોહમ્મદી દેખાઈ જશે, બારમા ધીમા ! આપી હુન્યાના જાલીક થશે, હુન્યામાં ઇકત એકજ મજહબ્ય ચાલશે તમામ મતભેદ ચાદ્વીવાદ હી જશે, સુઅહાનદાહ એ જમાનાની શીવાત ! અરે એ જમાનો એવો રંગ ઢંગ અતાવશે

કે ખાસ ખાસ મોહીઅ અને ખાસ ખાસ દુશમનને સથ્યતન કરશે, મોહીઅ પોતાના આડાની બાદશાહત અને સલતનત જેઠને ખુશ થશે અને ઓશા આરામ ભેગનશે, અને દુશમનો એ સલતનત જેઠને ખંગશે અને દસહ કરશે અને સખત ધજ ભાગવશે.

સુખદુનદસાહુ વાહરે જમાના પછી તો તારો એવો દેર ચાલશે કે આડા ધમામે દુસેન અઠના કાતીલોને ખીજુ વખત સજ આપવા માટે જાતા કરીને ૬૦ મેહરી અઠ એ મલાઈનોને સજ કરશે.

હાય જમાના અરે જમાના તારો ટંગ ન્યારાજ છે રીવાયતમાં છે કે ૬૦ મેહરી અઠ જોગણીસ વરસ બાદશાહત કરી ખુદાની રહમતે પહોંચશે, તે પછીનો પણ ધજો આડગલ છે, પણ દુંકમાં એકે છેવટે કયામત નળુક આવશે અને કયામતની નીશાનોઓગાંની કેરલાં નીશાની આ પણ છે કે—

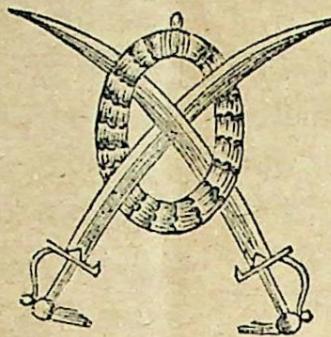
આખર દુન્યા કયારે થાશે? શું તેનાં નીશાન*
 તે બાબે લખવા હું ચાહું, હુઅરતના ફરમાન*
 નમાજ પઠવી તળુ છને, થાશે નક્સ આધિન*
 જેઠ તવંગર તાડીઅ કરશે, વેચી જટપટ દીન*
 ષાંદ કામેને પડ પોતાથી, શકરો નહીં કરી દુર*
 આલિમ રાજ જહેર થાશે, પરખાનો બહુ હુર*
 નરસાં કામો સારાં ગણુશે, ગણુશે નેચને ધર*
 થાપણુલાણો ચાર ગણુશે, ગણ્યાંની નહીં હુર*
 પુરો ગઠીયો શાહ ગણુશે, સાચા ભાઈ જાય*
 દુરી સુંછે તાલ દ્ધને, સાચા બહુ કહેવાય*
 અરદ્દા ઉપર હુકમ વ્યલાવે, અક્કલી ઓછી નાર*
 હૈંડી કેરો જત લેવામાં, કરશે નહીં કાઈ વાર*
 મીઝમર ઉપર બચ્યાં હેસે, જણે મડા વીદવાન*
 અડાતને તો દંડ સમજે, સઉ લુલે સધળું જાન*
 જાત પિતાપર જુદમ ગુજરી; તજશે નિકટ યાર*
 પૃથ્વીયા તારા હેખાયે, સ્વી ભાંડે વહેપાર*
 રંદ ભીચારો તુચ્છ ગણુશે, થાશે નહીં નરસાદ*
 હુરમત મોહયા કેરી જાશે, નહાતાયો બરાધા*
 ભાણુસરૂપી અંગ હુશે પણ, લીતરમાં શયતાન*
 અરદ્દા અરદ્દા સંગત કરશે, સ્વી સ્વીમાં યુલતાન*
 અરદ્દા સ્વીનો રોળ બનાવી, કરે અતીશય તાન*
 જૈનારત મર્દનો સાજ સળુને, ધરશે મન અસિમાન*
 સ્વીયા અરદ્દા પેઠ થાશે, ઘાડા ઉપર સ્વાર*
 અસળુદ્દામાં ને હુદાયાને, સોનેરી અણગાર*
 રેશમ કેરા વળો ઘેરે, મહીં સોનેરી ફીત*
 જહેર દીતે વ્યાજજ લેશે, લેતો લાંચજ નીત*

હુન્યા કેરી ચઠતી થાશો, હીનની પડતી જ્લેયઃ
 મરહો બહુ તદ્વાકો હેશો, જેના હુદે નવ હોય*
 પરવરથી નિમીત થએલી, શીક્ષાચોનહીં થાય*
 વાળં ગાળં સાંલણવામાં, લોકો બહુ હરખાય*
 ઉમાત કેરા નિલ્બિજ મરહો, કરશો વેશ્યા સંગ*
 લાજ શરમ મર્યાદા સુકી, ધરશો વાંગ ઉમાગ*
 હૈલતમંહો હુરવા ઇરવા કદવા જશો હજ*
 અધ્યમ લોકો બહેપાર અર્થે, ગરીગ રીયાની હજ*
 કૈઅ એવી ઓક જાહેર થાશો, શીખશો બહુ કુરાત*
 પણ તે સરવે રીયા કેરું, નવ અલાહુનું જાન*
 અને થએલાં રાગે ગાશો, નિલ્બિજ થઈ કુરાત*
 હીની અસલા શીખે તેચો, લેવા કાને માન*
 જીના કેરી વંશો થાશો, સંખ્યાનો નહીં પાર*
 વિષુ પરહે નીકળતો હોશો, એસાત પત્રદાર*
 પાપો કેરી હુદે નહીં રહેશો, હણ્યોનું બહુ જોર*
 માંહો માંહે જગડા થાશો, બહુ ઝડાનો શોર*
 વાળં ગાળં ઢોલક પોલક, સારંગી સીતાર*
 સાંલણવાને લોકો થાશો, હુર્દી અકી લઘ્યાર*
 નેકી કંવાનું કહેવાની, રાખે નહીં હરકાર*
 જુદુ કાસેની ભનાઈ પ્રત્યે, દરશાવે વિકાર*
 મોઅમિન સરવે જીલત પામી, થાશો હન્કા તુચ્છ*
 માંગણું માંગી માંગી થા કે, આપે નહીંકો કુચ્છ*
 એક નીશાની માહુદી એ છે, પ્રગટ પૂરવે આગ*
 લોકાને પથિમભાં લાવે, બન્યાનો નહીં લાગ*
 દારુ પુષ્પળ પીશો લોકો, વધશો વ્યક્તિગત*
 પુરુષ એણા પૈદા થાશો, વધશો પુષ્પળ નાર*
 પરચાં બધારે એકજ પુરુષ, સમજો એજ શુમાર*
 “ભદ્રા” કહેને ધર્ષી નીશાની, થાએને થાતાર

છેવટે હોઆ કરું છું કે ખુદાવંદ તમામ પીરદરાને ધમાની અને ખાસ કરીને
 રાહેનનજાતને ચાહનાર તથા આ ચુનેહગારને અહદેશેત અની મેદખ્યતથી માચ
 કરી કયામતમાં તેચોનો દમન નસીબ કરી નજત આપી જનતને ઇરહેસમાં આત્માશાન
 મકાન આતા ઇરમાન (રાંયનાર સાહેમો આમીન ડેહશો)

* લોકાને દેખાડું મારે.

હુમલાએ

હયદરી.

પ્રકાણ ૧૧૬ મં,

લડાઈના દીવસો વધારે થવાથી આપહેવહનું ગલભાવનું અને તેનું
અયુસુદ્યાન સાથે વાત કરવું.

—————

મનકુલ છે કે જ્યારે આતી રીતે ધળું
દીવસો થઈ ગયાં અને દીનતા ખંગમાણે અને
સુશરીકાગાં ઘણી વખત નજીવા અનાતો અન્યાં,
છેન્ટે ઉગર ધ્યને આપહેવન આડળાગો
અને લડવા માટે તૈયાર થયો અને એક રાતરે
ચુસ્તે થઈ અયુસુદ્યાન જેઅદ્યની પણે આ
યો અંગે સરદાર થું રહારા લેખાઆ ચા સ
ધળું લસ્કર કોઈ નથી ? અને તું લડાઈના
સૈફાનને અચ્યાગોની રમત સગળ્યો છે ?

ખંગમાણે રજસો જંગ આમ દીમો
નાયાનું હુરે બાળા દિદંગ આમદીમો*

અમેનો અહીંથા લડધ્યો લડવા માટે
આયા છીયે ઠાંધ મેસી રહેણા ઓ લડાઈનાં
દીવ કરવા ગટે આયા નથી તણું આહાડીનાં
થયા કોઈ લડવ્યો ! નસૈફાનમાં ગયો ન તેની
ધૂંગ ડ્રી તેમજ કોઈ શખસે લડવા માટે કંગર
બાધી તેમજ કોઈ તલવરે પોતાનો રહેરો લો
હીથા મેયો નહીં તેમજ કોઈ પણ પોતાના
લોહીમાં લોટ્યો નહીં, ખસર પડતી નથી કુ
ચ્ચા માનદો શું છે ? અને તને આડવા બા
ધા જૈહ કુમ વેરી લીધો છે ? આ આટલાં

બધાં માણસો કે ને ઓછામાં ઓછાં દસ
આર છે, તેણો હજરતે મોહમ્મદ સાં ની સ
દુઃમની હોવાના કારણથી અને ઇસરો હુકમ
પોતાના ધરાયાર તણું દ્વારા લડવા માટે આ
છે અને લડાઈના રાહ જીવે છે, ખલકે તું
ઓમજ કહેણો હને ! કે અહીંથાથી લાં પહોં
કે તરતજ લોહીની નહીયે. વહેવરાંનું અને
દાન પરસ્ત એટલે ખુદને માનનારાઓનું ન
નીશાન યસરિયમાં ન રહેણા દર્દી તેમજ નહ
દાના ખાણકે પણ તેઓના ખોણામાં રહે
દર્દી નહીં અને ધરાયોને તેઓના ધરો
કટવ કરી નાંશું, અને પળવારમાં જંગન
યાયાન અને શેહર એકજ તરાફના બન
દર્દી અને કોલ્કાની જડ મુળને ઉખાડી નાંખ
કે જેથી બાજુ વળને યસરિયની હુકમાં ક
પહાડ ખાડું નજર ન પડે અને તેઓના ન
પાયા માટે ચરાગાઢ બાકી નહીં રખું. તો
મચ્છુમ થશું કે તે વળતે હું દુઃમનીના
શામાં ચકચુર હતો અને વાદીયાત ગવેર
શરાયના ખુમ ખાલી કરતો હતો અને હ
ચાલારે હારથી એજ સરખનો એક ચ્ચ

પણ પોતાને નથી ચાલ હવે તૈયાર થા અને કાંઈ હવા પડું અને લોકોની સામે શરમાનું પડું એમ નકર.

તોરાં મીશનાંસમ વચ્ચે અધ્યાત્મ નીસ્ત*
વલેકીન ભરા બીજા અઙ્ગાં લાખ નીસ્ત*
ચું કુરદા શવદ મેહુરે ગરદું નખર્દ*
નનર્દમ સરા પદ્યે દસ્તે નખર્દ*

હું તને સારી પેઠે એળખુંધું કે તહીં
આંખમાં જરાએ શરમ નથી પણ હું થું ક-
રું તને કહ્યા નીના ધીરજ ધરી શકતો નથી
જ્યારે કંસે સવારમાં સુધે ઉદ્ય થશે લરે લ-
ાધના મૈદાનમાં લડાઈ થવી જોઈયે. સગર
પડાંજ આ છસ્તાભીજોને ઇનાની હવામાં એવા
ઉડીશ કે યસરિયાની જડમુળ ઉખાડી નાંખી
શ અને રહું કહેવું બજાવી લાગોશ, અખુસુ-
દ્યાને જ્યારે તે મુશરીફના મોંદથી આ કનેમા
સાંભળ્યા લરે તને જૈંઝ અને શરમથી પર-
શેનો આવ્યો અને હણેવા લાગ્યો કે અચે લ-
ાધના મૈદાનની રોનક અચે પહેલવાન મહારા
ઉપર આટલી બધી બદ યુભાની નકર અને
આ હીલ થગામાં રહારો એકવાગોજ વાંક
કાઠ નહીં.—

હુમાંનમ કે ઘુંડમ ન હીગર શુદ્ધમ*
અરાં દાસ્તાનમ કે પોશત જુદ્ધમ*

યાદ રાખ હું એજ અયુસુદ્યાનહું* કે
તે પહેલાં હતો અને મેં જે કાંઈ પહેલાં કહું
છે તેના ઉપર હું કાયમ ધું. પણ તને ધર્યાનું
નથી કે તુ જેને સરદાર જણે છે તેની સામે
આવી વાત બેલે અને આવાં સખત અને
કડોર વેણુ વાપરે, હા વાત કરવી હોયતો ધીમે
ધીમે અને આહીસ્તા કરવી જોઈયે પણ સર-
દારની રાગ આટલા બધાં બેશરમ થધ બકતું
જોઈયે નહીં એમકે જર્યારે સરદાર આવો બા-
ધતોનો ખ્યાલ ન રાખે ત્યારે લસ્કરી માથા
ઉપર અઠી જય અને કાંઈ પણ જતનો જૈએ
રાખે નહીં. અગર તહારો જંગ કરવાગોજ ધ-

રાહે છે તો હું પણ મહારી કમર બાંધી તૈયા-
ર એહેદો ધું, કાલે તું હથીયાર બાંધીને મૈદાન
નમાં આવ કે હું તહારી આગળ સધગાં સફ-
પાહીયો રાખું, પણ મહારી પાસે હમણાં સફ-
કતલ કરી નાંખી ઢીક નથી.

કેમકે આ ખંદક વચ્ચમાં એવી આવી
ગાઈ છે કે આપણે તેમાંથી નીકળા શકીયું ન-
થીં તો આહીંયાથી ડો રિતે લડીયું અને
તેઓ ઉપર કેનો રિતે હુમલે કરીયું? માટે આ
વખતે આપણા ઉપર લાઝીમ છે કે હજુ યોં
દીવાર સાર કરીયે અને કોઈ યુક્તિથી દાણો
પાણી પણ પહેલાંચી શકે જોવો રસ્તો કાઢીયે
અને તેઓ માટે એવો કોઈ માણસ સુકરરર
કરાયે કે તે તેઓની પાસે જરાએ દાણો પાણી
જવા હે નહીં અને તેઓ ઉપર દુકાળ ઉપર
દુકાળ થધ પડે, અને જ્યારે એમ કરવાથી
તેઓ ધણાં ગભરાશે અને કમતાકત થારો લા-
રે એક હુમલામાં ખંદક આપણા હાથમાં આ-
વી જરો. બલકે આપણે આશા રાખીયે છીયે
તે પ્રમાણે આપણા ઇતેહ થશે તો તે વખતે
અમારા હામને લેજે અને અમારા કલામતે
ન્યાયના ન્યાયવાગાં તોલાજે કે અમોએ કહું
હતું તેજ કર્યું કે તેની વિરુદ્ધ થયું? અમરે
કહું એએ સરદાર આવી વાતો પહતી સુક કે-
મકે તેથી મહારં દિલ દર્દમંદ થાય છે, જૈર
તહરે કરવું હોય તે કર પણ મરદ લોકોને ધ-
ર્યાનું નથી કે આજુઝોની જેમ ધલાજ શાંખવા
નાઠણે, હીલે યુક્તિ અને પ્રેરણ કરવો તો
એરતોતું કામ છે કાંઈ શેર જેવા મરહોતું તે
કામ નથી. આજ જેવો વખત છેકે જેમાં ક-
રેણ કરવો કુંગટ અને મિથ્યા છે અને આપ-
ણી સંખ્યા તેઓ કરતા ધણે દરને વધારે છે,
અગર તને વચ્ચમાં ખંદક આવો પડવાનો અ-
દેશા હોય તે તરફની લડાઈ મહારે હવાલે કર
અને ખંદકની આ તરર તહારા કાંખામાં રાખ
હું એકદો જધશ અને કાંઈને સાથે લઈશ

નહીં કેમકે જ્યારે હું લડના ચાહું છું અને
દેડા ઉપર સ્વાર થાડિશું લારે મહારા દેડા
દસ કુમાન જેટથે છે એક ઊંઘ ભરે છે
અને એટલી ઝડપથી ચાલે છે કે તેને હવા
પણ પહોંચી શકતી નથી.

રોજ ખંડક ચેળાએ સખુન ગુરુત્વાનાં
કે પહેનાશ યક્કામે વ્યસ્પે મનસ્તાં

અરે ખંડક મહારા શા લેખામાં છે તે
મહારા દેડાની એક ઇલાંગ જેટલી છે. અને
ખંડકની ઉંઘથી બીહે છે પણ લાત અને
હુંઘકની મદ્દથી તેમાં એટલી પુરુષી ભેગી
કરું કે આખા લસ્કર માટે તેને પુલ બનાવી
કરું, બસ હુંકમાં હું એટલુંજ કહુંછું કે એક
ખગવાર પણ હીથ કરીશ નહીં કાલે સવારમાં
તું ત્વાર સીપાહીયો તૈથાર કર અને મૈદાનમાં
ઉત્તરી પડ, અખુસુદ્ધયાને જ્યારે તેની આવી
ખાંધયો સાંભળી લારે તેને ખાતરી થઈતેથી
તેણે હુંકમ આપ્યો કે કાલે સવારમાં સખું
લસ્કર તૈથાર થાય અને હથીયાર સળ્ણે લ-
ાધના મૈદાનમાં આવે, ઉંમર ધખને અખેનેદ
જ્યારે આ આમ હુંકમ સાંભળી ચુક્યો લારે
ત્યાંથી ખુશ થતો થતો જસો થયો અને પો-
તાના જેમા તરફ આપ્યો.

નકલ છે કે કેદ્ધ દાનિશમંદ બાહેશ મા-
ણુસ કોધ અહંકારી અને મગર માણુસને
શીખામણુ દેતો હતો અને જમાનાની નીચાણુ
ઉંચાણુ સમજાવતો હતો કે જ્યારે કોધ જાડ
મોહદું નિશાળ ઉગી નીકળે છે લારે આ
નિશાળ દુન્યાને પોતા માટે તંગ સમજે છે
અને જણે પોતાની દરેક ડળી અને પાંદ વા-
મીન નીચેની ગાય સુંધી પહોંચેછે ખલકે તે ચેવો
ગુમાન કરે છે કે મહારા જેનું મોહદું અને
પહોંચું કોધ નહીં હોય અને જોમ સમજુને તે
પોતાના અગમાંથી સરવે જણુને બળી નાંખ-
વા માટે અગતી બહાર કાઢે છે અને તેથી તે
ચોતાને બાળ સુકે છે,

મશાવ ગરના ખર જોરે ખુદ અણો જિસેરું
કે નાગાંડ જોરે ખુદ આધ ખજેર*

અણે દિલેર પેતાના બળ ઉપર મગર
અને અહંકારી નથી કેમકે જોકાઓક તું પો-
તાનાજ જેરથી જેર થઈ જાયશ.

હાંસીન કનામ તેજ પ્રમાણે અમર ધખને
અખેનેદ કીના અને ચુસાથી પોતાના આંગને
બેદદ બાધ્યું, પણ આરે તે ખ્યગામાં પહોંચ્યો
લારે તેણે પોતાના હથાયાર મંગાની પો-
તાની સામે મુકાવ્યા પહેલાં તો તેણે તરવારને
પથર ઉપર વર્ષા ધરાવણી બનાવી અને કં-
માનના પીઠે અગતી ગરમ દ્વારા નરમ કરી
અને ભલા અને નેજાને સખત હારી જેરાં
ખુંખાવ્યા અને દુશ્યમનોને બાંધનાર કમંદ (ઇંદ્ર)
ને હીક કર્યું અને પોતાની અરેણે નેણે
સયકલ કરી અને અરધી રાત સુંધી તો તે
આ પ્રમાણે તૈયારીમાં રહ્યો અને તે પણ
સુખ ગયો પણ તેના દિવાં ગમસટથી તેને
જરાણે ઉંઘ આવી નહીં અને અજલના વે-
સાન (મેળાપ) ના શેડે તેના મનમાં વધું
આગ લગાડી ગોટલામાં પુર્વ તરફથી સુર્ય ઉ-
દ્ધા થયો; તરતજ તે પીસ્તરમાંથી ઉભો થગો
અને અવાજ આપ્યો કે દેડ ઉપર અની મુ-
કો અને તેને જદીથી ખ્યમાના દરવાજન ઉં-
પર લઈ આવો! હુંકમ થતાં તરતજ નોકરોણે
દેડા ઉપર અની સુક્યું અને તેનો તંગ વણો
સખત બાંધ્યો, તે મફજુન પણ પુર્વ "પીસ્તરમાંથી
દિશો થયો અને હથીયારો બાંધ્ય! પહેલાં તેણે
પોતાના આંગ ઉપર અરેણ પહેરી જણુંકે એ-
હેઠાના પહાડે અરેણ પહેરી હેય ની! ! ! પણ
પોતાના માથા ઉપર દેખાણી પેદ સુકોતે એક
પર્વત ઉપર શુંબદ હેયની એમ જણ્ણાવા લાગી
પણ ખભા ઉપર કુમાનને બાંધી અને સાંડ-
ળનો પટકો કમર ઉપર બાંધ્યો અને બલને
પીઠ ઉપર લટકારી અને તરકીશ અને હમાનો
લટકાની કે ને પહાડ ઉપરના મુરગાના ઝડાંડ

જેવા દેખાતા હતાં અને તેનું તોલ રહી હી હી-
સાથ્ પ્રમાણે બસો મણુ ગણાતુ હતુ પછી
કમંડ (ઇંડો) ને અન્ગરની જેમ બાળુ ઉ
પર લટકાવી અને તલવાર પણ બાંધી અગર
તે વખતે તેને મોહટો અથર દ્વારા દેવ પણ
જેતે તો તેનાથી નાશીને પહાડ પદારથાં સં-
તાદ જતે, જ્યારે તે કાદર તૈયાર થઈ ચુક્યો
ત્યારે અવાજ આપ્યો કે ધેરને લંબો અને
મોહંમદી (સ૦) ટોળાને મહારા આવવાની
ખાંડ આપો. ખાંડે તરતજ ધોાની અંધા-
રીયો કાઢી લીધી અને તે મખાઉન મસ્તાન હા-
થીની જેમ કુદી તેના ઉપર સવાર થયો, જ્યારે
તે સવાર થઈ ચુક્યો ત્યારે તેણે પોતાના
હાથમાં એક નેઝો લીધો અને એક મોહટો થ-
ભ ધોાના કરણુસ ઉપર સુક્યો જણે પદારની
અંદર પહાડ દેખાતો હોયતી ! પછી તેઓને
ધોાના કાન ઉપર સુક્યેને લગામ ઠીકો કરી
સુરણાઈયો વાગવા લાગી અને ઢેલ વગાડના-
રાએ જર્ંગી ઢોલ વગાડ્યું. નેથી આખું આ-
કાશ ગાળું ઉક્યું અને ભલાએકાઓ પોતાનો
ઓકર સુદી ગયાં અને સુરણાઈયોની ફરીયાદી
કાદેરોતું લસ્કર હોશમાં આંદ્યું અને પેતાની
જર્ંગાએથી આગળ ચાદ્યું અને ચારે તરફ
શારાંકોર અને ભારે હીલચાલ પડી ગઈ અને
ધોાનોના ટાપુઓ જર્મીન ઉપર ઘડાઘડ પડ્યા
લાગ્યા અને ઉંચાચુંનો ચાલ સરખી થઈ ગઈ
અને એટલી ધૂળ ઉડો કે રાતની જેવું અં-
ધાર ફેલાઈ ગયું. હાંસીન કલામ તે મખાઉ
વિઠળાળ સીંડની જેમ ખુમેં પાડતો અને આમ
તેમ જેતો ધૂળ ઉરાતો ખંદકના કીનારે આં-
દ્યે, અને પેલી મેરથી ધસ્લાભી શુરૂનોરેએ
ધંયારા અને પથર ભારવા શરૂ કર્યા પણ આ
દોદામાં ગરદ થએલ ભરદુહે તેનો જરૂરો
અયાસ કીબો નહીં. જ્યારે ખંદકના કીનારે
આંદ્યે, લારે જરૂર જુકીને જેબું અને પછી
ધોાને મેહમીજથી તેજ કર્યો, તે ધેરો એક-

દમ કુદીને ખંદકથી નોકળી ગયો અને આ-
થીમેર સવાર લોડો હારાંનું ઉં। રહ્યા,
જ્યારે હજરતે રસૂલે ખુદ સ૦ તે હુશ્રીકોને
અનહં દમાનથા મ્યાનતમાં જેણાં લારે તે-
ઓએ ધસ્લાભી દ્વારા પણ તઠ્યાર કીધી,

લખે છે કે જ્યારે કુરેશીયોએ શારાંકોર
મયાની સુક્યો ઓ આણી મેર હજરતે રસૂલે
ખુદ સ૦ પોતાના લસ્કરને તઠ્યાર કર્યું એડ.
લોનાં અગર ધૂળને અણહેવદ મખાઉને લડાઈયો
તલાં કર્યો અને તેથી પેલી મેર ધર્સંધ્યાર
અને ઇસ્તાની લંશો તેઓની કાંચોનાં ધર્યું
વા લાગી, અને આણી મેર હજરતે રસૂલે ખુદ
સ૦ પોતાના લસ્કર તરફ જેબું પણ કોઈને તે
મખાઉનના સુદીયાદમાં ઉભો રહેએવો ન જેયો
સંધળાં જણ્યાએ. પુત્રાણોની જેણ સ્તરની
ઉભાં હતાં અને તેની દ્વારાની આખું મ્યા-
નત ધર્યું રહ્યું હતું. આખર હજરતે આગી.
ઇલ ગોઅમેનીન અંદર (કે બસ તેઓની તેનો
સુકાણલો કરી શકે તેવાં હતાં) ધોાની લગ્યા
એચી હજરતે રસૂલે ખુદ સ૦ ની પીદમતમાં
નાચી લડાનાની ડખસત ચાહી, હજરતે રસૂલે
ખુદ સ૦ તેઓને રણ ન આપ્યો. અમરે યો-
દીનાર પછી વળી નાચારો આર્યો કે આ લસ્ક-
રમાં એવો કોઈ જવાં ગરદ છે કે મયદાનમાં
આપી મહારી સાચે લડે.

એ બીનીમ તામેહરો કીને કાંજાન
નવાજદ કેરા જ્યારે સાંજદ કેરાન
એટલે આપો જેઠયે કે કાંજાઓ કદર કોણે
ખાર કરેછે અને કાને જત આપે છે, જ્યારે
હજરતે રસૂલે ખુદ સ૦ તેની આ વાત ખાજ
વખત સાંજાની લારે વળી પોતાના લસ્કર ત-
રફ જેબું અને ઇરમાંદ્યું કે તનારામાં કેદ
એવો છે કે જે આ મખાઉનના સુદીયાદમાં
જઈ લડે ? પણ કોઈએ જરૂર આપ્યો નહીં
જોયા કોઈને મોલવાની શક્તિજ નહીં, પણ
હજરતે અગ્રીદુલ મોઅમેનીન અંદર આગળ ના-

કળી હંમસત ચાહી અને એદ્યા કે તેની સાથે
લડનારો હું છું અગર રજ આપો તો હમણા
હાલ હું તેને તેની જી લંબાવનાનો મજા ચ
ખાડું અને ભાત તલવારના એકન વાર વડે
તેને જિદનનમ વાસીલ કરી દું. હજરતે ૫૨-
માટ્યું અણે ભારી આંઝોના તુર નારા ભા
આપ તારા ઉપર રીત થય આ અમરભિન
અહેવાદ એદ્યા છે અને તેના દૃષ્ટાથી શેર
પણ નાશી નાય છે. અસહુલ્લાહુલ ગલિય
મજહરુલ અજાહુયે અરજ કરી કે યા રસૂલે
ખુદ સ૦ મને પણ તે નીચની જરાઓ બહીક
નથી—

કે મન હુમ અલીઓન અભી તાલીખમ હ
તુદાની એ પુશ્ટે બની ગાલિખમ

કે હું પણ અલીઓન અભી તાલીખાં અને
નેણો સરવે ઉપર ગાલીખ છે તેની વંશમાં
નોષું આ પણી હજરતે વળી લક્ષકર તરફ
ધથાણી કર્યો કે શું તમારામાં ક્રાંતિ એવો નથી
કે આનો સુકાખલો કરે? આથી ઉમર ક્રાં
કે અરજ કરી કે યા રસૂલે ખુદ સ૦ આ ભ-
લજનની સાથે સુકાખલો કરે તેવો તો આખા
જમાનામાં પણ નીકળનાર નથી અ. એવો બ-
દાહુર અને શુરવીર છે કે શેરના ભાથા બક-
રીના ભાથાની જેમ કાપી નાંએ છે અને તેની
બહીકથી નોંધા મોંડા દેવ રાતરે સુધ શકતા
નથી.

અદ્ધારે કે ઉ અરખરોશાહ જેણી*
એ જુંસદ સિપેહરો એ લરજન જમીં

ને મયદાનમાં તે ગુરુસાથી ખુમ પાડે તે
અયદાનની જમીન અને આકાશ હુંજવા લાગે,
યા નબીયલ્લાહ તેની કુચ્ચલ એટલી છે કે અ-
ગર તેના હાથમાં જમાનાની લગ્ઘમ હોય તો
એની ગજખુત પઢી રાયે કે તેને જરાએ ક્ર
રવા હે નહીં અને અગર તે ચાહે તો આખા
પદાર્થે હાથ ઉપર ઉપાડો લાગે નેમકે મને
આ નખુતે એક કંઈસો ધાહ આંધો કે બન-

વાકળ હું શામની સફરમાં તેનો સાથે હતો
અને યોડોક રરતો કાખ્યા આદ લુંયાગાળોએ
અમારા ઉપર હુમલો કર્યો અને શમરીર અને
ગુર્જ લધ અમોને લુંટવા શરીર કર્યા અને તે
લુંયારાએનો સંખ્યા એક હજાર માણુસની હતી
તેણોએ અમારા આખા કારલાને વિષેરી નાં-
ખ્યો અને કોછમાં પણ તેઓનો બદલો લેવાની
શકતા નહીં નહીં પણ આ મતકુને પોતાની
ખ્યાનમાંથી તલવાર કાઢી અને એક ઉંટને દાદ
તરીકે ઉંચકી લીધું એને તેઓ ઉપર હુમલો
કર્યો અને તેઓ આ ઇસીપાહનું નામ સાંભ-
ળતાં નાશી ગયાં અને કટલાંક લોકોએ કાક-
લાને લૂરતાં પોતાના હાથને પાછો ખેંચ્યો તો
તેથી હું આખા અરથમાં તેનો બરોઅરીયો
નખુતો નથી અને તે દીવસથી હું તેનાથી
ધંગો બીહુંછું, જ્યારે આ વાતચીત થતાં વાર
લાગી લારે તે મલજન વળી ખુમ પાડી એન-
દ્યો કે અણે સુસલ્લમાનોના ટોળાએના અમઃભિન
અહેવાદ મૈદાનમાં લડવા માટે તૈયાર ઉલ્લો છે
અને તમારો હાલ અત્યારથીજ અવો થધ જ-
યો છે, શું તમો નામરદના ટોળાં છો કે ઓર-
તોના ટોળાં છો ? તે કાકરના આ શબ્દો સાં-
ભળી હજરતે અગ્રીલ મેયામેની અ૦ ને ધી-
રજ રહી નહીં અને અલ્લાંત ગુરુસાથી કૃપાળ
મુખારક ઉપર કરચોલી પડી ગઈ.

એ ગયદાત દર અંદર ચુદરિયા બંનેશાફ
મનમ ચુક્કત મરદ હુ અચ્યે ખુદ કરોશા*

આથી નેણો દન્યાની જેમ જેશમાં આ-
વ્યાં અને તેને કહું કે હું હારી સાથે લડા-
નારો તૈપારધું. આ વાત કહીને તેઓ હજરતે
રસૂલે ખુદ સ૦ ના ઉદમ સુખારક ઉપર પહ્યા
અને બને કદમ ચુમીને અરજ કીધી કે અચ્યે
સરદારે અંધીયા સુલતાને અરજો સમા અગર
ભારા ભાથા ઉપર આકાશની ચક્કી દુરી પડે
તોએ એ ફરતા એહતર છે કે આ બદલ્યા

આ રીતે હૈદાનમાં હરે અને વારંવાર પોતાનો સાથે લડન. રો માંગે અને કોઈને ભર્દ ન ગણે અને આપણા ધરસાભી લસ્કરમાંથી કોઈ ન જાય અને કોઈ જવાબ ન આપે.

ઘરાએ ચે કારંદ ચંદીં સિપાહું
કે તરસંદ અઝયક લને કીન ખાહું*

આટલા બધા સીપાહીએ શા કામમાં
આ રો જારે તેઓ માત્ર એકજ જણથી
બાહે છે.

અગર તેનો બરોઅરીએ કોઈ નથી તો
પરવરદિગારની મહેરથાનીથી અને તેણે આપેલી
કુચ્ચિતથી હું તેનો સુકાંખેલો કરનાર મરદ હું
બસ આપ રજ આપો એટલીજ વાર છે,
અદ્વાહના હુકમથી હમણાં હાલ તેતું માયું
કાપી લાંબું હું અને તેને આ હોગઠના કલે-
માનો મજા ચખાહું હું.

હજરતે ઈમામે મેહદી અ૦ની કેટલીક ખાસ સીક્ષાતો.

(લ૦ માઝીન વલી મોહુભૂમદ—સી. અમદાવાદી.)

—૦૦૦૨૦૦૦૦—

મેલાનિર અને સનહવાળી હીસોથી,
હીસો લખનારાઓએ હજરતે ધૂમામે મેહદી
અ૦ની ખાસ સીક્ષાતો સંખંધે ધણી કીતાએ
લખેલી છે. અને તેમાંની યેડી અમે પણ નીચે
લખ્યાયે છીએ —

૧—એ હજરતના તુરાં ખીજ તુરે
કરતા હુક વીરો, મેઅરાજની હીસોભાં તાક
રીખથી બયાન થયું છે કે મદાએકએ મોાકરર
ખ.ન અને નાંયો કરતા આપનું તુર વધી
જાય એવું છે.

૨—તે જનાય અ૦ના નસખની શરાફત
છે. કુમકે તે હજરત પોતાના સર્વ પાઠપાકીજા
ખાપદાના નસખની શરાફતના ધરાવનારા છે,
અને તેઓની આતાનું નસખ હજરતે ધસા
અ૦ના વસી જનાયે શુભઉન સુધી પહોંચે છે,
અને તેથી નખુબત શીનાય હજરતે રસૂલે ખુદ
સ૦ની સાથે બરાબરી કરી શકે છે. અને હજ-
રતે રસૂલે ખુદસ૦ સર્વ મત અતુસારે સર્વ
અંખાયાએ કરતાં અશ્વલ અને શ્રેષ્ઠ છે, અને
અધુંમા અ૦મે હરમાણું છે કે —

અખ્યલોના મોહુભૂમદ વ આપેરોના
મોહુભૂમદ વ અવસરોના મોહુભૂમદ વ હુ-

લોના મોહુભૂમદ, અને એવીજ રીતે હુ-
માયું છે કે વ ધદમોલના વાહેદ વ નુરોના
વાહેદ વ હુદ્દોના વાહેદ (તે છેદ્દે સુધી)
એટલે અમારામાનો પહેલો મોહુભૂમદ છે, હેદ્દો
મોહુભૂમદ છે, વચ્ચે મોહુભૂમદ છે, અને અ-
મારામાંના સખળાં મોહુભૂમદ છે, અને અમારું
ધ્યાન અને તુર સધળું એકજ છે અને અમે
સધળાં એકજ છીએ. અમારામાંના નાના મોહ-
દ્યામાં કાંધ હેર નથી. પરંતુ મોહુભૂમદ સ૦
અને અહી અ૦ અમારા ઉપર ઇઝીલત ધરાવે
છે કે તેઓ અમારા આપ, દાદા અને અમારાં
મુળ છે. અને આવી રીતની મોાયતખર સન-
દાળાં સંખ્યાખાંધ હીસો અધુભૂમચે અતહાર
અ૦થી વરિદ છે. ૩—તે હજરતને તેમના
જન્મના દીયસે અર્દીના સરા પર્દા ઉપર લઈ
જવામાં આંધા છે અને હકતાલા તરફથી
ખીતાય થયો છે કે મહારી મહદી માટે અને
મહારા હુકમના જહેર કરવા માટે અને મહારી
ધારાદત કરનારાઓની હીદાયત કરવા માટે ઉત-
પન કરવામાં અ.વેલા હે મહારા ખંદ મરહાજા।
૪—તે હજરતના માટે ખયતું હમણું હેતું,
ખયતુલ હમઃ એક ધરસું નામ છે. નોચમાંનીએ

નકલ કીથી છે કે તે ધરમાં એક હીવો છે કે તે હજરતે મેહદી અઠના જનમના દીવસથી ખલે છે અને તેમના જહેર થવા સુધીભળતો રહેશે. ૫—હજરતે રસુદે કરીમ સઠના નમ અને કુનીયત વીજેરે સર્વ સીકૃતના ધરાવનાર છે. ૬—તેઓના નામ અને કુનીયતનું શુભ પડે વર્ણન કરવું હરામ હોવું. ૭—પુરુષિ. ઉપર વિલાયત, વિસાયત, ધમારત, પિંડાઝત, ધમામત, રિયાસત, સલતનત એ સર્વતું તે હજરતની જાત ઉપર પુર્ણ થવું. ૮—જન્મ કાળથાજ તેઓનું છુપા રહેવું, અને તુરાની આદમીના ઇહુલ કુદુસની પાસે રહી ઉછરવું. ૯—કાઝેરા, સુનાદ્વિકા, ઇસિકા અને આદીમો ધલાડી શુનહેગારોની સોદાઅતમાં ન રહેવું. ૧૦—અલિમો માંના ટોઈના હાથે તેમતું બૈચાત ન કરવું. ૧૧—હજરતે રસુદે ખુદસઠની પીડ સુઆરક ઉપર જેવી નીશાની હતી તેના જેવી નીશાની તેમની પીડ ઉપર પણ હોવી. ૧૨—આસમાની ઝોતાઓમાં તેમના અલગાયતું બધાન હોવું. ૧૩—તે હજરતના જહેર થવાના વખતે આસમાની અગ્નાયેખાત તેમજ જમીન ઉપરની આગાયેખાતનું જહેર થવું. ૧૪—તેઓના જહેર થવાના વખતે નીચે સુજગતો આખગાની ચાનાજ થવો—હુાઅા હોવલ મેહદીયુદ્ધ અવજિદ દી આખેરઝુમાન હાતથેડિ કોણ એટલે આખેર જમાનામાં જે મેહદી અઠ થવાનો વાયદે આપવામાં આવ્યો હતો તે મેહદી અઠ આયોજ છે તેમની પૈંચી કરો. ૧૫—તેમના જહેર થવાના વખતે આસમાનોના ઇરવાની ગતીનું મંદ થવું. ૧૬—હજરતે મોહમ્મદ સઠની નક્ષત બાદ હજરતે અલી અઠ જે કુરાયાને પાડે લગારે દેરાશર વિના જે અતુક્મે ઉત્તુકું હતું તે અતુક્મે એકદું કીદું હતું અને તેને કટલાંક ડારથુદી બાહેર પાડી શક્યા નહીં તે કુરાયાનનું જહેર થવું. ૧૭—એક સુદેદ વાદળનું હજરતે મેહદી અઠના સર સુઆરક

ઉપર હમેશાં છાંચો કરતા રહેવું અને તે વાહનમાંથી આગાજ આવતો રહેવો.

૧૮—દ્વિરિસ્તાઓ અને જનાતોનું તે હજરતના લસ્કરમાં દાખલ હોવું અને તેમની ગદ્દમાટે તે લસ્કરનું જહેર થવું.

૧૯—સમયની અને રાત દીવસની લાંઘાંથી તેમના શરીર ઉપર અથવા શક્કા ઉપર કાઢ જાતો અસર ન થવો. અને જે કુચાન્ન આજ એક હજર ચાલીસ ઓ કેટલાંક વર્ષની તેમની ઉમર થઈ છે, અને હજુ ક્રમાં સુધી તેમની ઉમર હશે તે તો ખુલ્લ જાણે છે, તો પણ તેમના ઇપકે રહેસામાં ઇદ્દર ન થવો, જેમણે હજરતે ખીજર અને હજરતે ધસા અઠ જ્યારે તેઓ જહુર ઇરમારશે ત્યારે તેઓ ત્રીસ અથવા આદીસ વર્ષની ઉગરના માણુસ જેવા લાગશે.

૨૦—જ્યારે તેઓ જહેર થશે ત્યારે સધગાં પ્રકારના પ્રાણી જમીન ઉપર વસનારાં અને દરિયામાં રહેતારાનું એક ખીજથી ન ગભરાતાં તેમના ન ખીંદતા હળી ભળી રહેવું.

૨૧—કેટલાંક મુરદાનું તેમની રક્ખા આગાળ તેમના જહેર થવાના વખતે સણુંન થવું. અને રીવાયતમાં આવ્યું છે કે હજરતે સુસા અઠની ક્રોમમાના સાત માણુસો, અસહાયે કંદકમાના સાત માણુસો, યુરોપ મિન તુન સલગાન અને ચાચું દક્ષમાના અનતસારી સણુંન થઈ ઉઠેશે. ૨૨—જમીનનું, સધગાં ખગતાડે ને તેમાં છુંગેલાં છે તેરું જહેર કરવું. ૨૩—વરસાદનું પુરુષ વરસાનું, ધાંસનું પુરુષ ઉગાનું, કાડપાન વનરસપનિ મોસમ અને મોસમ વીના મેવાઓ અને બાળ નેચામતોનું પુરુષ થવું. ૨૪—હજરતે મેહદી અઠના વજુદ્દની ગરુડાના લેકાની અક્ષેતોનું પુર્ણ થવું. અને સધગાં માણુસેના અનમાંથી કીન.-દ્રોપ અને હસું. અહેખથતું દુર થવું. અને લેકેતા અંતઃકર્ણ જ્યાનું એવા શુદ્ધ થવું કે હુાઅીલના કનન

થાના વખતથી અલાર સુધી ભાણુસને એક જુહોઝ સાબાવ ગળ્યો હે.૪ની ૨૫—તે હજરતના ચાસદાયોને, જેવા સાંભગનાનો પુર્ણ અને હજરતનાક શક્તિયોતું ખુલ્લ તરફથી અળવું ૨૬—તે હજરત અને તે હજરતના ચાસદાયોની ઉનરો લાંબી હોવી ૨૭—તે હજરતના અનસા રોતા શરીરથી સર્વ બલાયો અને આદ્ધતોતું હુર હોવું. ૨૮—ખુલ્લ તરફથી તરફથી, તે હજરતના અનસારોમાંના દરેકને ચલીસ ભાણુસ જેટલી કૈવતતું ભગવું. ૨૯—તે હજરતના તુરના પ્રકાશતું સુર્ય ચંદ્ર કરતાં ચઠીયાં હોવું. ૩૦—ને હજરતની પસે હજરતે રસુલે ખુદ મેહદીમહે સુસ્તક્ષણ સ૦નો રાયત (અલામ) હોવો કે જે બદર અને જમનની લદાઈ વિના ખાંડ કોઈ પ્રસંગે જોવશામાં આવ્યો નથી.

૩૧—હજરતે રસુલે ખુદ મેહદીમહે સુસ્તક્ષણ સ૦ ની જીરેહુ, હજરતે ધમામે મેહદી અ૦ના શરીર સુખારક વીના પીળા કોઈના શરીર ઉપર બંદ્યેસ્તી ન આવવી, ૩૨—સુશરેકાન, રસે કીન, અને સુનાદેશીનો જોહ અને તકર્યો ઉડી જરો, ૩૩—હજરતે ધમામે મેહદી અ૦ તું આપી હુન્યા, સુકી જમીન અને દરિયા પુર્વથી પદ્ધિન સુધી પડું અને જગત વી૦ સર્વ કુણજે કરી લેતું અને તેમાં તેમનો હુકમ જરી થયો, ૩૪—ની રીતે આપી હુન્યા ખરી અને મારી યુન્ડેગારી અને તાપાક અને દ્વિક્રો પુણુરથી ભરાઈ ગઈ હો તેવીજ રીતે તેમનું, તેને અદ્દ છનસાઈથી ભરપુર કરું. ૩૫—સર્વ જુહુ જુહુ ગજલુયોતું એક મજહથ થવું હુન્યામાં કેદ ચાણુસ ઓવો નહીં હોય જે કલેમણે “દાઅલાહ ઈલહિ દિલહિ દિલાહ” પડો નહીં હોય ૩૬—તે હજરતનું લોકોમાં શહેરી ગવાહી વિના પોતાની ધમામતના ઈલમના કાંદણથી અદ્દ છનસાઈ કરવું, ૩૭—તે હજરતના જગાના સુધી જરી ન થયાં હોય તેવા ખાસ અહુકમો લા-

વ॥ જેગઢે ધકમાલુહીનમાં અને કિતાયે મુલા-તામે કારીમાં છે કે જનામે ધમામે જ મદરે જાહીદ અ૦ થી માની છે કે ધસ્તાગમાં એ ખુન ખુલ્લ તરફથી હલાલ છે એક તો મેદા ગીનાયોર ને રન્ભ કરી મારી નાંખયો, અને જકાત ન હેનારને ગરહન મારવો. અને જેસાં વગાં હજરતે ધમામે જચારરે સાહીદ અ૦ થી મરવી છે કે હજરતે ધમામે મેહદી અ૦ નથું ચીજનો એવો હુકમ કરશે કે તેમની પદેવાં કોઈનો નહીં હોય તે ખુલ્લ જા-પીને, જકાતના ગાનેઅને કટલખ કરશે, અને એક બાધને તેના બોજ ભાઘથી મી સ અસાનશે એટસે જે એ જણાયોએ બાહેમાણે ભાઘપણનો અંકડ (ગાંઠ) બાધ્યો હશે તેઓ બન્નેમાં એક બોજને મીરાસ અપાવશે; ૩૮—સત્તાનીસ દરફના સંઘાં ધલમેતું હુન્યામાં જાદેર થવું, કે આપી હુન્યામાં અંધીયા અ૦ ને એ હરુંદું ધકમ આપવામાં આવ્યું છે અને બાંકાના ૨૫ હરુંદું ધકમ કોઈને આપવામાં આવ્યું નથી. તે હજરતને એ સત્તાનીસ દરફનું ધલબગ આપવામાં આવુશે. ખરાએને કુલ્યુર રાવન્નીમાં હજરતે ધમામે મેહદીમહે જાંકીર અ૦ થી મરવી છે કે હસ્તો અંદ્રમના હરુંદું છે, તેમાંનો એક હરુંદ હજરતે સુલયમાન અ૦ ના વજીર આસેરને આપવામાં આવ્યો હનો.

અને તેના પ્રત્યે ગિલકિસના અર્પને એક મહીનાના રસ્તાની હુરીથા ભાગ. એક આંખના મીયાભાર જેટલા વખતમાં લાંબી શાઢ્યો હતો. અને જાકીના જો હરું અમો અદલે “થતને અતા કરવામાં આવ્યા હતા. અને જાકીનો એક હરું તે ખાસ પરવરદ્ધિગારનો છે, અને હજરતે એંગી અભદુલદાહ અ૦ થી મરવી છે કે હજરતે ધસાગિન મરયમ અ૦ ને તેમાંથાં એ હરું અતા કરવામાં આવ્યા હતા કે તેના વડે જે કાંઈ કરતા હતા તે કરતા હતા. અને હજરતે મુસા અ૦ ને ચાર હરું આપવામાં

શ્રી દુઃખ રોગનાં
શૈક્ષણિક
ધાર્તાનાં આમાદારી
મહાજીવિષય (ગુજરાતી)

૩૧૬

ધાર્તાનાં મેહદી અંદો ની રીતાત.

[રાહે

આવ્યા હતા અને હજરતે ધાર્તાનાં અં ને
આઠ હરિ આપવામાં આવ્યા હતા, અને હજ-
રતે તુલ અં ને પંદર હરિ આપવામાં આ-
વ્યા હતા અને હજરતે આદમ અં ને પચીસ
હરિ આપવામાં આવ્યા હતા, અને આહુદેવૈન
અં આટે ખુદાએ એ સર્વ હંદેને એકંદાં
કર્યા એટલે તેમને જર હરિ આએા અને
એક ધમામે પોતાની બદ્દ ભીજ ધમામને સો-
પતા ગયા એટલે સુધી કુ તે સરવે હજરતે
ધમામે મેહદી અં માં એકંદાં થયાં.

૪૮—પોતાના અનસારો અસહાએ માટે
હજરતે ધમામે મેહદી અં તું આસમાનમાંથી
તલવારો લાવલું. ૪૦—હજરતે ધમામે મેહદી
અં ની, તમામ જનતરો, જમીનના તથા દ-
રીયાઓનું તાખેદારી કંદું. ૪૧—હજરતે મુસા
અં ના પત્થરમાંથી, દુધ અને પાણીની એ
નહેરેનું વહેલું. ૪૨—જ્યારે હજરતે રસૂદે
ખુદા સું મેચારાને ગયા અને ખુદાએતા-
લાએ તેમને અધભમએ હોઢા અં ના તુરની
શરીરોહો દેખાડી લારે તેમતું હજરતે ધમામે
મેહદી અં ને ઓળખલું. ૪૩—હજરતે ધ-
મામે મેહદી અં ની મહદ્દ માટે, હજરતે ભ-
રયગ અં ના પુત્ર હજરતે ધસા અં તું
આસમાન ઉપરથી નાચે ઉત્તરલું, ૪૪—હજ-
રતે ધમામે મેહદી અં ની સાથે હજરતે ધસા
અં તું જમાયતની સાથે નમાજ પડવું
૪૫—હજરતે ધમામે મેહદી અં રીતાય, હ-
જરતે અલી અં ની ઓદ ક્રોધના જનતા ઉ-
પર સાત તકારોનું જયત ન કરેલું. ૪૬—હ-
જરતે લઘનને કલાલ કરેલું. કે તે વાદીએ એ
દામાં હજરતે ધમામે મેહદી અં ના હયે
મયો જરો, ૪૭—હજરતે ધમામે મેહદી અં
ની સવતનતનું કયામત સુંની ધાર્તા રહેલું,
૪૮—હજરતે મુસા અં ના ને પત્થરમાંથી
દુધ અને પણીના જગ જારી થશે તે પથરને
પેટાની સાથે રાખલું, અને પોતાના લક્ષેકરને

પાણીનું ભાતું સાથે નહીં લેવાનો હુકમ કરવો
ને ને મનભીલે તેઓ પડાવ નાંખશે તેતે ભ-
નજીબે તે પત્થરમાંથી પાણી જારી થશે અને
ને કેાછ તેમાંથી પાશે તે તુમ થશે, ૪૯—તે
હજરતની પાસે હજરતે મુસા અં નો આસા,
હજરતે સુલયમાન અં ની વીંઠી હજરતે આ-
દમ અં તું પેહણણ અને હજરતે મોદ્દમદ
સું ના હૃથીયારો હોવાં, ૫૦—તે હજરતની
પાસે જરીરે અહમર, જરીરે અખ્યાત, જરીરે
જમેઆ અને સુસહદે ઝાતેમાનું હેલું, હજરતે
ધમામે જરીરે સાહીક અં થી ભરવો છે
કે જરીરે અહમર એક એવું વાસણું છે કે
તેમાં હજરતે રસૂલ ખુદા સું ના હૃથીયાર
રહે છે, અને તે ઉદ્ઘટું નથી પણ અમે બ્ય-
દ્ધિલે બ્યથતમાંના એનાથી કે ને શમશીર અને
સલતનતનો માલોક હોય. અને આ એ બાખ-
તની તરફ ધશારો છે કે હજરતે ધમામે મેહદી
અં જરીદ કરશે અને ખુદાની હદુદ કાયમ
કરશે અને જરીરે અખ્યાત તમામ પયગભરો
અવસીયાઓ. અને પહેલાંના ભીજ આલીમોના
ધલમોને કહે છે, અને જરીરે જમેઆ હલાલ
દરામના સધાંના અહક્કમોના ધિદમને કહે છે
અને સુસહદે ઝાતેમા અં એને કહે છે કે
એક વખત જનાએ ઝાતેમા અં ધણું દીકણ-
ગીં હતાં તેથી હજરતે જીયરધીલ અં આવ્યા
અને તેમને દીકાસા હેવા માટે હેસ્તા અને
દુસ્થનો સધાંના અહવાલ કહી સંભળાયો
જને હજરતે અલી અં મે પોતાના અક્ષરોમાં
લખી લીધે અને સહીક્ષા એક એવી કોતાખ
છે કે ને હજરતે મેહમદ સું ની લખાવેલી
છે અને હજરતે અલી અં ના અક્ષરની છે
કે તેમાં હલાલ અને દરામના સર્વ અહક્કમો
છે અને તે હજરતે ધમામે મેહદીઅંની પાસેછે
અને બયતુલ કદરની રાતે તે હજરતની ભીદ-
મતમાં ભલાયકા અને રહે હાજર થશે અને
એ વર્ષનાં ને કાંઈ જનવાનું હશે તે કહી

સભળાવશે અને એવી રીતે ખીલ નીચાનીયો છે આહીં સુધી કુંક હેઠે અમે હજરતે ધમામે ને હડી અંના ખસાગોસ બધાન કીધાં. અને તે સખગાં મોદટી મોદટી સનદ્વાળી કીતાઓના અંદારે છે જેને જેવું હેઠ્ય ને કાર્ય કુદયની અનાંએને કુલે રાવન્દી, તદ્વસીરે અલી ધ્યને પૂઅરાહીઅ, ગેડાઇલ અનવાર અચાલામુલવરા શાખ તિથસી, જૈઅતે નોઅમાની, ધકમાલુદીન, હરિશાહે મોરીદ, ખસાયદુલત, ઉયુતુલ અખ-ખાર, તદ્વસીરે અચાલાસી, ધ્યતેસાસે શેખ મોરીદ, જૈઅતે શેખ તુસી, કિશયતુલ અસરે

શેખ તુસી, જૈઅતે હજલે શાઝાન, કાગિલું રીંરા ધ્યને કૌલીયા, ઉકુંનું, એદેનને શેખ તિથસી કરશુલ ગમ્મા પી મથરેદુતુલ અધ્યમા હંકુલ યકીન, અદ્વામા મજલિસી, ખવાસુલ ઉમ્મા નથીએ જવાહી વિગેર-વિગેર કિતાઓમાં નેદાદે.

હું આહીં એની સાચે ધર્યી હદીસો ને નથીયા, અલાયા, સાદ્કીયા, બાકરિયા, જાયદરિયા, કાજમીયા, અને સંજાહિયા અ૦ છે. તે લખનો, પણ લખાણ થઈ જનાના ભગથી લખતો નથી.

હજરતે યહ્યા અ૦ની શયતાન સાચે મુલ્લાકાત.

શીઆહ તેમજ સુન્નીની બાબતે કોતાં એમાં છે કે હું રસુલે ખુદી સં ઇરમાયું કે ખુદાને દુશમન ધયલીસ (શયતાન) હું આ દ્વારા અ૦ ના જમાનાથી હું ધસા અ૦ ના જમાના સુધી પયગમભરોની ખીદમતમાં આવતો હતો, તે સરવેમાં હું યહ્યા અ૦ પાસે વધારે આવતો, અને તેઓ સાચે વધારે મોદ્દાત કરતો.

ગોક દીવસ હું યહ્યા અ૦ પાસે અંધો જતી વખતે હજરતે ઇરમાયું એ આ "અમુરરર" મારી એક હાજરત છે તે પુરી કરતે હું કહ્યું શું હાજરત છે? જવાબ આપ્યો તું તારી અસલી સુરતમાં મને દેખાવ આપ, તેણું અરજ કરી કે યા હજરત આપે મહોદી બાબત ચઢી પણ આપ મારી પાસે ધર્યા માનવંતા છો તેથી હું ધનકાર કરી શકતો નથી પણ. એટલી અરજ કુદુલ કરો કે તમારા

* શયતાનનું નામ "હારીસ છે, કુનીયત "અણામુરરર" છે, ખુદાએ તેનું નામ "ધ્યાં લીસ" રાખ્યું કુમક તે હકતાખાની રહમતથી મહરમ છે.

સીરાય ખીને કોધ તે વખતે ન જુવે, એમ કહી એજ વખતે ખીલ દીવસે આવતાનો વાયદો કર્યો.

ખીને દીવસે વાયદા સુજાય હજરતના મજાના બાંકોરામાંથી બાહેર નીકલ્યો તે વખતે તેની સુરત બહુજ ખરાય અને ખીલામણી હતી, સુજવર જેવું અંગ, વાંદરા જેવું મોકું અને આંખો, વીચીત્ર, દાંતનું એકજ હાડકું, હાઠીના વાળ તેમજ દાઢી ઉગવાની જગ્યો નહતી, ચાર હાથ હતા, અને એક સુંદર હતી, આંખો આંધળી હતી, પગ રાંય અને વાંકા હતા, અને પાંખ હતી, અને પહેરન હતું અને કમરઅંધ બાંધેલો હતો, અને કેટલાક નાના ગુરજ કુમરે બાંધ્યા હતા, અને કમરની અતાર સંક્રિત પીળા કાળા રાના રંગ એ રંગના દોરા લટકતા હતા, હાથમાં કાંધ ચીજ હતી, અને માથા ઉપર ખોદ હતું.

હજરતે યહ્યા અ૦ પુછ્યું કે એ અખ્યામુરહ આ કમરઅંધ શું છે? તેણું કહ્યું આ મજલિસિયત છે, તેઓ કમરમાં દોરો બાંધે છે, પુછ્યું આ કુઝ શાના છે? કહ્યું તે સુનતાની

ખાહીશો છે, અને આ દેરા મહારા કુંદા અને
જગ છે, પહેલે હું મોઅમીનના દીક્કાને ખોચે
થકી શિકાર કરું એ છતાં ભારા કુંદામાંથી
હરકી જાપ અને ખુદનો જૈંક કરે તો ખાને
કુંદો હરામ ભાલનો કુંદું છું, એ કુંદામાં પણ
કસાય નહીં અને ખુદનો જૈંક ખાય તો પછી
શરાબનો ક્રાસે પહેલાં છું,

પછી આપે પુછું કે આ જુદી ખુદી
જાતના રંગ શું છે ? તો જ્વાય આપ્યો કે
આ ખોચેના જમાના રંગ છે, તે થકી મર-
દેને કુરેખ આપું છું, પુછું તારા હાથમાં
શું છે ? કલ્યાં રાગ રાગણી વાળગાળ સીતાર
તંખું રાગ દર વીં રમતગમતનો સામાન
છે, જ્વારે શરાય પીના લોકો એસે અને આ
ખાને વગાડે તે વખતે તેઓને ખરાખર લખજત
મળે નહીં તે વખતે આ ચીજને હું હવાનું
છું તેથા તેઓને તાન ચડે છે અને તાજું
વગાડે છે અને નાચવા પણ મંડે છે.

પછી આપે પુછું તારી સુરત અવી બદ
અને ખરાખ કેમ છે ? તેણે કલ્યાં યા નણીય-
દ્વારા મારી સુરત તો ભલાયેકા જેવી હતી
અને તમામ ભલાયેક કરતા ખુઅસુરત હતો
અને એક સીજદો કરવામાં ચારસો વરસ થતા
હતા પણ ખુદની નાફરમાની કરી અને આપના
ખાપ હરરો આદમ અ૦ને સીજદો ક્રોં
નહીં તેથી ખુદાયે મારી અવી ખરાય સુરત
ખતાવી નાખી, આપે પુછું અવી તારી સુરત
કેદ ધનસાનને ખતાવી છે ? કલ્યાં નહીં.

પછી પુછું એ સવાલના જ્વાય આપ,
એક તો સામાન્ય છે, ખાને ખાસ છે, સામા-
ન્યા એ છે કે તુ જીવની વધારે કઈ ચીજને
દેસ્ત રાખે છે ? અને તને વધારે બાલી અને
ખારી છે, અને તારી કમર તે થકી મરદ્યુત
થાય છે ? અને તારી આંખોનું હુર છે ?
તેણે અરજ કરી કે મને બીજી લાગે છે કે
વખતે આપ ક્રાઇને કણો અને તેથી લોકો

મ.રા કુરેખમાં આવવાથી અટકે અને મારો
કુરેખ નક્કમો જય, આપે કરમાંયું અરે ખુદાયે
પોતાની કીનાયમાં લહેર કરેલ છે કે તું મન-
સાનનો હુશમન છો વીં તો નાયોઝો તારાથી
દુરી પકડી છે, બાધી ગુમરાહે, તો તારા તાયે-
દર છે. તેણે કલ્યાં આરતો છે તે મહારી
આંખેનું હુર છે તેણીઓ મને ખુશ કરે છે
તેણીયે, થકી મારી પીઠ ગજદ્યુત થાય છે,
કેમકે તેણીયે મહારી જગ મદરો કુરે મહારો
કુરેખ છે તેણીયે, થકી મહારી આશાયો પુરી
થાય છે, અગર તેણીયે નહને તો હું કેદ
માણુસને મહારા કુરેખમાં ઇસાની શકતે નહીં,
મહોટા મહોટા આભીનો અને પરહેજગારો જ્વારે
મહારા ઉપર ગાલેખ થાય છે જ્વારે તેણો સામે
લડું મહારા લશકરને મેછાનું છું, પણ મહું
લશકર ભાગીને પાછું આવે છે હારી જાપ છે
તેથા મને ધણો રંજ અને સંદર્ભો થાય છે
અને મને બહુજ યુસ્સો ચડે છે, પણ આરતોને
નેગાંખું તે વખતે મહારો યુસ્સો ઉત્તરી જાપ
છે ગમી હુર થાય છે અને દીકું ખુશ થાય છે,
આરતો થકી મહારી ઇનેદ થાય છે, અને જીત
મેંગાનું છું, આરતોને મહારી સરદાર મદરી
ખાતુન મહારી સરતાજ સમજું છું, આગર
તેણીઓ હું આદમ અ૦ની ઓચાદાંથી ન
હતે તો તેણીયોને હું સીજદો કરતે, કે આરતો
મારાથી કાંઈ ચાહે તેના કામ માટે આંખોથી
ચાલીને કામ કરી આપના તેથાર છું.

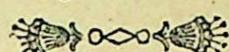
આપે પુછું ધનસાનને યુમરાહ કરવામાં
તને શું કાયદો છે ? તેણે કલ્યાં ખુદાયે હલાલ
અને હરામ, ખુશી અને ગમી, નેકો અને બાળ
પેઢા કરી અને મને તથા હું આદમ અ૦ને
ધખતીયાર આપ્યો કે તમો તમારી ગરજ પડે
તે લીધો, તે વખતે મેં ખુલ્લી હરામ અને
બાળ, અને નેકો લીધી, અને હું આદમ અ૦મે હલાલ,
ગમી, અને નેકો લીધી, તો હરામ અને ખુશી
એટે રમતગમત મોજમજાહ મહારી મીનુકત

અને મુંજુ છે તેમાં ૬૦ આદમનો હક નથી
અને હૃત્યાલ ગમી અને નેકો એટલે ધ્રાદત
વી ૬૦ આદમ અઠી મુંજુ અને હૃત્યાલ
છે તેમાં ભડારો હક નથી, તો હું તો ૬૦
આદમે પસંદ કરેલી ચીજની પાસે જતો નાંની
અને ૬૦ આદમની ઓલાદ ભડારી પસંદ
કરેલી ચીજ શામાટે લીએ છે? તેથી તેની
સાચે હૃત્યાની કર્ણ છું, આપે કર્માન્યું તેમાં
તને નારાજ થવાનું કારણ નથી તારો મન
લખ પુરો થાય છે, તેણે કલ્યાંનું પણ તૈયાનો
દરવાળે ખુલ્લો છે કે તેઓ ભડારી પેરવી કરે
પણ પાછા તૈયા કરે લારે તેઓ પાક થઈ
જાય છે, યા હજરત આપ શીયાય બીજા કેદીને
આ વાત મેં કહી નથી.

પછી આપે બોજુ વાત પુછી કે કોઈ
નણને ભડારી ઉપર તુ ફંયો છો? તેણે કહ્યું
નહીં, પણ આપની એક વાત મને બહુજ
પસંદ છે અને તેથીજ આપ ભડારી પાસે
માનવંત છો, આ સાંભળોને હજરતે યહુંાં
અઠીનો ૨૦ બદલાઈ ગયો અવયવો મુજબ
અને બેણોશ થઈ ગયા, જ્યારે હેશ આવ્યો
લારે પુછ્યું છો કઈ બાબત છે? શૈનાને કહ્યું
તમો પેટ ભરીને ખાઓ છો તેથી રતના
સુસતીના સખાથી ધ્રાદત માટે ઉઠના નથી,
આપે પુછ્યું તે શીવન્ય બીજુ કાંઈ છે? તેણે
કહ્યું નહીં, આપે કર્માન્યું મેં ખુલ્લ સાચે
આદદ કંધો કે જીવનો રહું લાં સુધી પેટ
ભરીને કહી નહીં આવો.

આ સાંભળોને શૈનાન ગમગીન અને
ગુર્સે થયો અને જોદ્યો કે એ પહ્યા ગને
કર્માન્યો કે? ભારી કમર તોડી નાખી
હવે મેં પણ અદ્દ કંધો કે આદમના કર્માન્યને
કદી નસીહતની વાત નહીં કર્ણ, પછી ગુર્સાં
માંને પસ્તાવામાં ચાલતો થયો.

જુહી જુહી હરીસો.

હરીસ ૧૭૩૬ તફસીરે ધ્રમામે હસ્તે
અસકરી અઠી માં છે કે ૬૦ રસુલે ખુલ્લ સ૦
કર્માન્યું કે મેઅરાજની રત્ને મને જેહીસુના
મદ્દનો અતાંધ્યા તે મદ્દનો ઇપા અને સોનાની
દુરુથી બનેલા હતા, અને ચુનને બદલે અંગર
અને કસુરી તેમાં વાપરેલી હતી, કટલાંક કં
શુરા બિયા હતા કેટલાંક નીચા હતા, જ્વાનના
ને પુછ્યું તો જ્વાન આપ્યો કે જેને કંશું
નથી તે એ લોકો માટે છે કે જેઓ નમાજ
પડ્યા પછી આપ અને આપની આદ ઉપર
હેઠળ પડતા નથી. ૬૦ ૧૭૩૭ મોઅતાર
ઝનદ સાચે હજરતે ધ્રમામે જાચાદરે સાહેદ્ધા
રીનાયત છે કે જ્યારે બંદ્દી શુકરના સીજાનમાં
ત્રણ વખત “યાઅદ્દાહો” “યા ર-
બંદ્દાહો” “યા જ્ઞયદાહો” કહે તો
ખુદારંહે આદમ તેને જ્વાનમાં કહે છે. “લ-
બંદ્દાન્યક” અંચે મારા બંદ્દી ૬૦ ૧૭૩૮ હ-
જરતે રસુલે ખુલ્લ સ૦ કર્માન્યું કે જેઓ હી
પર બદા આવેલ હોય એટલે કોઈ જાતનું દરદ
વી ૦ બદાગાં ઇસેસો હોય તેઓને ખુલ્લો તો
તેઓ સાંભળે નહીં એવી રીતે ખુલ્લનો શુકર
કરો કે ખુલ્લાં તમોને એથી બચાવાછે અને
તેઓ સાંભળે નહીં એવી રીતે એટલા ભારે
શુકર કરવો કે તેઓને રંજ થાય નહીં ૬૦
૧૭૩૯ હજરતે ધ્રમામે હસને અસકરી અઠી
મનકુસ છે કે કોઈ મોઅમીનનું ચોપણ એસી
ગયું છે અને રસ્તામાં તે કર્ત્યાદ કરે છે પણ
કોઈ તેની મહદ કરું નથી તે વખતે કોઈ
તેની મહદ કરે અને તેના ચોપગાને ઉભો કરી
તેને સ્વાર કરી અપે તેને ભાર બાધી આપે
તો હકતાલાલા તેને કર્માન્યે કે અંચે મારા
બદા તેં તે મોઅમીન માટે સખતી ડિપાડી
પોતાને મેઝનામાં નાખ્યો તેથી તારા માટેતમન

ભૂતસાન કરતા વધુ રે શીરાસ્તા સુકરર કરું
અને તે એટલાતો જેસાવર હોય કે આસમાન
અને જમીન હૃપાડી લેવી તેઓ માટે આસાન
હોય, તેઓ તહાર માટે ઐહીસ્તમાં મહાનો
અને મહેસો બનાવે અને દરજ ખુલ્દ કરે,
અને જ્યારે ઐહીસ્તમાં આવીશ લારે ઐહીસ્ત
ના બાદશાહોમાંથી થઈશ.

પછી આપે ફરમાયું કે ને કોઈ કોઈ
મજલુમ ઉપર જાસીમ જુલ્દમ કરતો હોય
એટસે તેના જન અથવા માલતું તુકસાન કરવા ચાહતો હોય તો તેને કોઈ અટકાવે અને
દુંગ કરે તો તેણે એ કામમાં જેટલા શાખદ કરવા
હોય તેના તમામ હરેક જેટલા, અને તે
કામમાં હીલયાલ કરી તેની ગણુની જેટલા,
અને જેટલીવાર લાગી તે દરેકની ગણુની સુધુ
ખુદાએતાલા લાખ લાખ ફરીસ્તા
પૈદ્ધ કરે અને તેઓ તે મોઅમીન ઉપર ગુમ-
રાડી માટે હમલા કરતા રીતાને હુર કરે,
ફરાંત તે મજલુમ ઉપર થતો દરેક નાનો
જુલ્દમ હુર કરવાના બદ્દામાં ઐહીસ્તમાં લાખ
પીદમતગાર અને લાખ હુર અતા ફરમાવે
અને તેને કહેવામાં અવે કે આ તમામ તે
મજલુમની મદદ કરી તેના બદ્દામાં આપવામાં
આવેલ છે. ૪૦ ૧૭૪૦ ૬૦ રસૂલે ખુદાસુધી
મનકુલ છે કે ને કોઈ ખુદા મોઅમીનની હુર-
મતને ઓળખે. અને તેની તાચાઝીમ કરે તો
ખુદા તે તાચાઝીમ કરવારને કયામાની બંકથી
બચાવે, અને ફરમાયું કે સહેત દાઢીનાળા
મોઅમીનની તાચાઝીમ કરવી કે ખુદાની તાચા-
ઝીમ કરવા સમાન છે અને ફરમાયું કે બ-
ચાયાઓ ઉપર રહ્યા ન કરે અને ખુદાઓની
તાચાઝીમ ન કરે તે અમારામાંથી નથી. ૪૦
૧૭૪૧ હજરતે ધમામે જાઅદ્રે સાહેક અંધી
મનકુલ છે કે મરાકરી કરવાથી આપણે બરાદ
થબ જાય છે. ૪૦ ૧૭૪૨ હજરતે અમીરન
મોઅમીનની અંધી મનકુલ છે કે જ્યારે કોઈ
છીંક આવ લ.રે સાંસાગનારે તેને કહેલું

“ધરહુમ કોમુદલાહુ” અને છીંક ખાનારે
જવાયમાં કહેલું “ધગક્કેરદલાહુ લકુમ વય-
દહમકુમ” ૪૦ ૧૭૪૩ હજરતે અમીરન
મોઅમીનની અંધી મનકુલ છે કે મોઅમીનને
નેર્ધાએ કે કીંગલા તરફ થુંકે નથી, અને લુ-
લથી તે તરફ થુંકે તો ધરસીગરાર કરે. ૪૦
૧૭૪૪ લોકો વાત કરતા હોય તેમાં વચ્ચેમાં
વાત કરે તો એવું છે કે તેઓના મોદ્દ ઉપર
વીષોડા ભર્યા, ૪૦ ૧૭૪૫ હદીસે સહીહમાં
હજરતે ધમામે મોદ્દમદે બાકેર અંધી મન-
કુલ છે કે ત્રણ બાબત એવી છે કેતે કરવાથી
મરવાની પહેલા દુન્યામાં તેને સર્જ મળે છે.
૧ કુલમ, ૨-કાતેરહમ, ૩-ઘેણી કસમ,
અને ઘેણી કસમ વીં એવી બાબત છે કે
ધણે ભાગે ધરેને જિલ્લા કરે છે નસલ કાપી
નાખે છે. ૪૦ ૧૭૪૬ એક શખસે હજરતે
ધમામે રાજા અંધી ખીદમતમાં હુરસની
જીમારીની શીકાયત કરી અપે ફરમાયું કે
યાસીનનો સુરો નંદાંથી લખીને ધેધને પીઠના,
૪૦ ૧૭૪૭ હજરતે ધમામે હુસેન અંધી
મનકુલ છે કે મોદ્દ કહે છે કે હું મહારા શાણુ-
ગાર ઉપર મગરર અને ખુશ થયો તેથી મહારા
ઉપર મેં જુલ્દમ કર્યો, આટે ખુદાવંદા
મળે બદ્ધો આપ. ૪૦ ૧૭૪૮ ને કોઈ ઘેણી
શાખથી આપે તેને સુનાદેહના દરજનમાં જહ-
નગના છેલ્લા તથકામાં જીભ થકી ટાંગશે.
૪૦ ૧૭૪૯ હજરતે રસૂલે ખુદાસુધી મનકુલ
છે કે ૬૦ ધસા અંધી શહર, તરફથી
નીકલ્યા તેઓના મેવામાં કીડા ધણું હતા, તે
વીશે એ લોકાએ શીકાયત કરી આપે ફરમા-
યું કે તમો આડ વાવો છા તે પહેલે મારી
નાખીને પછી ઉપરથી પાણી રેડો છા તેથી
કીડા થાય છે, આટે હવેથી આડ વાવો તે
વખતે પહેલે પાણી રેડીને તે પછી મારી
નાખો, તે લોકાએ એ સુનાખ કર્યું તેથી કીડા
થતા બંધ થયા.

હીદ્યાયત ઇંડની જાહોજલાલી.

૨૦૦ વરસનો ખુટો શીઆહુથયો.

સુપણહાનદ્વાહ !! ! હીદ્યાયત ઇંડના અદ્દગારો હોરણના નાચારા પુલંદ કરો તકણીંની આવાજ અર્થ સુધી પહોંચાડો ગયા અંકમાં જહેર કરેલ કે કેટલાંક હીંદુ શીઆહ સુસલમાન થઈ નમાઝી પણ થયા, કેટલાંક ધસલામી શીઆહ થયા, વીઠ વીઠ તે પછી સુજાવલ રીંખથી જનાય મોલવી મોહમ્મદ ખાન સુરતુગાહ સાહેબ જમીદાર તાં ઉ ૨૦૧૦ બના કાગળમાં લખે છે કે હીદ્યાયત ઇંડનારથી જનાય મોલવી હાઇક સાહેક હુસેન સાહેખને મોહમ્મદા છે તેથી દીન અદીન દીન ધસલામનો ધર્ષણો વધારો થાય છે, જમાયત અને જુભ્રમા ધર્ષણ શાન શવકારથી થાય છે, આપની વાયોજ સાંભળાને ધસલામીઓ શીઆહ ધસનાઅશરી થતા જાપ છે, ખાસ કરીને જાણવાની બાયત એ છે કે એક ધસલામી નેતી જમીર આસરે સો વરસની છે તેનું નામ જનમોહમ્મદ છે તેઓ એ જનાયની વાયોજ સાંભળાને રીઆહ ધસનાઅશરી થયા એટલું નહીં પણ એ સાહેઓ સો વરસની જમીરમાં નમાજ પડી નહતી તે નમાઝી પણ થયા, કેમ સાહેઓ હુંગેલે ધસાઈ મજહાલ ફેલાવા કરોડો ઇપીઆ ખરચ કરે છે અને એકાદ જણ ધસાઈ થાય તો તેઓની પુરાણાતીનો પાર રહેતો નથી અને તેમાં કાશીશ કરતારને માન ધક્કામ કરવામાં આમી રાખતા નથી, અને આપણા લોકોમાં એ વાતની કાંઈ કદર પણ નથી, ગયા અંકમાં એટલી મહોટી ખુશખરરી જહેર થતા છતાં એક સાહેઓ પણ સુઆર હુંગેલ એક પૈશાનો કારડ પણ આંધ્રો નથી,

એર અહીંની સુઆરકી શું કરવી છે પંજતને પાક અંદો સુઆરકી આપશે તેજ જરૂરની છે. કુકડ, પાલીતાથા, કંઈ માંડવી, મીરપુર બટોરા રીંધ, મીરવાહ ગેરછાની બદોચીસ્તાન, વીરમગામ, ઘોળાણ, રાજુલા, અમરેલી, વીજપડી, કેડીનાર, એ સર્વે ગામના મદરેસા ચાલુ છે, દરેક ગામનો રીપોર્ટ આવે છે જરૂરાતી તંગીથી તેમજ ખાસ જાણવા નેતી નવી બાતા ન હોવાથી છાપતા નથી.

તગાજનો ગદરેસો ખાં વળાઓએ બંધ કર્યો છે, અને નંદશહરમાં એ બાળક પડતાર હોવાથી મદદ બંધ કરીછે, ખુટ્ટવડા મારે ભીજી માણુસની તજવીજમાં છીએ, ખંભાતમાં મજલીસ દીન પરદીન જમતી જાપ છે મદદ ચાલુ છે.

—૦૦૦૦૦૦૦૦૦૦—

હીદ્યાયત ઇંડ તરફથી ધનામ.

—૦૦૦૦૦૦૦—

આગળ અમેઅ જહેર કરેલ કે કલમો કલમીના માધવના બિસુલેદીન કુરુએહીન નમાજ વીઠ જે બંચા પાદ કરીને કોધને સંભળાવી એ જણુની સાક્ષી કરાવીને લખી મોકલશે તે દરેકને એક ઇપીઓ ધનામ આપીશું, તે હીંદુસ્તાનના શીઆહ તથા ધસનાઅશરી એ પેપર અને આ રાહેનજાત મળી વણે પેપરમાં પચાસ પચાસ ઇપીયા સુધીના ધનામ છાપેલા તેથી રાહેનજાત તથા ધસનાઅશરીની જહેર ખંખરથી જે બંચાએના નામ આવ્યાં તેઓને ધનામ મોકલીને અમેઅ છાપેલ છે,

હવે શ્રીભાઈ પેપરની જહેર ખાસથી છોકરા
તથા છાકરીએ મળાને ૫૩ નામ આવ્યા તે
સરવેને નીચે મુજબ મનીઆડર ફરીને મોઢલી
આવ્યા છે.

૧૪-શીકારપુર	૧૩-લખનગ
૭-ફૂલાદ	૫-આગરા.
૪-મનરા	૩-ખાનગારખંડી
૩-માટાલા	૨-છપરા.
૨ પટના.	

શીકારપુર વીઠથી કાગળ આવ્યા છે કે
દનમોતું છાપવાથી મસાઓલ યાદ કરવાની
ચરચા સારી ફેલાણી છે અને ખીજ ખરચા-
ઓને યાદ કરવાનો શાખ થયો છે વીઠ વીઠ

હૃદાયત ઇંડમાં આવેલા નાણુણી પહેંચ્ય.

—૦૦૦૦૦૦૦૦—

- ૩ શેડ જાદુરભાઈ અલ્લુભાઈ જંગાર.
- ૨ શેડ બંદેઅલીભાઈ મોહમ્મદ હાજલ કરાંચી.
- ૧૦ શેડ હાજલભાઈ અલીદીનાભાઈ તેઓને
કરનું હો મોહમ્મદઅલી ખુદાની રહેતે
પહેંચ્યો તેની રહેના સવાખ ગાટે
કલંકતા.
- ૫ શેડ જાનમોહમ્મદભાઈ દાતુભાઈ મોરીસ.
- ૫ શેડ હાજ આલીભાઈ પીરાભાઈ માનતા
માની હતી રંગાની
- ૫ શેડ અલારખાભાઈ દેવલ મોરીસ.
- ૧૦ શેડ હાજલભાઈ હાશમ મગદીશા.
- ૧૦ શેડ હસનભાઈ ભાણુજી " "
- ૧૦ શેડ હાજ રેમતલાભાઈ કાસમ " "
- ૧૦ શેડ જાદુરભાઈ ગાંગળ " "
- ૫ શેડ અખદલભાઈ હાશમ " "
- ૫ શેડ હાજલભાઈ થાવર " "
- ૫ શેડ પરધાનભાઈ દેવલ " "
- ૧૧ શેડ વહીભાઈ પારપીયા " "

૭) શેડ રેમતલાભાઈ મોહમ્મદ પટેલમુદ્રાના
પોતાની શાહીની ખુશાલી માટે
મગદીશા.

૮) શેડ જાદુરભાઈ લાલજી નાંડુરી

૯) બંદેખુદા દુર્લીયાર

૧૪) શેડ અલીભાઈ અલીભાઈ દુર્લીયારવાળા
પોતાનું સગપણું શેડ આહમદભાઈ
જગાભાઈની દીકરી સકીયાના આઈ
વેર થીજી તેની ખુશાલીમાં પચીસ
રંગાંક તેના હ ૧૪॥

૧૫) શેડ સલેમાનભાઈ પ્રેમજીભાઈ
જગપરા જમનગરવાળામધવાતા-
નાથી પોતાની માતાજી મરફુલા
બાઈ આની રહેના સવાખ માટે.

ખુદાએ તથાલા એ સરેતે જાગે હેઠાં
આતા ફરમાવે કે આવા અઝીમ સવાખના
કામમાં પોતાનું નાણું વાપરી પોતાની સામે
(કુપર લખ્યા મુજબ) ઉમદા અને મીડા ફૂલ
મળે છે.

કારેખેરના નાણુણી પહેંચ્ય.

—૦૦૦૦૦૦—

ગથા અંકમાં છાપેલું કે કારેખેરના
નાણુણી હ ૧૦૦ની હુંડી મુંખથી મંગાવીને
તા ૧૦ હુંડી અગરસ્ટના કરખા મોકલીશું તે
તેજ તરીખે મોકલી છે.

૪ શેડ જગાભાઈ હાજ હરીમભાઈ હીંગન-
ઘટ ચાર રૂપીઓનો હુણો લઘ
મરીબ મોમીમેને વેંઢયાના લખ્યું
તે અતરે બની નહીં શકવાથી ખંભાત
જનાય મોદલી અખદુલખાલેક સાહે-
ભને મોકલ્યા, તેઓએ અમલ ફોંદો છે.
૨૦૦ શેડ હાજ વલી મોહમ્મદભાઈ થાવરભાઈ
આપે ડાઇની વતી બસો રૂપીઓની
હુંડી મોકલી તે ખંભાત વીઠ મોક-
લાના છે પણ તેનો ચેખો ખુલાસો

આયો નથી તથા અમોએ મોકલ્યા
નથી છું જવાં આય્યા સુજા
અમલધીશું.

રા બંદેખું ગીરણાના ગરીબ સધ્યદને ભાન-
તાના આપવા આપી ગયા તે શેડ રાને.
મોહમદભાઈ પુશાલભાઈ મારિત મોકલી
આપ્યા.

૨ શેડ ઝીણાભાઈ જીવાભાઈ કુલીયાર ગરી-
એને આપવાના.

૩ શેડ હાજુ તુરમોહમદભાઈ દેણાભાઈ
વરોરા સદકાનો.

૪ શેડ હસનઅલી તથા જીવાભાઈની કુંઠાં
દીંગનથાટ સદકાના.

૧૪ શેડ તુરમોહમદભાઈ દેણાભાઈ દેણાભાઈન
હું પછી છું કરખલા મોકલીશું.

૫૦ શેડ હળીણભાઈ હાશમની કુંઠાં પુંડી છું
કરખલા મોકલીશું.

મુંબદ્ધના અમારા ગોજંટ શેડ હાજુ
મોલેદીનાભાઈ અલારખ્યાભાઈ કરાંચી ગયા છે
તે આવેથો છું કરખલાની હુંડી અંગારીને
મોકલીશું. બાકી સદકા વીજના કેટલાંક વાપર્યા
જાકી વાપરીશું, ખુદ સરવને જરાએ જૈર આપે.

મીઠ ગુણમાલાભાઈ દેણાભાઈ મુખ્ય
નજી આપે આપની ઘરવાળીના જુના કપડાનું
પારસ્લ મોકલ્યું તે અતે ગરીએને વેંઢી
આપ્યા, જુન સુનરાજી બાકી છે તે
હું પછી આપીશું.

રેકીન્યો!

અમારા ભાઈખંધ જગાર સમાચારના
એડીટર શાહેન ઉપરના કેસ નીકળી ગયા તે
વાંચી અમો ધણા ખુરી ધીઆ અને હવે
પછી તમામ આદ્દો અને બલાધી ખુદ બ-
આવે એવી હોઆ માગીએ છીએ.

ભાઈખંધ પોલીટીકલ બોગીયાના એડીટર

સાહેને છુટી એપ્રિલના પદ માં પાઠ વીશે ને
બાય્ધત ઉપાડી અનેતેમાં ઇટેફભંધ્યા તેથી ધ-
સલામી ભીરદરો તરફથી દાખ્યનત ધનામ અને
નાત આપવામાં આને છે તે બાબે. અમો
મુજારાથી આપવા ઉપરાંત હમેશા એવા ખુઅા
બરેલા કામોગાં ઇટેફભંધ થયા હોયા માગીએ
છીએ; અને ધસલામી કદરદાન ભીરદરોને
મરહુઅા કલીએ છીએ કે પોતાના હમ ભાઈ-
ખે અનનેલી ધસલામી સેવાની કદર કરી
આઈદે એવા કામો કરવાનું ઉતેજન આપેછે.

પહેંચ્ય.

જગાખારથી જગાર સમાચારના ભા-
લીક તરફથી પ્રગટ ધીએલું દીરનાયશારી
માસીક તેના પહેલે નથું અંડો મળી છે. અમો-
ને મળતું નહતું તેથી સમજ્યા કે શાયદ ખંધ
થયુંદો પણ લાંખ્યા મુદ્દે હાલમાં એ મારીકનો
૮-૬-૧૦-૧૧ મો મળી બાર અંક એક
જામામાં સાચે મળ્યા તેથી સાંજાયછે કે એ
મારીક ચાલુ છે પણ વચ્ચે ૪ થી ૭ સુધી
ના અંડો અમોને મળ્યા નથી.

એ માસીકમાં વાંચના લાયક તેમજ ના-
રીદાન કારક ધર્યી સારી અને અસરકારક
બાળતો આવે છે બિમોહ છે કે એથી પણ
સારા વીપ્યો ચાલું રાખશે તેથી બોકાને વધારે
પસંદ પડ્યો અને બ્રહ્મદો વધારો.

અભારે ધસલામ, પોલીટીકલ બોમીયો,
ધસલામ જેઝે, ભાઈખંધ, ડીદાયતુલ આલમ,
ગેમથું મીત, વીજ મળ્યા કરે છે દરેકતી
ચહુંની ચાહીએ છીએ.

૩૦૦૦૦

ખુશ ખખરી (૧).

આજુંબાધી તારી ૧૬-૭-૭ ના કાગળ-
માં નીચે સહી કરવારા લખે છે કે અમો સર્વે
જહેર કરીએ છીએ કે અમો શીખાડ ધરના-

અશરી અસલી મજદુદુ પાળાએ છીએ.
ખોજ હરજ રંજન પુંજણી લાવપરવાળા.
ખોજ જવણુ તોડે ગુણમથલી પ્રેમજ આ
રીખાણ (જામનગર) વાળા.
ખોજ ધનજલુચા કંચરા.
ખોજ અલીભાઇ અણા.

૩૦૦

ખુશ ખૃથરી. (૨)

જાનસહામની મસજુદને
ખુલી સુકવાની કોયા.

લખવાને ધણીજ ખુશી ઉપજેછે કે અતરે
જાન સલામતી મસજુદનો પાયો ધણુ લાંબા
વખત થયા, પડેલે નેતી કે કુંક ઈચ્છારા ત
રીકેની જદેર ખખર છીજરી સન ૧૩૧૪ ના
રાહેનજાત કીતાથ ચોથાના પંચમા હોસસાના
છેલા પુડાપર લખેલ છે. તે દ્વારા પણ કેટલીક
આચણો સાધ્ય વખતો વખત કામ બંધ પ
ડી જતું હતું. પરંતુ તે વીણેની લાગણી ભ-
રણુમ હાલ સચેતીના પીવાણી તથા હાલ
જાસરભાઇ માનજુ વીં ને ધણી હોવાથા
એ સાહેઓએ પોતાની બનતી કોશીશ જરી
રાખતા આજે તે મસજુદ ખુદના ઇલો કર
મથી એક આલીશાન જનત મીસાલ બની તૈ
યાર થઈ છે અને તેને ખુલી સુકવાની કીયા
પ્રસંગ મોદ્યાસા, ક્રીલચા; લીની, મીકીન્દની
વીં ના મોદ્યમેનોને તાર કરી તેડાવેલ પણ
તેઓ સાહેઓને કોઈ ધર્યીમરનો નેંગ તરત
વખત નહી મળવુથી હાજર થઈ શક્યા નહોતા
દી ડી જમાદીસુલ આખર સને ૧૩૨૫ હી
જરીના દીવસે મોટો ધામણુમની મજલીસ
સાથે કરવામાં આવી હતી. તે વખતો અતરેના
તથા ભાગ મોયા, તથા જાગારના આપણા
થીચા ધરસાયશરી ભાઇયો તથા અતરેના
વોહરા જમાયતના આગેનાનો અને ચુનત

જમાયતના આરાય લોડા વીં હાજર થયાહતા
પહેલે અતરેના મુલ્લા અલીહુસેન
ખીન ચુનશી ભાખસુદ અલી સાહેબ
મહુવાવાળા હું અદી અ૦ ના ઇજ-
એલ વીગરે ઉરુ શીરીન જાયાનમા પડો મ-
સજુદે ખુલી સુકવાની ખુશાલીનો કરીનો
(જે કે તેમના વાલીદ જનાય મુનરીમાચા
સુમથલી સાહેબે મહુવેથી તસનીક કરી મો-
કલાવેલ તે) પડ્યા હતા (જે કે જગ્યાની
તંગીને લાઘે અતરે દ્વારા કરી શક્યા નથી)
તે સાંભળી સરને માણુસો ધણુ ખુશી થયા
હતા, તે બાદ શ્રી જાગારના મુલ્લા સાહેબ
અમદદલસાલાઇ સાલેહુ હૃત્યાની જનગત
તથા કરેખેરગાં મહુ કરવાના સલાય વીગરે
ની ધણીજ અસરકારક વાગ્યેજ કચ્છી ૧૪
વાનમા પડી મસજુદની ચાવી (કુંચી) જા-
નાય આગાડેચુકશાહ સાહેબ ખીન આગા-
જલાલશાહ સાહેબને આપી આપના હાથ સુ-
ધારકી મશજુદ પોલવામાં આવી.

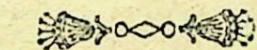
આગાડેચુકશાહ સાહેબ તથા જાગારની
જમાયતના આગેચાન સાહેણો આશરે વીશ
જવણ અતરે છ દીવસ સુધી રહી મશ-
જુદે ખુલી સુકવાની કીયા કરી તાં ૨૦ ૨૦ બી
જુલાઈના અતરેથી જાગાર તરફ રવાના થ.
પ ગયા છે.

મશજુદની કીયા થઈ રહ્યા બાદ તેજ
વખત આવેલા તમામ લોડાને એક ઉમદા
ખાણું આપી વીદાય કરવાહતા અને જાગાર
વીંના મેહમાનોને દીવસ રોકી રતરે
ધમામવાડામા મોટી નજર નીયાજ સાથે ગજ-
લિસો કરી હતી. જેમાંકે મજલીસ ખલાસ
થયા બાદ અતરેની મશજુદ તથા ધમામવાડા
વીગરેના ખરચ માટે એક ૫૦૩ કરવા વીણેની
વાત ચરચાણી હતી. જે પરથી નામદાર,
હશ્ચ નાસરભાઈ વીરજ ભાગમોયા વાલાએ
તરત ક્રોણો શરૂ કર્યો હતો. અને રમા કેટલીક

રકમ ભરણી છે. પરંતુ તે વખતે ડેટલાંડ
સાહેબો જેરદાનર હેવા સઅથ હાલ તુરત
બંધ રહ્યું પણ તેનો ખરડો જરી છે ધૂ
ઉમેદ છે કે તે કામ પણ ખીરાદરોની ડાશી.
સર્થી જલદી સરંજામે પહેંચી જશો. તેનો
વીગતવાર અહવાલ અમો ધૂ પ્રસિદ્ધ કરીશું

ખુદના હજારો બદકે લાગો શુકુર કે
આવી આલીશાન મસળુદ દારુસસલામમા
કાયમ થધ કે ને જેઠ તમામ લોકો ધણ્યાંજ
ખુશી થયા છે ટુંકુંમા એટલુંજ કે આવી મસ-
ળુદ આદ્રીકામા ખોને ડેકણે શાયદ ભાજેજ હશો.

ખુદાવદે કરીમ બહદુર મોહમ્મદીન વાખાલે
મોહમ્મદ તમામ બાનીયાને મસળુદ કેનેઓએ
મસળદની અંદર પૈસાથી યા પોતાના અધનથી,
યા જળાનથી, મદ્દ કરી હોય તેઓને દીન
અને દુન્યામા જગતેઘર અતા કરે અને
એવાજ નેક કામો કરવાની તોડીક અધાદ કરે
આમીન દારુસસલામતા. ૨૨ જુલાઈ ૧૯૭૭
દીં સેવક કાસમબાલી હાજુ બ્યાંડર
અંગીના સરવે મોઅગીનોને સલામ.

ખુશ ખખરી. (૩)

લાલપુરમાં આપણા ખોલ શીથાડ
દુરસાખારી જભાતમાં ધણ્યાંજ સારો વખા-
ણુવા લાખ્ય સંપ છે, અને નમાજ વીન
ધણ્યા જણુ પાણ્દ છે, જભાતની નમાજ બાગેજ
મસાએલ વીન સારી રીતે થાય છે, મદરેસો
ચાલે છે, અને વખાણવા લાયક અને વધારે
પસંદ કરવા નેકો એ બાયત છે કે લાં વાળા
મોખનો સાહેબ છોકરાઓને પડાવે છે અને
તેઓની બીજી છોકરીઓને પડાવે છે.

હાલમાં અમો નીચે સહી દરનારાઓએ
કે આતીનમાં શીથાડ ધસનાઅશરી હતા પણ
હાલ જહેરમાં પણ એજ મજદુર ધૃપ્તીયાર
કર્યો છે.

ખોલ પીરભાઈ ધરમશી ભાડવાણી.

પોલ કાસુમામદ ભાડવાણી.

ખોલ લાલજી મોહમ્મદ ભાડવાણી.

દીં પીરસાઈ ધરમશીના સત્તામ.

—૦૦૦૦૦૦૦૦—

ખુશ ખખરી (૪).

મુંબાસામાં શેઠ હાજુ નાસરભાઈ વીરજ
ભાઈણાગ મોયાવાળાએ મદરેસોન ધાનીઆ પ્રેતે ખાસ
ખોલ શીથાડ ધસનાઅશરીઓના ખાળોકો માટે
છે અને તે તાં ૭ અથવા ૮ મી જુલાઈના
ખુદદો સુકવાનો હતો. તેમજ તે રાંકણે સારો
મેલાવડો કરીને મજદુર શેઠ તરફથી બચ્યાં
એને ધનામ અને જભાતને જંચી જતતુ
જમણુ આપવાનો ડેરાવ થયો હતો, તે અલ-
હમ્રો લિલાદી તમામ બાયત સારી રીતે પસાર
થધ હશો.

—૦૦૦૦૦૦૦૦—

ખુશખખરી. (૫)

પાંગાનીમાં બચ્યાંઓને ધલમેદીનની
તાલીમ આપવા માટે મદરેસો ચાલુ થયો છે,
મહુવાવાળા સુનશી જનાય માયસુમઅલી
સાહેય બહારે મજલીસના અધીપતીના દરજાંદ
સુનશી રીદાહુસેન સાહેબને ઇ ૫૦ નો મહીનો
કરીને રાખ્યા છે, છોકરા તથા છોકરીઓ મળી
૪૦ બચ્યા લાભ લીજે છે મદરેસાની દેખરેખ
શેઠ હાજુ આલીભાઈ પીરભાઈ તથા શેઠ હાજુ
હાશમભાઈ ધાલાને અને દર મહીને ધમતેહાન
લેવાતું શેઠ નાનળુભધ કરીમ તથા મોઅલીમ
લધાભાઈ ભાણુને જભાત સોપેલ છે.

—૦૦૦૦૦૦૦૦—

વકુદી.

મુંબાસાવાળા શેઠ મોહમ્મદ હુસેનભાઈ
હાજુ જાઝરભાઈ હાજુ દેવજીએ પોતાના મરહુમ
દાદા શેઠ હાજુ દેવજીભાઈ જભાલ તથા મરહુમ
કાકા શેઠ પીરભાઈ હાજુ દેવજીભાઈની ઇહ માટે
૪૦ આવતી નવો સાલથી રહેતજાત અને
તુરેધમાનની બખે નકલો વકુદી કરી છે માટે

ગરીય મોઅમ્મને પોરટ કારડ લખીને નામ
નોંધાવવા અમો સુનાસથ સમજ ચોપાન્યા
મોકલીશું, ખુદાએ તચાદા ભરહુમોને સવાએ
આજીન અતા એરમાવે.

ખુલાસા.

તુરેછમાનના ગયા હીસસામાં ૪ પેન્ન લુધથી
આછા આપેવા તથી આ વખતે ૪ પેન્ન
વધારે આપી પુરા કર્યા છે.

૨. ડેનાતાના ચાં અંકના સાંકળ્યામાં
વધારો ૫૭ થી ૬૦ લખેલછે, પણ એટલામાં
સમાસ ન થવાથી ખીજ ૪ પેશ વધારી ૬૪
સુધી વધારો કરેલ છે.

કેદ કેદ સાહેબો જુની ઉખડી લીધેતી
ઓરી ટીકાટો મોકુદે છે પણ તેને ડાગ
લાગેતા હોવાથી તેમજ સેજ કીનાર દ્વારેટી
હોવાથી પોસ્ટ વાળાંએને શાક પડે તેથી એવી
દીધાર્યા અમે રહી ગણ્ણી વાપરતા નથી માટે
મેફદાની કરીને ક્રાદ્ધએ એવી ટીકાટો મોકુ-
દુરો નહીં.

રૂડીકાના ચેથા અડમાં લખ્યું છે કે
કુંડળા મદરેસાનો ખરચ બાહેર હેસાવરો
ખાતેથી ચાલુ છે, પણ એ વાત તેઓએ
અટળે લખી હશે કેમકે કુંડળા સુદકા સાહે
નો! પુરો પગાર માસીક વોસ ઇપીઆ અને
અમદાવાદી આગે હોદાયત ઇંગ્રિયાની મોક-
લીએ ધીગે.

૬૨ લખને શીતળો તથા કાગળોના જવાય
તરત રવાના કરીએ છીએ અને હાથ પણ
ગોજ રીવાજ જારી છે, પણ ખાસ અમારે
લખવાના જવાયો ધરમાં પદવ્યાચોનો ૦ ૩૩માર
હોતા વી ૦ કારણું તન્ત લખવાગાં આવ્યા
નથી તેથી મારી ચાહીએ છીએ.

ફરીથી છપાયેલી કીતાબો.

ହୁରରେଣ୍ଡା ତମିଭାନସାରୀ ଆହାଏ ମୁଖ୍ୟା

મેઅત; એસરવે ખચાસ થવાથી કુરીને છપાતી છે.

ખતાસ થીએલો કીતાબો.

મેઅરાગુસસાધાડ, સર્જાએ શુદ્ધમ, લદીન
કાંચે શહેરાત, તોહેકતુસાઓમીન હજારી, રાખ-
ઇધાત, શુદ્ધજારે કંદણવા પેહલો લાંગ

नवी तथा इरीथी छपाय छे.

આરે મહીનાના અભ્યમાલની કૃતાંત
જાહુરસાલેહુન વાગીસ મજલીનની કૃતાંત
હડીકળે શદ્યાણ ખલાસ થવાથી તે રીતાંત
જીજુ મજલીસેની પગાસ મજલીસની
કૃતાંત નામે બધુરૂલ અસાચ્યેષ, મેઘદૂરૂજા
નામા છોય છે.

રાહેનજાત.

આ રહેનનીત વીરો જ્ઞા એ મેદા કહેતું
 રજ લેવામાં અને છે તે
 યુજરાતીમાં ધસવામી ભારીક આ
 પહેલુંજ છે, અને હાલમાં હસ્તી ધરાવતા
 ધસવામી ભારીક કરતા પેજના પરમાણુમાં આનુઃ
 લવાજમ ઓષ્ઠ છે, એટલુંજ નકી પણ અહુજા
 ગરીબેજો અરધી કીંભતે કેરવાંક આશક્તોને
 ફક્ત પેસ્ટેજ લઈતે મોકલવામાં આપે છે,
 તેમજ કીતાગો માણે પણ છે તો એ ઉપરથિયાન
 જાપી ઓસ્તેજન અપો.

३८८ चोपान्या

નહેનમજાતના પહેલા વરસથી પંદ્રમાણ
વરસ સુધી અથવા કંયાં સુંની હોય લાં સુધીનાન
ને પુરેપુરા સારી હાલતમાં હોય અને તે
એથી કીંબતમાં વેચવા મરળ હોય. તો. અગોને
કાગળ કણીને બહેણસ્ત કરે ઓટલે મંગાવીડેયાં

જાહેર અરજ.

ખીજની કીતાએ વીઠ અમારી મારણથી
મંગાવાથી અમેને કેટલીક તકલીફ ઉપરાંત
તુકસાની અમૃતી પડે છે માટે એ અહુંત.

નાયાપવા અરજ કરીએ છીએ.

ખાસ અરજ.

કેટલાંડ સાહેણો કાંઈ મસચચા પુછાવે છે, કેટલાંક મેલાવડ વીંની બાઅતો છાપવા લખે છે, પણ અમોએ ચોપન્યું જરી કર્યું લારથી ખાસ અસુક અસુક બાઅતનો નીયમ રાખ્યો છે કે તે છાપવી નહીં, તેથીજ ખુદની મેહરભાનીથી અને પંજતને પાક અંતા સંકાઠી આ માસીક પંદર વરસથી ટકી રહ્યું છે, ને એ નીયમ ન રાખ્યો તો ક્યારાતું આ માસીક વંધ પડી ગયું હોત અને આફ્ટો આવી હોત તે જુદીજ, માટે ને લખાણ અમેસ કાપકુપ કરીને છાપવી અથવા ને સવાલના જવાબ ન છાપીએ તેથી નારાજ થતું નહીં.

આ અંકમાં એક લખાણમાંથી અમારા

નીયમને તોડનારી બાઅત કાપાને ખીજ છાપી છે, ને કે તે સાહેણે લખેલ કે કાંઈ પણ ઓછું કરતું નહીં.

મુંબઈ ખોજ શીયાહ દુસ્તા-
અશારી હીદાયતિંડ.

એ હીદાયતિંડ ખાસ હીદાયત માટે કે વાડવામાં આવ્યું તેમાં ખીરાદરો શારી ગનીઓ રાંકણે રકમો ભરીને સવાજ હાંસીલ કરે છે.

એ ઇંના સેકટરી શેડ અલીહીતાલાણ લાડક દામણ છે, ડેં સુંગઢ પાવાગવી. એ ઇંમાં જેઓને કાંઈ રકમ મોકદ્દની હેઠ તો મજફુર સેકટરી સાહેઅને મોકદ્દા આપવી અને કોઈ ડેકાણે કાંઈ મદ્દતી જરૂરત હેઠ તો પણ લખી મોકદવું.

અનવાડુલ્લ ખાયાન ફી તફસીરિલ કુંરવાન.

કુંરાઘોટી અસુલ્ય કીતાખ કુંરઅને શરીરું કે જે આપણા આલીકો સુખલારાતું દુરમાન છે, તે અરજીમાં હોવાથી લોકો તેના અર્થ અને ખુલ્લાસા જાણુનાના ઇઝથી મહિરુમ હુતા તેથી આલીમાએ ઇરસી ઉરહુમાં તરફ જુમો અને તફસીર કરી, હુવે આપણો કોગમાં ધણે લાગે યુજરાતી ધંગેણો અલયાસ હોવાથી એ પાક કલામે શરીરના સતતાનું સમજવાથી ધણું મહિરુમ હોવાથી હુતા ઉપર તલુકુંકલિ કરી અમોએ અદુલેણે આતુંદાર અંત ના સ્લાઇફાથી વધુ કામ ચાંદુ ઉપાડી અસલ આરજી કુરઅનાન તેની પાછળ તેજ યુજરાતી અભિરોમાં આયતો તેની નીચે તરફજુમો પછી તેની તફસીર અને ભવકે મનકે તાવીલ ગાને અહુદેઅયતે અતહાર આંતા ઇઝાયેલ વીં કેટલીક તફસીરિઅંથી ઇન્ટેખાખ કરી છપાવી છે અને તેને આહનાર મેળી હીછેણે અહુદેઅયતે અતહારને પહોંચ્યો તેચોણા ધરેને સુખારક આંષોને નુરાતી અને દીક્ષાને સુશાન કર્યા, અને ૫૦ બીજા બીસદરો પણ હીદાયત લેશે.

આ તફસીરમાં મોટાં રૂડુ૦૦ પેજ છે કે જે શૈયન્દ્ર ૮ પેજ પર્યાં શૈયન્દ્ર થયાં તેના દસ દશ સીફારાના તું ભાગ છે. પાક પુંડી આથે પોસ્ટેજ રણસિર સુધ્યાં પહેલા ભાગના રૂ. ૧૨) તે પછીના દરેક ભાગના રૂ. ૧૦) ક્રણે ભાગના રૂ. ૩૦ આઝીકા વીં માટે પાંચ ભાગ કર્યા છે પોસ્ટેજના તથા એ પુંડના રૂ. ૪) વધારે કુંત રૂ. ૩૫) તથા હીદુસ્તાનના પાંચ ભાગના રૂ. ૩૨).

ખાસ છસલામી મરહે માટેજ.
આદાએ મુજલ્લેઅત નામની કીતાખ તૈયાર છે.

મજુકુર કીતાખ આશરે સાત વરસ થયાં અમોએ ખીરાફરોની તાડીદ ભરેલી ઇરમાધશથી છપાવી હતી, અંત તેની તમામ નકલો ખવાસ થઈ ગઈ અને માગણી ચાલુ હતી, પણ કેટલાંક કારણુથી અમો છપાવતા નહતા, બલકે લીરટમાં પણ છાપ્યું કે હવે છાપની નથી, પણ હાલ કેટલાંક કારણુથી એ કીતાખ તૈયાર કરી બાહેર પાડી છે.

એ કીતાખમાં ને વોપય છે તે જાણુનારા જાણે છે, પણ બીજાઓને જહેર કરવામાં આવે છે કે તેમાં મોઅતઅર કીતાળોથી જીનાની મજીમત અને તુકસાન નીકાઢનો સવાખ અને ઝાયદા, અને ખાસ કામના આદાખ, નેમકે તારીખ, વાર વખત, મવકો, ઝાયદા, તુકસાન, સુત્રન, મકરણ, હરામ વાળાખ, વીઠ વીઠ ૬૦ એદાખ કષ્યા છે કે તેથી દીન અને દુન્યાના ધણ્યા તુકશાનથી બચાય છે. અને ધણ્યા ઝાયદા મેળવાય છે, કોમત ઇકત પોસ્ટેજ સુધી અછી આના.

ગુલાબે કરખલા ભાગ બીજો.

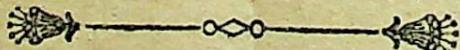
ગુલાબે કરખલાનો પહેલો ભાગ કેમાં નથું હિસ્સા હતા તે ખવાસ થયો, અને બીજો ભાગ નેમાં ચોયો. અને પાંચમો હીસ્સો છે તે તૈયાર થયો, તેની અંદર ધમામે હુસેન અઠ ની શહાદાન પછીનો કરખલાથી કુદાં શામ અને મહીને પહોંચવાનો. અને તે પછી મુખતાર વથ્યા બીજા મોઅતમીનોએ ધમામે હુસેન અઠ ના ખુનનો બહલો લીધો. અને જાલી-મેને પડીને ખુાં સજ કરી આ હાલ ઉરુ ભાયા. અને યુજરાતી હરફમાં છે, ને તુને-ઇમાનમાં દર વખતે અપાતો. તેની જુદી કીતાખ બંધાવી છે કોમત ૩૧॥ પોસ્ટેજ ૦) = આદરેકાનુ ૩. ૦ રાહેનજતના આદકનો ૩. ૦ એંછો.

હૈદર ચરિત્ર તથા હૈદરવાળું.

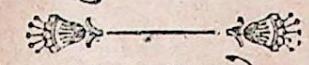
તેમાં ૬૦ અલો અઠ ની વીલાદતથી શાદાહત સુધીનો કેટલોક જાણવા નેવો અહુવાલ ઉપરાંત હજતે ઇરમાવેદી ૨૩૫ નરરીદી સાનાગેલી છે કોમત ૦- પોસ્ટેજ ૦) ૦॥ આદરી એક આનો, સેનેરી નામવાળો પાક પુડાના નથું આના વધારે.

તાલીમુન્નીસા ભાગ પૃ-ક ઠો.

તેમાં એ શાકેની કણાણી અને ધરનું કામકાજ કારભાર રેતમત, ધરનો સુધારો નો-કરો આકરેને કેવી રોતે રાખવા, ધરનો ખરચ કેમ બદાવવો છેલ્સે ખુદને ઓળાખવાની દ્વીપેદી ઉસુલેદીન હૃદયેદીન વીઠ વીઠ કોમત ઇ ૦ પોસ્ટેજ ૦) ૦॥ આનો આદરીકા ૦)- ૭ ભાગ નથું કીતાખનો ૩૦॥ પોસ્ટેજ ૦)- આદરીકાનો ૦)-

ઓરહુ કૃતાયો.

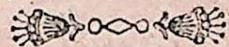
નહુદેસ મસાયોઅ.

—

બદકથ ગુમા જેવી, નદકથ મસાયો
ઘણીજ મહોડી પંચ ભાગમાં છપાણી છે, તેમાં
૧૦૮૨ એક હજરતે આણું મોટાં પેજ છે.
તેમાં હેક ભાગમાં ઉમદા બિમદા જુદી જુદી
કુદ રક્ખ મજરીસો છે

અદ્ધર સારા અને મેદા છે, પંચ ભાગ
સાચે છે, કીંચત રૂ ૪૫

દીદુસ્તાત્તું પેરટેજ પેકીંગ રજસ્ટર રૂ ૩૦૦
આદ્રીકાનો રૂ ૨= પૂરું પંચાંધું હેઠ તે
રૂ ૩૦૦ વધારે

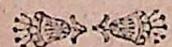
ગૌઢી ખૂજાનો.

જેની ચાંદર હમેશાં સાને વારના જુદા
જુદા સાત નકશા આરથીમાં છપાવો તેની પાંચ
છળ ગુજરાતીમાં તે જેનોનાં સનાય શિયદા
બીજો લાણ્યા છે અને તેની નીચે જર્ગો ખાલી
હોવાથી ખુનાનું એક એક ધરસમ અને તેની
ખારીયાન અને શિયદો લાખ્યો છે, જેમકે—

શારીરારતું નકશ જુદે તો તે બીજ શા-
નીવાર સુધી તમામ ખલા અને આઇથી
જુદાની આમાનગારહે, અને દીન હુન્યાનાં કામ થય.

દરેક જીએથી નિર્ભય રહેતો અને મોદી
ગાંધેનો ભાગશુદ્ધ આઠેનું ધરસમ.

પેરટેજ સુધી આઠીયાના.

ଓરહુ હુરઝીમાં નુરેચુમાન.

જેની અંદર મજડાંની કલીત સગાલ
જવાબ છે, શીંઘાડ મજડાં પણનાર “અલી
રજા” અને સુન્તત જમાતનો મજહબ પણ
નાર “મોહીયુદીન” નામના કેલેજમાં સી-

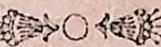
ખાન એ છોકરાનો નાહવીવાદ્છે, છેવટે ધનસા-
ઈની ઇંગ્રેઝી મોહીયુદીને અલીરજાનો મજડાં
કશુદ કર્યો છે.

એ કૃતાયમાં તસવીરો પણ હતી તેથી
મેટી હતી પણ તસવીરોવાળા ખલાસ થનાથી
તસવીરો પીનાની મંગાની છે, તસવીરોવાળાનો
રૂ ૧૦ રાખ્યોદતો, આનો પેરટેજ સુધી રૂ ૧૦॥
આદ્રીકાના રૂ ૩— છે મંજુ પડે તે મંગાને.

અમુદ્ય તાવીજ.

હજરો તાવીજનેનું એક તાવીજ.

ખાસ હરણના ચામડા ઉપર હથે
લગેલું ઉમદા તાવીજ.

તમનું બીમારીઓથી બચન, જુદુ હુર
થવા જુન પરેથી જાયા, કેવેના અની વાણી
અનાગાં રહે॥, હજરો ખજુન ન પહેલું ચા-
ચાપાના, બચ્ચાઓને થતી બીમારીઓ તેઓનું
બચાઈ જાનું સસણી હુર થા, અને ગન
હજરતગાં વધરો થા જે જે જી તાવીજ રૂ
હુજ જીવાની આસ્કર અને હથુદો કરતાર છે.

આ તાવીજ જીએલ વદ્ધ બચ્ચે ખાસ
મોઅભી શીંઘાડ ધસતાચસો દીનદાર અને
પરહેજગારના દાયે બખાનેલું છે, આ તાવીજ
હરણીનાં જીએલ ચામડા ઉપર લખવામાં
આવેન છે.

મજડુર તાવીજ રૂ ૧ રૂ ૨ અમારી પાસે
તાથાર છે, ગાટે જેને જરૂરત હોય તે કીંચત
પહેલેણ મોદીવાને મંગાને લાગે.

એ તાવીજનાં કીંચત પેરટેજ રજસ્ટર
સુધીના.

રૂ ૧૦૨ રૂ ૨ રૂ ૩ ૫.

રૂ ૪૫૨ રૂ ૨ રૂ ૩ ૨૧.

બન્ને તાવીજમાં દેખા ધરસમ નકશ રૂ ૦
એકજ જાના છે, ઇકજ ચામડાં અન લગા-
ણી સફાઈ અને ખુબસુરતીનાં ઇરદ્દર છે,
જગણે હાથે અથવા ગગામાં સારી રીતે માલી
બીજો માં પેક કરીને અથવા તાવીજમાં રખતે
ખાંખવાનું.

શું નીચે લખેલી ખાખતો જણવી છે ? ! !

હજરતે આદમ અઠ પૈદ્ય થવાની પડેલે હું અલી અઠ ની મોદખાતનો છકગર કેવો, હજરતે રસુલે ખુદ અને અલીએ મુન્હતુંતું તુર હજરતે આદમ અઠ ની હળરો વરસે પહેલે હેવું, તમામ નાયેને મેચારાજની રાતરે હું રસુલે ખુદએ પુછું કે તમેને ખુદએ શા મારે મોકદ્યા હતા ? શીઆહ મજદુલ કયારથી નીકળ્યો ? શીઆહ મજદુલ આદમ અઠ ની પહેલેથોળ છે, શીઆહની ઇઝીલત, અદ્દેખા અઠ ની જોડખાતનું ઇજી બેડીસ્તન દરવાજ ઉપર શું લખેલું છે ? શીઆહના અર્થ શું ? હજરતે છાયાધીમ અઠ અર્પ પસે આદલેઅયતના તુર જેવા, શીઆહનું અપમાન કરવાની સજ, આદલેઅયતના દેસો મારે શરીરસ્તા શું કરે છે ? હું ધૂમામે જાણાડે સાહેબ અઠ ની શીઆહ મારે હોઆ, ઉમગતમાં ત રીતીં, અર્પ ઉપર શું લખેલું છે ? હું રસુલે ખુદ અને અલીએ મુરતગાળા તુર પયદ થવાની કયરીયત, ખુદએ પયદ કરેલા આર હેઠાં, અને એ હેઠાંએનાં હળરો વરસ એ ખુનુરગારોના તુરે કરેલી જુદી જુદી તસ્વીફ, તુરે મોદભમદીધી વીસ દરવા પયદ કર્યા તે દરવાના નામ, કુદાનાં કલમે શું લખ્યું ? હું રસુલે ખુદ અને જનાએ અલીએ મુરતજનું તુર હુન્યામાં કેવી રીતે આયું ? અને જાલીએનો તેઓ ઉપર ડેવા કેવા જુદમ કર્યા અને એ તુરને હોલવરાડેની કેવી કોશિશો અને ઇરેખ કર્યા ? હજરતે દાશાદ અઠ નો જાણુંવા જેવો અહિવાલ, કે ને વાંચનથી કેટલીક અજણોય વાતો માલુમ થવા ઉપરાંત આપનું શાદી કરીને મુસાફરીએ જનું અને આપની ખીંચાને હભલ હું તેની ખુશાલી અને ખીંચા મારે હદીયા વીઠ લઈતે પણ હું હું પણ કીસમને મોગાપ થવા ન આપતા રસ્તામાંજ અજરનો જગ પીવો વીઠ બહુજ દીલગીરી ઉપજનવાર હાલ છે, હું અગ્રહુદમુતલીભનો અહિવાલ, અમજમતો કુંઠો ગોદવો, અણરે ડા આદશાદ ખાનએ કંચાયા ખરાં કરવા આયો ખુદએ પણ્ણીએ થડી તેઓનો નશ કર્યો, હજરતે રસુલે ખુદનું તુર હોલવરા બહુદીએની કોશિશો નિષ્ઠાની જરી, હું રસુલે ખુદ સું ની વીલાદત અને પયમભારી વીઠ નો હુંક અહિવાલ હું અલી અઠ ને ગઢીરે ખુમમાં વસી અને ખજીઝાનેમવા, હું અલીને તમામ થઈ આર વખત ખવીરા જાડેર કરવા, અસરના સુદી આલીમ સારે હું ધૂમામે જાણાડે સાહેબ અઠ ના અસહાય દશશામે દ્વામામત અને ખીંચાઇના વાશ સવાલ જાણા કરીને અસરને દાનારી હેવો, ખારગા ધમામની હૃદાંતી અને કેટલીક ખીંચાનો, બચ્ચ માણસુમ અઠ ની વીલાદત શાદાતના સવાલ અને હુંક અહિવાલ, ચાર ખજીઝાનો હુંક અહિવાલ, હું અલી અઠ ની જાહેરી ખીંચાઇન, માણનીયા સાથે લગઠ્યો અને સુકેલ, અને શાદાદત, જાડેલીયતનો જમાને; જની દાશમ અની અભ્યાસઅની ઉમદ્યદની ગોળખાણુ, અને હુંક શાજરો (વંશાવળા) અને અની ઉમદ્યદમાંથી ધોગેલા અનીઝા અને કરેલા કામો, જનીઅભ્યાસસીરોમાનાં ખવીરા અને કરેલા કે મો છેદ્દે હું મજહુલ પારખવાની ખરી અને ઉમદા કસેડી, ખુદની જાત મારે કરુલી સોશનો છે અને કેટલી સીકુંતો નથી.

આ તમામ ખૂબતો વાંચની હોય તો ઇ. ૧૧ આફ્રીકારણએનો ઇ. ૧૧ મેઢલીને તે કીનાય નામે “હુદીક્યે શીઆહ” મંગાવો.